

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Debatteren zonder drogredenen: Een onderzoek naar de invloed van instructie op drogredenen in parlementaire schooldebatten

Out, Katinka

Citation

Out, K. (2024). *Debatteren zonder drogredenen: Een onderzoek naar de invloed van instructie op drogredenen in parlementaire schooldebatten*.

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [License to inclusion and publication of a Bachelor or Master Thesis, 2023](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3766364>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Debatteren zonder drogredenen

Een onderzoek naar de invloed van instructie op drogredenen in
parlementaire schooldebatten

Katinka Out s3252396
Masterscriptie Taalbeheersing van het Nederlands
Eerste lezer: Dr. Roosmaryn Pilgram
Tweede lezer: Dr. Maarten van Leeuwen
Leiden, 16 juni 2024

Universiteit van Leiden
Faculteit Geesteswetenschappen
Master Neerlandistiek

Inhoud

1 Inleiding	4
2 Het parlementaire schooldebat	6
3 Argumentatieschema's vanuit pragma-dialectisch perspectief	8
3.1 Het analyseren van argumenten.....	8
3.2 Argumentatieschema's	10
3.2.1 Argumentatie gebaseerd op kentekenrelatie	10
3.2.2 Argumentatie gebaseerd op een causale relatie	11
3.2.3 Argumentatie gebaseerd op een vergelijkingsrelatie	13
4 De argumentatieschemadrogredenen	15
4.1 De argumentatieschemaregel.....	15
4.2 Drogredenen kentekenargumentatie	16
4.2.1 Toetsing kentekenargumentatie	16
4.2.2 Argumentum ad verecundiam	17
4.2.3 Overhaaste generalisatie	17
4.3 Drogredenen causale argumentatie.....	18
4.3.1 Toetsing causale argumentatie	18
4.3.2 Post hoc ergo propter hoc.....	19
4.3.3 Drogreden van het hellend vlak.....	19
4.4 Drogreden van de verkeerde vergelijking	20
4.5 Stilistische aspecten van drogredenen	21
5 Experiment en analysemethode.....	24
5.1 Het experiment.....	24
5.2 Analyse	25
6 Resultaten	27
6.1 Proefpersonen.....	27
6.2 Kentekenrelatie	27
6.2.1 Kentekendrogreden	28
6.2.2 Argumentum ad verecundiam	29
6.2.3 Overhaaste generalisatie	29
6.3 Causale relatie	29
6.3.1 Causaliteitsdrogreden	30
6.3.2 Drogreden van het hellend vlak.....	31
6.4 Drogreden van de verkeerde vergelijking	35
6.5 Afzwakingsstrategieën bij de begaande drogredenen.....	36
7 Conclusie en discussie	39

Bibliografie.....	42
Bijlagen.....	44
I Methodeoverzicht van de behandelde drogredenen	45
II Deel Powerpoint drogredenen.....	47
III Beoordelingsrubric debatteren Havo & VWO.....	60
IV Analyses van de debatten	62
V Overzicht drogredenen en analyse van de afzwakkingsstrategieën.....	123

1 Inleiding

In de hogere klassen van de havo en het vwo komen leerlingen voor de uitdaging te staan om hun argumentatieve vaardigheden te verrijken. Het vermogen om standpunten te identificeren, argumenten te onderscheiden en drogredenen te doorzien, vormt de kern van hun educatieve traject (Projectgroep Nederlands V.O., 2002, p. 328). Deze vaardigheden, essentieel voor zowel schriftelijke als mondelinge communicatie, worden niet alleen getoetst in schriftelijke examens, maar worden ook steeds vaker geïntegreerd in actieve debatformen, zoals het parlementair schooldebat.

In het parlementair schooldebat debatteren leerlingen vier tegen vier. De leerlingen houden speeches van ongeveer vier minuten waarin ze verschillende taken moeten volbrengen. Het hoofddoel is dat ze de toeschouwers en de jury moeten overtuigen (Stichting Nederlands Debat Instituut, 2024).

Bij de beoordeling van het debat letten de docenten er onder andere op dat leerlingen geen drogredenen begaan. Het begaan van drogredenen kan een redelijke discussie belemmeren of bemoeilijken (Van Eemeren & Grootendorst, 1992, p. 105). Een verkeerde vergelijking of overhaaste generalisatie, hoe overtuigend gepresenteerd dan ook, leidt tot een lager cijfer.

Gezien het belang van het vermijden van drogredenen voor een succesvolle en eerlijke discussie, rijst de vraag in hoeverre instructie van de vakdocent invloed heeft op het overtreden van de argumentatieschemaregel in een parlementair schooldebat. Hoewel eerdere studies zich hebben gericht op verschillende aspecten van argumentatieve vaardigheden in het voortgezet onderwijs, zoals het herkennen van drogredenen (Gallant et al., 2021; Ong et al., 2018; Van Eemeren et al., 2003), is het effect van instructie op het overtreden van de argumentatieschemaregel in een parlementair schooldebat nog niet eerder onderzocht. De onderzoeksvraag die in deze scriptie centraal staat luidt:

In hoeverre heeft het geven van instructie gebaseerd op de lesmethode 'Op niveau tweede fase 5/6 vwo' (2018) invloed op het overtreden van de argumentatieschemaregel in een parlementair schooldebat?

Door te focussen op de argumentatieschemaregel en de invloed van de instructie daarop, probeer ik inzicht te krijgen in hoe effectief deze instructie is bij het aanleren van het naleven van de argumentatieschemaregel. Deze effectiviteit wil ik vaststellen aan de hand van een experiment waarbij twee 5-vwo-klassen worden betrokken. Ik heb voor twee 5-vwo-klassen gekozen, omdat zij in deze fase van hun onderwijstraject een parlementair debat moeten voeren in het kader van hun schoolexamenprogramma. Eén klas zal dienen als de experimentele groep, terwijl de andere klas fungeert als de controlegroep. De leerlingen van de experimentele groep zullen een les krijgen over het overtreden van drogredenen die onder de argumentatieschemaregel vallen, terwijl de leerlingen van de controlegroep geen specifieke instructie hierover zullen krijgen. Ik heb gekozen voor een instructie die gebaseerd is op de methode 'Op niveau tweede fase 5/6 vwo' (2018), omdat de klassen deze methode gebruiken voor het vak Nederlands.

Door deze twee groepen te vergelijken, onderzoek ik in hoeverre de instructie over de argumentatieschemaregel invloed heeft op de argumentatieve vaardigheden van de 5-vwo-leerlingen. Ik zal specifiek kijken naar hun vermogen om standpunten te verdedigen met behulp van deugdelijke argumenten, en of degenen die de instructie hebben ontvangen vaker of op een andere wijze de argumentatieschemaregel overtreden in vergelijking met degenen die die niet hebben ontvangen.¹ Ik richt me op de argumentatieschemaregel, omdat het argumenteren centraal staat in het debat en omdat de meeste drogredenen van de lesmethode vallen onder deze discussieregel.² De beperkte omvang van deze scriptie laat het niet toe om de rest van de drogredenen ook te behandelen.

Voor mijn onderzoek kies ik voor de pragma-dialectische benadering, omdat deze methode, vanwege zijn systematische karakter, geschikt is voor het analyseren van debatten. Bovendien komen de voorbeelden uit de lesmethode sterk overeen met de principes van de pragma-dialectiek.

De opbouw van mijn scriptie is als volgt: in hoofdstuk 2 zal ik uitleggen wat het parlementair debat is en welke taken elke spreker moet volbrengen tijdens zijn of haar spreekbeurt. In hoofdstuk 3 belicht ik de pragma-dialectische benadering van de argumentatieschema's, en in hoofdstuk 4 komt de argumentatieschemaregel aan bod en welke drogredenen hieronder vallen en hierin zal ik kort aandacht besteden aan afzwakkingsstrategieën die de leerlingen kunnen gebruiken om hun drogredenen te maskeren. In hoofdstuk 5 beschrijf ik het experiment en de analysestappen, gevolgd door een presentatie van de resultaten in hoofdstuk 6. Ten slotte zal ik in de conclusie en discussie in hoofdstuk 7 een samenvatting geven van de bevindingen, de implicaties en de beperkingen van het uitgevoerde onderzoek.

¹ In het kader van dit onderzoek zullen de leerlingen uit de controlegroep geen lager cijfer krijgen bij het begaan van drogredenen.

² Hoewel ik hier graag uitspraken zou willen doen over hoe vaak de lesmethode 'Op niveau tweede fase 5/6 vwo' (2018) op middelbare scholen wordt gebruikt, is dat helaas niet mogelijk. Ondanks herhaalde pogingen heb ik geen antwoord ontvangen van de uitgever en de schrijvers van de methode op mijn vraag over het aantal scholen dat in Nederland deze methode gebruikt.

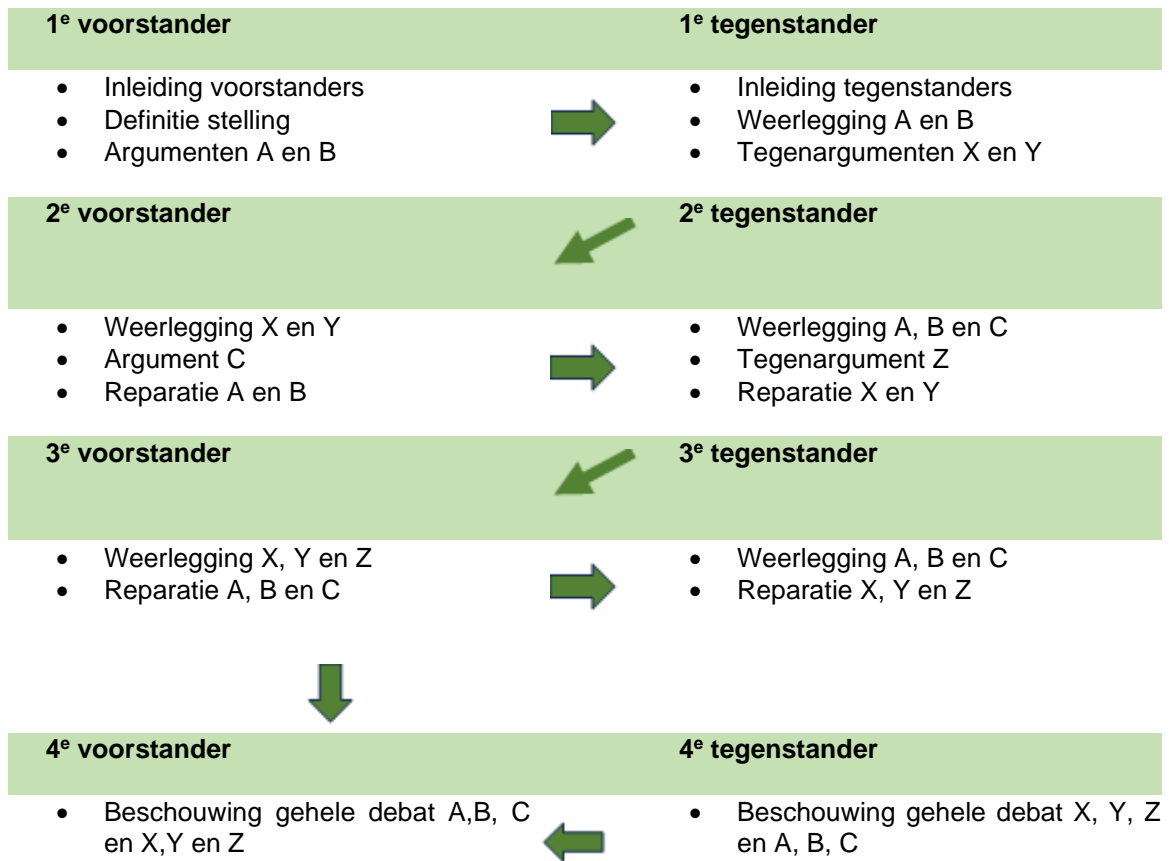
2 Het parlementaire schooldebat

Een debat is een spreekvaardigheidsspel met duidelijke regels. In de politiek worden debatten gevoerd als middel om tot besluiten te komen, zoals het Lagerhuisdebat (in Engeland), of debatten worden gevoerd om potentiële kiezers te trekken, zoals het Verkiezingsdebat (Stichting Nederlands Debat Instituut, 2024).

Op de middelbare school debatteren de leerlingen met als doel om hun argumentatieve vaardigheden te verbeteren. In al deze debatten draait het om een prescriptief standpunt. Dat betekent dat er gediscussieerd wordt over of een bepaalde handelswijze, beleidsmaatregel of gedragsverandering wordt aanbevolen of juist afgeraden (Projectgroep Nederlands V.O., 2002, p. 126).

De deelnemers, verdeeld in een groep die de stelling ondersteunt (de protagonisten) en een groep die ertegen is (de antagonist), moeten in een bepaalde spreektijd het aanwezige publiek zien te overtuigen met hun argumenten. De persoonlijke mening van de deelnemers mag geen invloed hebben op hun argumentatie. Doorgaans bepaalt een jury na afloop welke partij het meest overtuigend was en het debat 'wint' (Projectgroep Nederlands V.O., 2002, p. 126). Er zijn verschillende debatformats. Het parlementair debat dat op middelbare scholen gehouden wordt, is een debatvorm volgens het *World Schools format*, een debatvorm ontwikkeld voor de wereldkampioenschappen voor scholieren. Deze debatvorm combineert componenten van de Britse, Australisch-Aziatische en Amerikaanse debattradities. Elk debat heeft acht deelnemers: vier voorstanders en vier tegenstanders. Deze sprekers houden zich vast aan vaste spreekbeurten en spreektijden. Er mag telkens slechts één persoon spreken en de spreekbeurten kennen een vaste volgorde. Voor elke beurt variëren zowel de toegewezen spreektijd als de specifieke taken, die in *Figuur 1* schematisch uiteengezet zijn (Stichting Nederlands Debat Instituut, 2024).

Voor mijn onderzoek richt ik me specifiek op de presentatie van de argumenten en de weerleggingen, zoals gepresenteerd in het schema. De inleidingen en slotbeschouwingen laat ik links liggen, omdat ze minder van belang zijn voor het analyseren van de deugdelijkheid van de argumentatie aangezien de leerlingen dan geen nieuwe argumenten meer aandragen (en dus ook geen argumentatieschemadrogredenen kunnen begaan).

Figuur 1: Taken en verloop parlementair debat

3 Argumentatieschema's vanuit pragma-dialectisch perspectief

Nu helder is wat wordt verwacht van leerlingen in het parlementaire schooldebat, ga ik in dit hoofdstuk in op de verschillende argumentatieschema's zoals die worden onderscheiden in de pragma-dialectiek. Eerst ga ik in op de aanvaardbaarheid, logische geldigheid en deugdelijkheid van argumenten (paragraaf 3.1). Vervolgens bespreek ik de drie hoofdtypen van argumentatieschema's: kentekenargumentatie (paragraaf 3.2.1), causale argumentatie (paragraaf 3.2.2) en vergelijkingsargumentatie (paragraaf 3.2.3).

3.1 Het analyseren van argumenten

Bij het analyseren van argumenten in een debat is het essentieel om alle enkelvoudige argumentaties die deel uitmaken van dat debat te beoordelen op de volgende aspecten: de *aanvaardbaarheid* van de proposities die in de argumentatie naar voren worden gebracht, de *logische geldigheid* van de redering die aan de argumentatie ten grondslag ligt en de *deugdelijkheid* van de argumentatie (Van Eemeren & Snoeck-Henkemans, 2021, p. 82).

De *aanvaardbaarheid* van de proposities die naar voren worden gebracht in de argumentatie gaat over hoe aannemelijk deze uitspraken zijn voor het beoogde publiek. Dit kan de ene keer makkelijker vastgesteld worden dan de andere keer. Feitelijke uitspraken zijn direct te controleren, bijvoorbeeld (1):

- (1) Uit onderzoek blijkt dat scholieren die deelnemen aan debatclubs of lessen volgen in kritisch denken vaak beter presteren in het ontwikkelen van argumentatievaardigheden dan leeftijdsgenoten die deze activiteiten niet ondernemen.

Over sommige niet-feitelijke uitspraken kan ook snel overeenstemming zijn, vooral als deze uitspraken een algemeen gedeeld oordeel uitdrukken (2):

- (2) Het is essentieel voor scholieren om vaardigheden in argumenteren en kritisch denken te ontwikkelen.

In sommige situaties kan het lastiger zijn om consensus te bereiken over of een propositie aanvaardbaar is, vooral als deze betrekking heeft op complexe onderwerpen (3):

- (3) Kritisch denken is gevaarlijk voor religieuze overtuigingen.

Enkelvoudige argumentatie moet naast aanvaardbaarheid ook *logisch geldig* zijn. Dat betekent dat de conclusie niet onwaar kan zijn als de premissen als waar worden beschouwd, zoals bij de redeneervormen van de *modus ponens* of *modus tollens* (Van Eemeren & Snoeck-Henkemans, 2021, p. 83).

De *modus ponens* is een logisch geldige redeneervorm waarin een majorpremissie wordt gepresenteerd, bijvoorbeeld 'Als mensen roken, dan leven ze ongezond', en een minorpremissie, bijvoorbeeld 'John rookt'. Vervolgens kan daaruit de conclusie worden getrokken dat John ongezond leeft. In een schema ziet de *modus ponens* er als volgt uit (4):

- (4) Als p, dan q, Als mensen roken (p), dan leven ze ongezond (q)
p John rookt (p)
dus: q John leeft ongezond (q)

De modes tollens is een logische redenering met negatie (5):

- (5) Als p, dan q Als mensen roken (p), dan leven ze ongezond (q)
niet q, John leeft niet ongezond (niet q)
dus: niet p John rookt niet (niet p)

Redeneringen die bovenstaande vormen hebben, zijn altijd logisch geldig, op voorwaarde dat op de plekken van de letters dezelfde premissen worden ingevuld (Van Eemeren & Snoeck-Henkemans, 2021, p. 83).

In ongeldige redeneringen wordt de fout gemaakt dat de voorwaarde die wordt geformuleerd in de als-dan-uitspraak (de majorpremiss), ten onrechte als een noodzakelijk voorwaarde wordt beschouwd (Van Eemeren & Snoeck-Henkemans, 2021, p. 121), zoals in voorbeeld (6):

- (6) Als p, dan q Als mensen roken (p), dan leven ze ongezond (q)
q John leeft ongezond (q)
dus: p John rookt (p)

De voorwaarde (roken) wordt in dit voorbeeld ten onrechte beschouwd als een noodzakelijk voorwaarde om de consequentie (ongezond leven) te rechtvaardigen. Dat is onterecht, want er zijn een heleboel andere manieren waarop je ongezond kunt leven (bijvoorbeeld veel alcohol drinken, niet bewegen en/of vet eten). Deze redenering is een incorrecte invulling van de modus ponens en wordt de *bevestiging van de consequens* genoemd.

Een andere ongeldige redenering is de *ontkenning van het antecedent*, dit is een incorrecte invulling van de modus tollens (7):

- (7) Als p, dan q Als mensen roken (p), dan leven ze ongezond (q)
niet p John rookt niet (niet p)
dus: niet q John is niet ongezond (niet-q)³

Naast aanvaardbaarheid en logische geldigheid moet de argumentatie ook *deugdelijk* zijn. Dit betekent dat het argument passend en correct moet worden gekoppeld aan het verdedigde standpunt. Een spreker of schrijver kan hiervoor drie hoofdtypen van argumentatieschema's gebruiken, namelijk argumentatie gebaseerd op een kentekenrelatie, vergelijkingsrelatie en causale relatie. Voor elk van deze verschillende hoofdtypen gelden verschillende deugdelijkheidscriteria, omdat elk schema andere kritische vragen met zich meebrengt (Van Eemeren & Snoeck-Henkemans, 2021, p. 84).

³ Dit zijn overtredingen van discussieregel 7: de geldigheidsregel. Deze regel houdt in dat redeneringen die in de argumentatie als logisch geldig worden voorgesteld, geen logische fouten mogen bevatten. Hieronder vallen de *bevestiging van de consequens* en de *ontkenning van het antecedent*.

In de volgende paragrafen ga ik dieper in op de verschillende argumentatieschema's en in hoofdstuk 4 zal ik ingaan op de kritische vragen die bij elk argumentatieschema horen.

3.2 Argumentatieschema's

In argumentatie wordt een argument altijd op een bepaalde manier in verband gebracht met een standpunt. De manieren waarop dit gebeurt, worden *argumentatieschema's* genoemd (Garssen, 1997, p.1). In de volgende paragrafen ga ik nader in op de hoofdtypen van argumentatieschema's die er in de pragma-dialectiek worden onderscheiden, en hun bijbehorende subtypen.⁴

3.2.1 Argumentatie gebaseerd op kentekenrelatie

Bij het gebruik van een argumentatieschema dat gebaseerd is op een kentekenrelatie wordt in de argumentatie een eigenschap (hoedanigheid, wezenskenmerk, essentie) van een bepaalde zaak (situatie, toestand, ding, persoon, wezen) genoemd die inherent impliceert dat deze zaak ook de (kenmerkende) eigenschap heeft die in het standpunt wordt beschreven. De kentekenrelatie kan ook in omgekeerd gebruikt worden door de kenmerkende eigenschap in het standpunt te noemen (Garssen, 1997, p. 8).

Het argumentatieschema van de kentekenrelatie, ziet er als volgt uit (Garssen, 1997, p. 9):

Voor X geldt Y
want: voor X geldt Z
en: Z is kenmerkend voor Y

Voorbeeld (8) is een uitwerking van dit argumentatieschema:

(8) Bernadette (X) is zuinig (Y)
want ze (X) geeft geen fooi (Z)
en het geven van geen fooi (Z) is kenmerkend voor zuinig zijn (Y)

De argumentatie in dit voorbeeld is gebaseerd op de vooronderstelling dat het niet geven van fooi een kenmerk is van zuinig zijn.

3.2.1.1 Subtypen kentekenargumentatie

Een subtype van kentekenargumentatie is *autoriteitsargumentatie*. In autoriteitsargumentatie wordt een standpunt als aanvaardbaar beschouwd, omdat deze wordt ondersteund door een

⁴ In de argumentatietheorie zijn diverse classificaties van argumenten ontwikkeld, waarbij de focus varieert per onderzoeker. Perelman en Olbrecht-Tyteca (1969) benadrukken het retorische aspect en de effectiviteit van argumenten door technieken als associatie en dissociatie. Hastings (1962) richt zich op de logische structuren in redeneringen. Schellens (1985) onderzoekt normen voor de kritische evaluatie van argumenten. Kienpointner (1992) analyseert alledaagse argumentatiepatronen. Van Eemeren en Grootendorst (1992) ontwikkelen een pragma-dialectische benadering voor redelijke discussies (deze benadering staat centraal in deze scriptie) en Walton, Reed en Macagno (2008) identificeren empirisch een breed scala aan argumentatieschema's en bijbehorende kritische vragen. Ik heb ervoor gekozen om in dit onderzoek de pragma-dialectische benadering te gebruiken vanwege de duidelijke theoretische basis, de praktische toepasbaarheid in verschillende contexten en de manier waarop deze kritische vragen integreert in het analyseren van argumenten. Bovendien komen de voorbeelden uit de lesmethode sterk overeen met de principes van de pragma-dialectiek.

uitspraak van een autoriteit. De deskundigheid, het gezag of de bijzondere positie van de autoriteit wordt gezien als kenteken van de aanvaardbaarheid van het standpunt (Garssen, 1997, p.11).

Het argumentatieschema van autoriteitsargumentatie kan als volgt worden weergegeven (Pilgram, 2012, p. 171):

Uitspraak *U* is aanvaardbaar
want: Autoriteit *A* is van mening dat *U*
en: dat *A* van mening is dat *U* geeft aan dat *U* aanvaardbaar is

Een voorbeeld van autoriteitsargumentatie is: 'We moeten meer bewegen, omdat hoogleraar neuropsychologie Erik Scherder zegt dat meer bewegen goed is voor onze hersenen.' In het argumentatieschema ziet dit er als volgt uit (9):

(9) We moeten meer bewegen (uitspraak *U*)
want hoogleraar neuropsychologie Erik Scherder (autoriteit *A*) zegt dat (uitspraak *U*)
en als een hoogleraar neuropsychologie als Erik Scherder van mening is dat bewegen gezond is, dan is dat aanvaardbaar.

Een ander subtype van kentekenargumentatie is *voorbeeldargumentatie*. In voorbeeldargumentatie worden specifieke gevallen gebruikt om een bredere conclusie te ondersteunen, waarbij wordt verondersteld dat de genoemde voorbeelden representatief zijn voor de algemene situatie, zoals beschreven in het standpunt (Garssen, 1997, p. 11), bijvoorbeeld in (10):

(10) Lisa voelt zich veel minder gestrest sinds ze een kat heeft. Katten hebben dus een positieve invloed op onze gezondheid.

Een laatste subtype van kentekenargumentatie is *definitieargumentatie*. In deze vorm van argumentatie wordt het standpunt verbonden met een algemeen aanvaarde definitie of een overeengekomen betekenis van een woord (Garssen, 1997, p. 12), zoals in (11):

(11) Dit voertuig is een vrachtwagen, omdat het een groot voertuig is ontworpen voor het vervoeren van zware goederen.

3.2.2 Argumentatie gebaseerd op een causale relatie

Bij het gebruik van een argumentatieschema dat gebaseerd is op een causale relatie wordt een in het standpunt genoemde gebeurtenis als het gevolg gepresenteerd van een in het argument genoemde gebeurtenis. Ook hier kan een omgekeerde variant voorkomen, waarin in het argument een gevolg en in het standpunt een oorzaak worden genoemd (Van Eemeren & Grootendorst, 1992, p. 97).

Het argumentatieschema dat aan causale argumentatie ten grondslag ligt, kan als volgt worden weergegeven (Van Eemeren & Snoeck-Henkemans, 2021, p. 91):

Voor X geldt Y
want: voor X geldt Z
en: Z leidt tot Y

Voorbeeld (12) is een invulling van dit argumentatieschema:

(12) Eline (X) zal wel een goed cijfer krijgen (Y)
want ze (X) heeft hard geleerd (Z)
en hard leren (Z) leidt tot een goed cijfer krijgen (Y)

Het voorbeeld toont een causaal verband tussen hard leren (de oorzaak) en het behalen van een goed cijfer (gevolg). Dat betekent dat er een oorzaak-gevolgrelatie is waarbij het uitvoeren van de actie (hard leren) invloed zal hebben op het resultaat (een goed cijfer krijgen).

3.2.2.1 Pragmatische argumentatie

Een belangrijk subtype van causale argumentatie is *pragmatische argumentatie*. Dit is een vorm van argumentatie die gebruikt wordt ter ondersteuning van een standpunt waarin een handelswijze, beleidsmaatregel of gedragsverandering wordt aangeraden of afgeraden. In verschillende argumentatieve contexten, waaronder de politiek, het recht en voorlichting, speelt dit type argumentatie een belangrijke rol, omdat de wenselijkheid van de in het standpunt genoemde handeling kan worden beargumenteerd. Dit is ook het geval in een parlementair schooldebat. In zulke debatten probeert de spreker het publiek zover te krijgen dat het een bepaalde handeling (niet) gaat uitvoeren door in het argument te wijzen op wenselijke of onwenselijke gevolgen van die handeling (Van Poppel, 2015, p. 14).

In haar meest expliciete vorm bestaat pragmatische argumentatie uit twee uitspraken: een empirische uitspraak over de gevolgen van de in het standpunt genoemde handelswijze en een normatieve uitspraak over de wenselijkheid van die gevolgen. Het argumentatieschema van pragmatische argumentatie ziet er als volgt uit (Van Poppel, 2010, p. 217):

Handeling X moet (niet) worden uitgevoerd
want: handeling X leidt tot (on)wenselijk gevolg Y
en: gevolg Y is (on)wenselijk
en: als X leidt tot (on)wenselijk gevolg Y, dan is X (on)wenselijk

Voorbeeld (13) is een vorm van pragmatische argumentatie:

(13) Alle leerlingen moeten na hun eindexamen een tussenjaar nemen (X),
want een tussenjaar nemen leidt tot waardevolle persoonlijke ontwikkeling (Y)
en dat is wenselijk
en als een tussenjaar nemen (X) leidt tot een waardevolle persoonlijke ontwikkeling (Y),
dan is dat (X) wenselijk.

Het pragmatische argumentatieschema bestaat uit een extra nevenschikkend argument waarin het causale gevolg van de (on)wenselijkheid van de handeling wordt benadrukt. In dit opzicht verschilt dit subtype van de andere argumentatieschema's (Van Poppel, 2010, p. 220).

Opvallend is dat bij alle andere schema's in de pragma-dialectiek van enkelvoudige argumentatie wordt uitgegaan, terwijl het schema van pragmatische argumentatie een extra nevenschikkend argument bevat. Dit heeft belangrijke consequenties voor de beoordeling. De antagonist moet niet alleen vaststellen of de causale relatie klopt, maar ook of de wenselijkheid van het gevolg gerechtvaardigd is. Deze vraag fungeert als een eerste check voor de aanvaardbaarheid van de uitspraak. Bij de andere schema's draait het om de 'Als-dan'-uitingen, maar bij pragmatische argumentatie komt de vraag naar wenselijkheid daar nog bovenop. De antagonist beoordeelt dus zowel de empirische als de normatieve premissen uit de argumentatie.

3.2.3 Argumentatie gebaseerd op een vergelijkingsrelatie

In argumentatie die gebaseerd is op vergelijking, wordt hetgeen dat wordt gesteld in het standpunt vergeleken met hetgeen dat wordt gesteld in het argument. De protagonist doet dit om aan te tonen dat beide onderwerpen op een belangrijke manier vergelijkbaar zijn. Deze overeenkomst maakt het mogelijk dat wat in het argument wordt beweerd, ook opgaat voor het standpunt (Van Eemeren & Grootendorst, 1992, p. 97).

Het algemene argumentatieschema van de vergelijkingsrelatie ziet er als volgt uit (Van Eemeren & Snoeck-Henkemans, 2021, p. 89):

Voor X geldt Y
want: voor Z geldt Y
en: Z is vergelijkbaar X

Voorbeeld (14) is een uitwerking van dit argumentatieschema:

(14) Leraren op middelbare scholen (X) moeten op hun functioneren worden getoetst (Y)
want leraren van de lerarenopleiding (Z) worden ook op hun functioneren getoetst (Y)
en leraren van de lerarenopleiding (Z) zijn vergelijkbaar met leraren op middelbare scholen (X)

Dit argumentatieschema maakt gebruik van vergelijkingsargumentatie om aan te tonen dat leraren op middelbare scholen ook op hun functioneren moeten worden beoordeeld, net zoals leraren van de lerarenopleiding.

3.2.3.1 Subtypen vergelijkingsargumentatie

Een voorbeeld van een subtype van vergelijkingsargumentatie is de figuurlijke vergelijking, ook wel *analogie-argumentatie* genoemd, waarin abstracte structuren van twee verschillende zaken met elkaar worden vergeleken. Het gaat er hierbij om hoe de eigenschappen van de ene zaak zich tot elkaar verhouden in relatie tot hoe de eigenschappen van de andere zaak zich tot elkaar verhouden (Garssen, 1997, p. 16).

Om deze analogie-argumentatie te beoordelen moet de focus niet liggen op de concrete eigenschappen van de vergeleken zaken, maar de relatieve verhoudingen tussen de vergeleken zaken (Garssen, 1997, p. 17), zoals in (15):

(15) In de natuur zien we dat bijenkolonies succesvol zijn, omdat ze een koningin hebben die zorgt voor de voortplanting en werkers die zorgen voor het verzamelen van voedsel en het bouwen van bijenkorven. Op dezelfde manier zou een efficiënt bedrijf moeten worden geleid met een duidelijke leiderschapsstructuur waarbij de manager als de koningin is en de werknemers als de werkers, die elk hun eigen taken uitvoeren om het bedrijf te laten floreren.

In dit voorbeeld vergelijkt de protagonist de organisatiecultuur van bijenkolonies met die van bedrijven. Door de rol van de koningin in een bijenkolonie te vergelijken met die van een manager in een bedrijf, wil de protagonist laten zien dat een efficiënt bedrijf vergelijkbare principes van organisatie en leiderschap moet hanteren als die van een succesvolle bijenkolonie. In een argumentatieschema ziet dit argument er als volgt uit (16):

(16) Voor een efficiënt bedrijf (X) geldt dat het moet worden geleid met een duidelijke leiderschapsstructuur (Y)
want voor bijenkolonies (Z) geldt dat ze geleid worden met een duidelijke leiderschapsstructuur (Y)
en bijenkolonies (Z) zijn vergelijkbaar met een efficiënt bedrijf (X)

In een ander type vergelijkingsargumentatie wordt een parallel getrokken tussen twee individuen om te benadrukken dat een persoon op een specifieke manier moet worden behandeld, omdat een vergelijkbaar persoon ook op die manier wordt behandeld. In dit type argumentatie wordt beroep gedaan op de regel dat mensen die zich in vergelijkbare situaties bevinden, gelijkwaardig behandeld dienen te worden, dit is het *rechtvaardigheidsbeginsel* (Van Eemeren & Garssen, 2014, p. 41), zoals in (17):

(17) Mike moet nablijven, want Lisa moest ook nablijven toen ze haar huiswerk niet af had.

Dit ziet er in een argumentatieschema op de volgende manier uit (18):

(18) Mike (X) moet door het niet maken van zijn huiswerk nablijven (Y)
want Lisa (Z) moest ook nablijven toen ze haar huiswerk niet af had (Y)
en Lisa (Z) is vergelijkbaar met Mike (X)

In dit voorbeeld (17) wordt Lisa met Mike vergeleken, omdat zij allebei in dezelfde situatie verkeren, en omdat gelijke gevallen gelijk behandeld dienen te worden. Mike moet dus dezelfde consequenties dragen als Lisa.

4 De argumentatieschemadrogredenen

In dit hoofdstuk zal ik de argumentatieschemadrogredenen bespreken. Ik zal uitleggen wat de argumentatieschemaregel inhoudt en hoe overtredingen van deze regel leiden tot drogredenen (paragraaf 4.1). Vervolgens ga ik dieper in op de drogredenen die voorkomen bij kentekenargumentatie (paragraaf 4.2), causale argumentatie (paragraaf 4.3) en vergelijkingsargumentatie (paragraaf 4.4). Tot slot zal ik kort aandacht besteden aan mogelijke stilistische aspecten die discussianten kunnen gebruiken om drogredenen minder duidelijk te begaan (paragraaf 4.5).

4.1 De argumentatieschemaregel

Volgens de pragma-dialectiek houden discussianten zich idealiter aan de regels van een kritische discussie.⁵ Als deze regels niet worden gevolgd, kan het oplossen van het verschil van mening bemoeilijkt of zelfs verhinderd worden. Het schenden van een van deze regels resulteert in het gebruik van ondeugdelijke argumentatie, oftewel een drogreden. Bij de beoordeling van de kwaliteit van een discussie dient dus gecontroleerd te worden of aan deze regels wordt voldaan (Van Eemeren & Snoeck-Henkemans, 2021, p. 97).

Een discussiant slaagt enkel in zijn of haar verdediging van een standpunt wanneer hij of zij een geschikt argumentatieschema hanteert én dit correct toepast. Indien de discussiant echter een ongeschikt schema gebruikt of het schema incorrect toepast, resulteert dit in een schending van de *argumentatieschemaregel*.⁶ Overtredingen van deze regel vinden altijd plaats in de argumentatiefase van een discussie (Van Eemeren et al., 2003, p. 159).

Een ongeschikt argumentatieschema is een schema dat *per definitie* drogredelijk is, zoals het *argumentum ad populum* en het *argumentum ad consequentiam*. Het *argumentum ad populum* is een subtype van kentekenargumentatie en in dit type argumentatie moet het standpunt aanvaard worden, omdat veel mensen het hiermee (on)eens zijn. Het *argumentum ad populum* doet dus een ondeugdelijk beroep op de massa, wat het automatisch drogredelijk maakt (Van Eemeren & Snoeck-Henkemans, 2021, p. 123), zoals geïllustreerd in (19):

(19) Iedereen vindt de Harry Potter-boeken goed, dus de Harry Potter-boeken zijn goed.

Het *argumentum ad consequentiam* is een subtype van causale argumentatie waarin feiten en normen door elkaar worden gehaald, een descriptief standpunt wordt verdedigd met een normatief (pragmatisch) argument (Van Eemeren & Garssen, 2019, p. 48). Voorbeeld (20) illustreert deze drogreden:

(20) Klimaatverandering is niet echt, want anders mogen we niet meer vliegen.

⁵ De vrijheidsregel, de verdedigingsplichtregel, de standpuntregel, de relevantieregel, de verzwegenargumentregel, de uitgangspuntregel, de geldigheidsregel, de argumentatieschemaregel, de afsluitingsregel en de taalgebruiksregel (Van Eemeren & Snoeck-Henkemans, 2021, p. 283).

⁶ De *argumentatieschemaregel* luidt: 'Een standpunt mag niet als afdoende verdedigd worden beschouwd als de verdediging niet plaatsvindt door middel van een geschikt argumentatieschema dat correct is toegepast'. (Van Eemeren et al., 2003, p. 159).

Bij bovenstaande argumentaties zijn geen bijbehorende kritische vragen te bedenken om de deugdelijkheid te toetsen, omdat ze inherent ongeschikt zijn (Van Eemeren & Garssen, 2019, p. 50). Wanneer een argumentatieschema volgens de discussianten echter geschikt is, betekent dit niet dat elke toepassing ervan deugdelijk is. Een correcte toepassing vereist bepaalde voorwaarden die overeenkomen met de kritische vragen die bij het argumentatieschema gesteld kunnen worden. Als één of meer kritische vragen niet bevredigend beantwoord kunnen worden, dan is de argumentatieschemaregel geschonden, waardoor er sprake is van een drogreden (Van Eemeren & Grootendorst, 2004, p. 172).

4.2 Drogredenen kentekenargumentatie

In de volgende paragrafen ga ik dieper in op de drogredenen die onder de kentekenargumentatie vallen, namelijk de kentekendrogreden (paragraaf 4.2.1), het *argumentum ad verecundiam* (paragraaf 4.2.2) en de overhaaste generalisatie (paragraaf 4.2.3).

4.2.1 Toetsing kentekenargumentatie

Zoals in het vorige hoofdstuk is besproken, wordt bij kentekenargumentatie in de argumentatie een symptoom van een bepaalde zaak uit het standpunt aangedragen ter ondersteuning van de aanvaardbaarheid van dit standpunt. Bij de deugdelijkheidsbeoordeling van argumentatie gebaseerd op kentekenrelatie, moeten volgens Van Eemeren & Snoeck-Henkemans (2021, p. 86) de volgende kritische vragen worden gesteld:

1. Is Z wel kenmerkend voor Y?
2. Zijn er geen Y's die niet kenmerk Z hebben?
3. Zijn er geen niet-Y's die evenzeer kenmerk Z hebben?

Ik neem voorbeeld (8) uit paragraaf 3.2.1 om dit te illustreren:

- (8) Bernadette (X) is zuinig (Y)
want: ze (X) geeft geen fooi (Z)
en: het geven van geen fooi (Z) is een teken van zuinig zijn (Y)

In het geval van voorbeeld (8) kan worden gevraagd of 'geen fooi geven' (Z) werkelijk kenmerkend is voor 'zuinig zijn' (Y). Dat hoeft niet per se, wellicht dat Bernadette niet tevreden was met de service en daarom geen fooi geeft. Een kritische beoordelaar zal deze argumentatie dus niet deugdelijk vinden. Opmerkelijk is echter dat binnen de pragma-dialectiek geen drogreden wordt besproken die direct van toepassing is op dit voorbeeld: de pragma-dialectiek beperkt zich tot besprekingen van incorrecte autoriteitsargumentatie (het zogenaamde *argumentum ad verecundiam*) en incorrecte generalisaties (de *secundum quid*) die ik in de volgende paragrafen (4.2.2 en 4.2.3) verder zal bespreken.

Wanneer ik in de data een incorrecte toepassing van kentekenargumentatie vind die niet onder de drogredenen *argumentum ad verecundiam* en de overhaaste generalisatie vallen, zal ik deze ondeugdelijke argumentatie een *kentekendrogreden* noemen. Dit geldt ook voor een incorrecte definitieargumentatie. Dit zal ik in de resultatensectie een *definitiedrogreden* noemen.

4.2.2 Argumentum ad verecundiam

Het *argumentum ad verecundiam* is een drogreden waarbij een beroep wordt gedaan op een autoriteit die niet deskundig is op het relevante terrein, of niet de betreffende uitspraak heeft gedaan die in het argument aan de autoriteit wordt toegeschreven. Een autoriteit kan overigens ook een boek of instantie zijn, bijvoorbeeld de Bijbel of de kerk (Van Eemeren & Grootendorst, 1992, p. 161).

Bij het beoordelen van autoriteitsclaims kan de antagonist zich ten eerste afvragen of de mening daadwerkelijk afkomstig is van een autoriteit op het betreffende kennisgebied. Dit betekent dat moet worden vastgesteld of de aangehaalde autoriteit werkelijk deskundig is op het gebied waarover de claim wordt gemaakt. Ten tweede moet worden beoordeeld of de expertise van de autoriteit de deugdelijkheid van zijn of haar mening voldoende ondersteunt (Wierda, 2015, p. 60). Verder is het belangrijk om na te gaan of de autoriteit daadwerkelijk de mening heeft die aan hem of haar wordt toegeschreven. Dit houdt in dat er gecontroleerd moet worden of de autoriteit daadwerkelijk de geclaimde mening of positie ondersteunt (Wierda, 2015, p. 63). Stel dat iemand het volgende argument inbrengt over gewichtsverlies (21):

(21) Vitamine C is effectief voor gewichtsverlies, dat zegt Johnny Depp.

De kritische vragen hier zijn of Johnny Depp werkelijk expertise heeft op het gebied van voeding of medische wetenschap en of zijn mening derhalve als deugdelijk beschouwd kan worden. Gezien zijn bekendheid als acteur en het ontbreken van een medische of voedingskundige opleiding, is hij niet gekwalificeerd om dergelijke gezondheidsclaims te maken. Dit maakt het argument een *argumentum ad verecundiam*.

4.2.3 Overhaaste generalisatie

De overhaaste generalisatie is een drogredelijke variant van voorbeeldargumentatie, een subtype van argumentatie gebaseerd op een kentekenrelatie. Bij een overhaaste generalisatie wordt bij de argumentatie te weinig of niet-representatieve voorbeelden gegeven om het standpunt te onderbouwen (Van Eemeren & Grootendorst, 1992, p. 165).

Om de deugdelijkheid van voorbeeldargumentatie te beoordelen, moet de kritische vraag gesteld worden of de specifieke voorbeelden typerend zijn voor de stand van zaken. Vervolgens moeten twee aanvullende vragen worden gesteld: ten eerste of de individuele gevallen representatief zijn en ten tweede of er voldoende afzonderlijke gevallen worden genoemd (Garssen, 1997, p. 11).

(22) Mijn broer haalde een hoog cijfer nadat hij de nacht voor een toets had doorgeleerd.

Nachtelijk studeren is dus de beste manier om hoge cijfers te halen.

In bovenstaand voorbeeld (22), waarbij de spreker concludeert dat nachtelijk studeren de beste methode is voor het behalen van hoge cijfers gebaseerd op de prestatie van zijn broer, wordt een overhaaste generalisatie begaan. De eerste kritische vraag betreft of de broer een typische student is en of zijn ervaring overeenkomt met die van veel andere studenten die 's nachts studeren. Deze conclusie is gebaseerd op één enkele observatie, waardoor het moeilijk te

verdedigen is dat dit voorbeeld een algemene regel vormt. Dit argument neigt daarom alleen al naar een overhaaste generalisatie. De tweede vraag is of het individuele geval voldoende representatief is. Dat is niet het geval, aangezien er talloze voorbeelden zijn van nachtelijk studeren waarbij studenten geen hoge cijfers behalen. De laatste vraag is of er genoeg gevallen genoemd worden om het standpunt te ondersteunen. Het antwoord is nee; er is maar één geval genoemd.

4.3 Drogredenen causale argumentatie

In de volgende paragrafen ga ik dieper in op de drogredenen die onder causale argumentatie vallen, namelijk de causaliteitsdrogreden (paragraaf 4.3.1), de *post hoc ergo propter hoc* (paragraaf 4.3.2) en de drogreden van het hellend vlak (paragraaf 4.3.3).

4.3.1 Toetsing causale argumentatie

Wanneer een protagonist in het standpunt een gebeurtenis presenteert als gevolg van een in het argument genoemde gebeurtenis, is er sprake van een argumentatieschema gebaseerd op een causale relatie (Van Eemeren & Grootendorst, 1992, p. 97). Bij de beoordeling van de aanvaardbaarheid van argumentatie gebaseerd op een causale relatie, kan de antagonist de volgende kritische vragen stellen (Van Eemeren & Snoeck-Henkemans, 2021, p. 92):

1. Leidt Z wel tot Y?
2. Zijn er geen gevallen waarin Z niet tot Y leidt?
3. Kan Y niet ook door iets anders dan Z zijn veroorzaakt?

Ik neem voorbeeld (12) uit paragraaf 3.2.2 om dit te illustreren:

(12) Eline (X) zal wel een goed cijfer krijgen (Y)
want ze (X) heeft hard geleerd (Z)
en hard leren (Z) leidt tot een goed cijfer krijgen (Y)

In het geval van (12) zou ten eerste de vraag zijn of hard leren (Z) wel leidt tot een goed cijfer krijgen (Y). Dit is aannemelijk, maar dat hoeft niet per se. Eline kan het verkeerde hebben geleerd of ze heeft op een verkeerde manier geleerd waardoor ze toch geen goed cijfer haalt. Hierdoor kan ik automatisch ontkennend antwoord geven op de tweede kritische vraag: zijn er geen gevallen waarin hard leren (Z) niet resulteert in een goed cijfer krijgen (Y)? De derde kritische vraag is voor dit voorbeeld niet relevant; die vraag kan alleen gesteld worden bij causale argumentatie van omgekeerde vorm (oftewel causale argumentatie waarin de oorzaak die in het standpunt wordt genoemd wordt ondersteund doordat er in de argumentatie het gevolg is aangedragen).

Ook voor voorbeeld (12) geldt dat er geen specifieke term voor deze drogreden wordt gebruikt binnen de pragma-dialectiek. Als ik in de data een dergelijke drogreden op basis van causaliteit tegenkom die niet onder de drogredenen *post hoc ergo propter hoc* of het hellend vlak valt (zie paragraaf 4.3.2 en 4.3.3), zal ik deze ondeugdelijke argumentatie aanduiden als een *causaliteitsdrogreden*.

4.3.2 Post hoc ergo propter hoc

In een argumentatieschema gebaseerd op causaliteit, verdedigt de protagonist een bepaald standpunt door in de argumentatie een oorzakelijk verband aan te wijzen tussen het argument en het standpunt. Eén van de belangrijkste vragen bij dit argumentatieschema is of hetgeen dat als gevolg wordt gepresenteerd ook daadwerkelijk zal optreden. Een fout in het trekken van causale conclusies gebeurt wanneer twee gebeurtenissen achtereenvolgens plaatsvinden, de spreker ten onrechte aanneemt dat de ene gebeurtenis de oorzaak is van de andere. Er is dan sprake van de drogreden *post hoc ergo propter hoc* ('daarna, dus daardoor'). In een argumentatieschema is het brugargument: 'Als Y na X volgt, dan leidt X tot Y' (Van Eemeren & Grootendorst, 1992, p. 164). Dit zal ik aan de hand van onderstaand voorbeeld illustreren (23):

(23) We zien dat jonge kinderen steeds vaker gewelddadige computergames spelen (X) en we zien een toename van geweld onder jonge kinderen (Y). Geweld onder jonge kinderen (Y) neemt snel toe door de gewelddadige games op computers (X).

De kritische vraag om causaliteitsargumentatie te beoordelen is of de oorzaak, in dit geval het spelen van gewelddadige games (X), wel leidt tot het gevolg (Y): een toename in geweld onder jonge kinderen. Om dit oorzakelijk verband vast te stellen is wetenschappelijk bewijs nodig. De tweede kritische vraag is of er geen gevallen zijn waarin de oorzaak niet tot het gevolg leidt, dus zijn er geen gevallen waarin kinderen die gewelddadige games spelen niet gewelddadiger worden? Het antwoord daarop is (hoogstwaarschijnlijk) ja: er zijn genoeg gevallen waarin jonge kinderen gewelddadige games spelen zonder gewelddadiger te worden. Individuele verschillen, zoals persoonlijkheid, opvoeding en sociale omgeving kunnen een grote rol spelen in hoe een kind reageert op gewelddadige games.

4.3.3 Drogreden van het hellend vlak

Een verkeerde toepassing van pragmatische argumentatie wordt *drogreden van het hellend vlak* of in het Engels *slippery slope* genoemd. Bij deze fout wordt onterecht beweerd dat het nemen van een bepaalde actie onvermijdelijk leidt tot een reeks negatieve gevolgen, ook al is het helemaal niet zeker dat deze nadelige uitkomsten zich zullen voordoen (Van Eemeren & Grootendorst, 1992, p. 164).

Om de deugdelijkheid van pragmatische argumentatie te toetsen, kan de antagonist de volgende kritische vragen stellen:

1. Is hetgeen in de argumentatie als gevolg (Y) wordt gepresenteerd wel (on)wenselijk?
2. Leidt datgene wat als oorzaak (X) wordt genoemd inderdaad tot het genoemde (on)wenselijke gevolg (Y)?
3. Zijn er nog andere factoren die samen met datgene wat als oorzaak (X) wordt voorgesteld aanwezig moeten zijn om het genoemde (on)wenselijke gevolg (Y) te doen optreden?
4. Heeft de genoemde oorzaak (X) neveneffecten?
5. Kan het genoemde gevolg (Y) ook met andere middelen worden bereikt? (Garssen, 1997, p.22)

In het kader van deze scriptie zal ik vraag 5 niet behandelen bij het analyseren van ondeugdelijke pragmatische argumentatie. Deze vraag is niet van toepassing, omdat het debat zich niet richt op alternatieve middelen om hetzelfde gevolg te bereiken, maar op een directe relatie tussen de voorgestelde actie en het beoogde gevolg. De eerste vier van de bovenstaande kritische vragen zal ik dus behandelen en ik zal deze vragen hieronder toelichten aan de hand van een voorbeeld (24):

- (24) Als we marihuana legaliseren dan zullen mensen denken dat drugsgebruik acceptabel is. Dat zal ertoe leiden dat mensen ook hardere drugs willen proberen, zoals cocaïne en heroïne. Dit zal resulteren in een maatschappij vol met drugsverslaafden.

Binnen een argumentatieschema ziet dit argument er zo uit (25):

- (25) Marihuana moet niet gelegaliseerd worden (X)
want de legalisering van marihuana (X) leidt tot een maatschappij vol met drugsverslaafden (Y)
en een maatschappij vol met drugsverslaafden (Y) is onwenselijk
en als legalisering van marihuana (X) leidt tot een maatschappij vol met drugsverslaafden (X), dan is legalisering van marihuana (X) onwenselijk

In dit voorbeeld (24) wordt betoogd dat de legalisering van marihuana kan leiden tot een toename van het gebruik van hardere drugs en uiteindelijk tot een maatschappij vol drugsverslaafden. De kritische vraag is of de legalisering van marihuana inderdaad leidt tot een maatschappij vol drugsverslaafden. Ook al is het mogelijk dat de perceptie van drugsgebruik kan veranderen, is het een forse stap om te concluderen dat dit direct zal leiden tot een aanzienlijke toename van het gebruik van hardere drugs en wijdverspreide verslaving. Dit is dus een drogreden van het hellend vlak.

Hoewel met bovenstaande kritische vragen de deugdelijkheid van pragmatische argumentatie kan worden getoetst, blijft het lastig om een 'hellend vlak'-drogreden te identificeren, omdat er geen vastgestelde regels zijn die bepalen wanneer een argument als zodanig geclassificeerd kan worden: wanneer helt het vlak te sterk? Wanneer gaat het écht van kwaad tot erger?

4.4 Drogreden van de verkeerde vergelijking

In een vergelijkingsargumentatieschema wordt hetgeen dat wordt gesteld in het standpunt vergeleken met hetgeen dat wordt gesteld in het argument (Van Eemeren & Grootendorst, 1992, p. 97). Om de deugdelijkheid van vergelijkingsargumentatie te toetsen, kan de antagonist de volgende kritische vragen stellen (Van Eemeren & Snoeck-Henkemans, 2021, p. 89):

1. Is Z wel vergelijkbaar met Y?
2. Zijn er geen significante verschillen tussen Z en X?

Deze vragen gelden voor alle typen vergelijkingsargumentatie. Hoewel de vragen op elkaar lijken, zijn ze toch verschillend. De eerste vraag gaat over of de zaken, personen of situaties die worden vergeleken in principe vergelijkbaar zijn. De protagonist zal dit dan ook moeten beargumenteren

dat deze zaken, personen of situaties tot dezelfde categorie behoren. De antagonist kan vervolgens de argumentatie betwisten door te wijzen op (mogelijke) relevante verschillen tussen de personen, zaken of situaties (Van Eemeren & Garssen, 2014, p. 40). Wanneer de vergelijking niet opgaat, is het gebruik van deze argumentvorm incorrect en leidt dit tot de *drogreden van de verkeerde vergelijking* (Van Eemeren & Grootendorst, 1992, p. 164). Dit zal ik aan de hand van voorbeeld (26) illustreren:

(26) Je moet geen onbevoegde leraren (X) inzetten (Y), want dat (Y) doen we ook niet met onbevoegde piloten of chirurgen (Z).

In dit voorbeeld wordt het standpunt dat onbevoegde leraren niet voor de klas ingezet moeten worden, verdedigd door het argument dat we ook geen onbevoegde piloten of chirurgen inzetten. De eerste kritische vraag is of onbevoegde piloten of chirurgen (Z) in principe wel vergelijkbaar zijn met onbevoegde leraren (X). In een bepaalde mate zijn ze dat wel, ze hebben allebei gespecialiseerde kennis en vaardigheden nodig om hun werk veilig en effectief uit te voeren om negatieve gevolgen te voorkomen. Ze hebben echter ook significante verschillen (kritische vraag 2) waardoor deze groepen personen *niet* vergelijkbaar zijn. Zowel een piloot als een chirurg kan levens in gevaar brengen door een onjuiste beslissing of handeling in tegenstelling tot een onbevoegde leraar. Dat maakt dit argument een drogreden van de verkeerde vergelijking.

4.5 Stilistische aspecten van drogredenen

In de uitgebreide pragma-dialectische argumentatietheorie (Van Eemeren, 2010) wordt aangenomen dat discussianten hun discussiezetten zo vormgeven dat de tegenpartij hun standpunt aanvaardt. Discussianten streven namelijk niet alleen naar redelijkheid (hun dialectische doel), maar ook naar effectiviteit (hun retorische doel). Discussianten proberen hun streven naar deze doelen in evenwicht te brengen; zij balanceren als het ware tussen deze twee doelen door strategisch te manoeuvreren (Van Eemeren, 2010).

In elke strategische manoeuvre komen de volgende drie aspecten tot uitdrukking: ten eerste maakt de discussiant een selectie uit het topisch potentieel, dat betekent dat de discussiant een keuze maakt uit alle beschikbare argumenten. Ten tweede houdt de discussiant rekening met het referentiekader van het auditorium. Dat wil zeggen dat hij of zij de discussiezet aanpast aan de opvattingen en voorkeuren van de luisteraars. Ten slotte maakt de discussiant een keuze uit de presentatiemiddelen, dat komt neer op dat de discussiant put uit diverse stilistische en andere uitdrukkingsmiddelen die geschikt zijn om zijn doel te dienen (Van Eemeren, 2010, p. 108 – 118).

Deze presentatiemiddelen zijn ook van groot belang bij het maskeren van drogredenen. Om zo overtuigend mogelijk te zijn, kunnen drogredenen zodanig stilistisch gepresenteerd worden dat ze minder goed op te merken zijn. Een discussiant kan ze als het ware 'vermommen' (Van Eemeren et al., 2015, p. 80). Het *argumentum ad hominem*, een persoonlijke aanval waarin op de man gespeeld wordt in plaats van op de bal, kan bijvoorbeeld worden vermomd door hem zodanig af te zwakken dat de ernst ervan niet zonder meer duidelijk is. Hier zijn verschillende afzwakkende strategieën voor (Plug, 2006, p. 270), zoals het formuleren van beledigingen als

vragen in plaats van directe beweringen. Dit geeft de indruk dat de spreker openstaat voor discussie in plaats van een directe aanval te lanceren (Plug, 2006, p. 271), zoals in (27):

(27) Vindt u niet dat de aanpak van mijn collega getuigt van een gebrek aan inzicht?

Deze vraagvorm vermindert de directe beledigende toon van de uitspraak en nodigt de tegenstander uit tot een reactie. Hierdoor lijkt het minder een vijandige aanval en meer een uitnodiging tot dialoog, waardoor de kans kleiner wordt dat de spreker wordt gezien als ondeugdelijk.

Verder kunnen retorische vragen ook ingezet worden als retorisch middel om minder gebonden te zijn aan de geuite stelling. Door een argument in de vorm van een vraag te presenteren, wordt de directe kracht van de uitspraak verminderd, wat het argument minder stellig maakt waardoor de spreker minder verantwoordelijk is voor de impliciete bewering. Een argument als: 'Iedereen weet dat politici altijd liegen' kan als volgt geformuleerd worden 'Zouden politici niet altijd de waarheid moeten spreken?' Hiermee kan een retorische vraag fungeren als een 'ontwijkend' stilistisch middel waarbij de spreker de verantwoordelijkheid en directe confrontatie vermijdt (Slot, 1993, p. 129).⁷

Ook bij de argumentatieschemadrogredenen die ik in de vorige paragrafen heb besproken, kunnen talige middelen (zoals het stellen van vragen) worden gebruikt om de drogredelijkheid te maskeren (vergelijk het hellende vlak in 'Dat zal ertoe leiden dat mensen ook hardere drugs willen proberen, zoals cocaïne en heroïne. Dit zal resulteren in een maatschappij vol met drugsverslaafden' met 'Zal dat ertoe leiden dat mensen ook hardere drugs willen proberen, zoals cocaïne en heroïne? Zal dit resulteren in een maatschappij vol drugsverslaafden?').

Naast het stellen van vragen zijn er ook andere talige middelen die uitspraken minder stellig kunnen maken, waardoor ze minder drogredelijk lijken. Manieren om uitspraken minder stellig te maken zijn bijvoorbeeld het gebruik van modaliteit, zoals modale bijwoorden als 'misschien' en 'mogelijk', en modale werkwoorden als 'kunnen' en 'zouden'. Deze middelen geven aan dat de spreker zich niet volledig committeert aan de correctheid van de bewering, wat de verantwoordelijkheid en het risico voor de spreker vermindert (Hyland, 1998, p. 1), zoals in voorbeeld (28):

(28) Als we marihuana legaliseren dan zullen mensen denken dat drugsgebruik acceptabel is.

Dit *zou* ertoe *kunnen* leiden dat mensen ook hardere drugs willen proberen, zoals cocaïne en heroïne. Dit *zou kunnen* resulteren in een maatschappij vol met drugsverslaafden.

Andere stilistische afzwakkingsmiddelen zijn het gebruik van passieve en onpersoonlijke zinsconstructies. De passieve constructie vermindert de verantwoordelijkheid van de spreker en biedt de spreker een vorm van ontkenbaarheid. Dat betekent dat de spreker minder direct

⁷ Retorische vragen hebben ook als doel ook om een suggestie te wekken dat er sprake is van een gemeenschappelijke mening. Ze kunnen hierdoor gebruikt worden om een verantwoordelijkheid voor een uiting uit de weg te gaan (Slot, 1995, p. 149). Indien dit gebeurt overtreedt de spreker discussieregel 6, namelijk de uitgangspuntregel: de partijen mogen niet iets ten onrechte als een gemeenschappelijk uitgangspunt presenteren of ten onrechte ontkennen dat iets een gemeenschappelijk uitgangspunt is (Van Eemeren & Snoeck-Henkemans, 2021, p. 118)

betrokken is bij de geuite beweringen, wat ruimte laat voor minder stelligheid (ANS, 22.1). Zo kan een spreker die ervan overtuigd is dat het bouwen van een winkelcentrum uiteindelijk zal leiden tot een volledige verstedelijking van het platteland het volgende zeggen (29):

(29) Er wordt gevreesd dat de bouw van een enkel winkelcentrum zal leiden tot een volledige verstedelijking van het platteland.

In een actieve vorm ('Ik vrees dat...') legt de spreker de verantwoordelijkheid bij zichzelf. De stelligheid van de uitspraak wordt versterkt doordat de spreker expliciet zijn persoonlijke overtuiging uitdrukt. In de passieve vorm (29) wordt de verantwoordelijkheid voor de bewering gedepersonaliseerd en vaag gehouden: de formulering suggereert dat de zorg breed gedeeld wordt, zonder die specifiek aan iemand toe te schrijven. Dit maakt de bewering minder stellig en het lijkt alsof het een algemene bezorgdheid is, waardoor het moeilijker wordt om de uitspraak direct aan te vallen.

In de onpersoonlijke zinsconstructie ontbreekt een grammaticaal onderwerp (ANS, 22.3.1), zoals in (30):

(30) Er heerst vrees dat de bouw van een enkel winkelcentrum zal leiden tot een volledige verstedelijking van het platteland.

In een persoonlijke vorm zou deze zin een grammaticaal onderwerp hebben, zoals 'Ik vrees dat de bouw...', waardoor de verantwoordelijkheid duidelijk bij de spreker ligt. De onpersoonlijke zinsconstructie heeft hetzelfde effect als een passieve zinsconstructie. Het vermindert de directe confrontatie en maakt de drogreden subtieler, waardoor de kans kleiner is dat deze als drogreden wordt herkend.

Dit zijn mogelijke manieren van hoe de discussiant drogredenen (stilistisch) kan vermommen. Door deze afzwakkingsstrategieën wordt het mijns inziens moeilijker om bepaalde argumentatieve uitspraken als drogredelijk te bestempelen, aangezien de discussiant ruimte laat voor twijfel. Het is belangrijk om deze stilistische middelen tijdens een debat op te merken, omdat de jury hier doorheen moet kunnen prikken.⁸

⁸ Het is belangrijk om op te merken dat dit niet de enige manieren zijn waarop drogredenen stilistisch vermomd kunnen worden. Vanwege de beperkte omvang van dit onderzoek richt ik me uitsluitend op de hierboven genoemde afzwakkingsstrategieën.

5 Experiment en analysemethode

Nu het theoretisch kader is geschetst waarin dit onderzoek wordt geplaatst, is het van belang om stil te staan bij de exacte analysemethode die ik in mijn onderzoek zal toepassen. Om antwoord te geven op de vraag 'In hoeverre heeft het geven van instructie gebaseerd op de lesmethode 'Op niveau tweede fase 5/6 vwo' (2018) invloed op het overtreden van de argumentatieschemaregel in een parlementair schooldebat?' heb ik een experiment uitgevoerd met 5-vwoklassen van Het Herbert Vissers College in Nieuw-Vennep. In dit hoofdstuk beschrijf ik de opzet van het experiment en zet ik uiteen welke stappen ik heb ondernomen om het onderzoeksmateriaal te analyseren.

5.1 Het experiment

Aan dit onderzoek deden twee 5-vwoklassen mee, 5V1 en 5V2, met respectievelijk twintig en drieëntwintig leerlingen. Als toets moeten zij in de vijfde klas een parlementair debat voeren, zoals ook beschreven in hoofdstuk 2.

5V2 heeft ter voorbereiding op het debat instructie gekregen van de vakdocent over het gebruik van deze verschillende drogredenen, 5V1 heeft hier *geen* instructie over gekregen. Zij kunnen wel zelf de theorie over drogredenen opzoeken in de lesmethode 'Op niveau tweede fase 5/6 vwo' (2018). In deze lesmethode, die in beide klassen wordt gebruikt, worden verschillende drogredenen uitgelegd die de leerlingen moeten herkennen en begrijpen. Echter, een vakdocent heeft bij 5V1 dus geen specifieke aandacht aan drogredenen geschonken tijdens de lessen. Met andere woorden: 5V1 vormde de controlegroep en 5V2 de experimentele groep.

De leerlingen van de experimentele groep kregen de extra drogredeneninstructie aan de hand van een Powerpoint-presentatie, waarmee drogredenen nogmaals onder de aandacht gebracht werden en waarin de docent (mijn collega) ook aandacht besteedde aan argumentatie en retorica in het algemeen. Zijn instructie ging niet alleen over de drogredenen gerelateerd aan de argumentatieschemaregel, maar ook over drogredenen die onder andere discussieregels vallen. De discussieregels legde hij niet apart uit, omdat deze niet worden besproken in de theorie. Overigens hoeft dit, mijns inziens, geen echte problemen op te leveren voor het huidige experiment. Dit zal ik nader bespreken in de discussiesectie.

Voorafgaand aan het debat stelden de leerlingen van beide klassen zelf de debatgroepen samen van drie of vier leerlingen. Bij de groepen van drie leerlingen ontbrak de rol van beschouwer. De beschouwer analyseert het debat door te kijken naar de belangrijkste meningsverschillen en brengt zelf geen nieuwe argumenten meer in. Het mogelijk ontbreken van een beschouwer heeft verder geen impact op de resultaten, omdat ik de bijdragen van de beschouwers niet analyseer, omdat zij geen actieve bijdrage leveren in de argumentatiefase.

De twee klassen debatteerden tegen elkaar, dus wanneer de groep uit 5V1 bijvoorbeeld voor de stelling was (de protagonisten), was de groep uit 5V2, (de antagonist) tegen de stelling. Een week voor het debat ontvingen de leerlingen een document waarin hun stelling stond en tegen wie ze uit de andere groep moesten debatteren. In totaal zijn er zes debatten gevoerd, waarvan de leerlingen van de experimentele groep drie keer voor de stelling waren en drie keer tegen de stelling. De stellingen komen van de website *schooldebatten.nl* en deze hadden allemaal een

moeilijkheidsgraad van vier op een schaal van één tot vier. In *figuur 2* staan de stellingen en welk standpunt de leerlingen van de experimentele groep hadden ten opzichte van de stelling. Verder werd het beoordelingsformulier ook voorafgaand aan het debat aan de leerlingen verstrekt.⁹

Voor elk debat was in totaal vijftig minuten (één lesuur) gereserveerd. Bij aanvang kregen de leerlingen een korte toelichting over hoe we te werk gaan. Mijn collega beoordeelde aan de hand van het beoordelingsformulier en ik typte mee met wat de leerlingen zeiden. We lichtten ook toe dat de debatten opgenomen zouden worden, zodat we beeldmateriaal hadden als referentie voor eventuele vragen over het cijfer of onduidelijkheden na afloop.¹⁰

Tijdens het debat was er geen externe jury die beoordeelde welk team heeft gewonnen op argumentatie en presentatie. De beoordelaars (mijn collega en ik) waren de jury. Na elk debat bespraken mijn collega en ik onze beoordelingen om te bepalen welk cijfer elke leerling zou ontvangen.

	Stelling	Experimentele groep
1	Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar geen enkele les meer verplicht stellen.	Propositie
2	Alle leerlingen moeten na hun eindexamen verplicht een tussenjaar nemen.	Oppositie
3	Het voortgezet onderwijs zou op ieder niveau (vmbo, havo, vwo) 5 jaar moeten duren.	Propositie
4	Leerlingen die gemiddeld een 7 staan, moeten vrijstelling van lessen kunnen krijgen.	Oppositie
5	Ouders moeten volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar.	Propositie
6	Het zonder toestemming downloaden van muziek en films moet actief worden vervolgd.	Oppositie

Figuur 2: De stellingen waarover leerlingen in het experiment moesten debatteren

5.2 Analyse

Voor de analyse heb ik de debatten opgenomen en vervolgens volledig getranscribeerd. Ik heb alleen de verbale bijdragen in mijn corpus meegenomen; zuchten, pauzes en andere non-verbale aspecten zijn buiten beschouwing gelaten. In plaats van een lineaire transcriptie heb ik ervoor gekozen om de argumenten samen met hun weerleggingen en reparaties te groeperen om zo de structuur van de argumentaties te behouden. Dit vergemakkelijkt een systematische analyse van elk argument.

Elk argument heb ik geanalyseerd door te bepalen van welk argumentatieschema gebruik werd gemaakt en of het argument drogredelijk was. Hiervoor gebruikte ik de kritische vragen, zoals ik heb beschreven in paragraaf 4.2.1 voor kentekenargumentatie, 4.3.1 voor causale argumentatie, 4.3.3 voor pragmatische argumentatie en ten slotte 4.4 voor

⁹ Dit beoordelingsformulier is te vinden in bijlagen

¹⁰ De leerlingen wisten op dit moment nog niet dat ik hun argumentaties wilde analyseren. Na afloop van de debatten heb ik om toestemming gevraagd.

vergelijkingsargumentatie. In gevallen van twijfel over de drogredelijkheid van een argument, heb ik mijn collega geraadpleegd met de vraag wat hij van een bepaalde argumentatie vond zonder dat ik daarbij mijn twijfel en vermoedens vooraf gaf. Samen bespraken we de argumenten (ook weer met behulp van de kritische vragen (zie hoofdstuk 4)) om te bepalen of het argument drogredelijk was of niet.

Ten slotte heb ik geanalyseerd hoe de leerlingen stilistisch de drogredenen verpakken door te kijken of ze afzwakkingsstrategieën die zijn besproken in paragraaf 4.5 (het gebruik van vraagvormen, modaliteit, passieve en onpersoonlijke zinsconstructies) hebben gehanteerd om de drogredenen minder stellig te maken. Ik kijk naar deze stilistische kant, omdat het zo kan zijn dat de leerlingen die instructie hebben gekregen ook sneller nadenken over de manier waarop ze hun argumenten presenteren qua stijl dan diegenen die daar geen instructie over hebben gekregen.

6 Resultaten

In dit hoofdstuk bespreek ik eerst de achtergrondgegevens van de proefpersonen van dit experiment (paragraaf 6.1), waarna ik de resultaten van de analyse presenteer waarin ik inga op de begaande drogredenen van de leerlingen van de experimentele groep (paragrafen 6.2-4). Aan het einde van dit hoofdstuk (paragraaf 6.5) ga ik kort in op de afzwakkingsstrategieën die de leerlingen uit beide groepen hebben gebruikt.

6.1 Proefpersonen

Het totaal aantal proefpersonen voor dit onderzoek bestond uit 43 leerlingen die over twaalf teams verdeeld waren om te debatteren. In totaal hebben ze 01:50:56 uur gedebatteerd met een gemiddelde spreektijd van 09:15 minuten per team. De spreektijden varieerden per team van 06:58 tot 10:09 minuten. Het verschil in gemiddelde spreektijd tussen beide groepen was 01:16 minuut.

De experimentele groep bestond uit 23 leerlingen, waarvan 8 jongens en 15 meisjes met een gemiddelde leeftijd van 16.5 jaar. Alle leerlingen volgen in deze klas het atheneum. Twee leerlingen zijn dit jaar blijven zitten en doen 5-vwo dus opnieuw. Verder is één leerling overgestapt naar 5-vwo na het behalen van 5-havo. Zij heeft in 5-havo dezelfde toets afgelegd en ze heeft dus het jaar daarvoor ook volledige instructie gehad over het begaan van drogredenen.

De leerlingen uit de experimentele groep hebben in totaal 51:59 minuten gedebatteerd. Zij hebben gemiddeld een 6.7 voor de toets gehaald met drie onvoldoendes. Het laagste cijfer was een 4.5 en het hoogste cijfer een 8.5.

De controlegroep bestond uit 20 leerlingen, waarvan 11 jongens en 9 meisjes met een leeftijdsgemiddelde van 16.5 jaar. Zes leerlingen uit deze groep volgen gymnasium (twee meisjes en vier jongens), terwijl de overige 14 leerlingen atheneum volgen. De gymnasiasten volgen Latijn waarin ook aandacht is besteed aan drogredenen.¹¹ In de controlegroep zitten twee leerlingen die eveneens zijn overgestapt naar 5-vwo na het behalen van 5-havo. Ook zij hebben in 5-havo volledige instructie gehad over het begaan van drogredenen.

De leerlingen uit de controlegroep debatteerden in totaal 58.39 minuten, wat zes minuten langer is dan de experimentele groep, waardoor zij meer tijd hadden die mogelijk leidde tot het begaan van meer drogredenen. Dit punt zal nog nader worden besproken in de discussiesectie. De leerlingen uit de controlegroep hebben gemiddeld een 7.1 gehaald met één onvoldoende. Het laagste cijfer was een 4.8 en het hoogste cijfer een 9.0.

6.2 Kentekenrelatie

In deze sectie bespreek ik de verschillende drogredenen die onder kentekenargumentatie vallen: de kentekendrogreden (paragraaf 6.2.1), het *argumentum ad verecundiam* (paragraaf 6.2.2), en

¹¹ De leerlingen hebben de volgende argumentatieve begrippen gedoceerd gekregen: a-fortiori-redenering, analogie-redenering, autoriteitsargument, fictieve uitspraak en syllogisme.

de overhaaste generalisatie (paragraaf 6.2.3). Ik ben geen definitiedrogreden tegengekomen in mijn data, dus deze drogreden zal ik niet bespreken.¹²

6.2.1 Kentekendrogreden

Wanneer de leerlingen kentekenargumentaties gebruikten waarop de bijbehorende kritische vragen niet naar behoren konden worden beantwoord, begingen ze een kentekendrogreden. De leerlingen uit de experimentele groep begingen deze drogreden twee keer (8.3% van alle begane drogredenen), terwijl de leerlingen uit de controlegroep deze drogreden nul keer begingen.

Een voorbeeld van zo'n drogreden is te vinden in het debat dat ging over de stelling dat alle leerlingen na hun eindexamenjaar verplicht een tussenjaar moeten nemen (debat 2, zie *figuur 2*). De leerlingen uit de experimentele groep waren tegen deze stelling. Zij probeerden het argument dat tussenjaarnemers een significant lagere studie-uitval hebben, omdat zij langer de tijd hebben gehad om een bewustere studiekeuze te maken, te weerleggen met de volgende drogreden (31):

(31) Wij denken dat dit [een bewustere studiekeuze maken] niet helemaal werkt, omdat je alsnog heel erg jong bent.

In een argumentatieschema ziet het er als volgt uit (32):

(32) Een verplicht studiejaar nemen (X) helpt niet bij het maken van een bewustere studiekeuze (Y)
want verplichte tussenjaarnemers (X) zijn nog heel jong (Z)
en jong zijn (Z) is een teken voor het niet kunnen maken van een bewustere studiekeuze (Y)

De discussiant suggereert dat jong zijn (Z) kenmerkend is voor het niet kunnen maken van een bewustere studiekeuze (Y), maar is dat wel zo? Deze eerste kritische vraag kan de antagonist stellen om de deugdelijkheid te toetsen van de gesuggereerde kentekenrelatie. Jongeren kunnen met de juiste begeleiding en informatie weloverwogen keuzes maken, ongeacht hun leeftijd. De tweede vraag is of er ook jongeren zijn die ondanks hun leeftijd toch bewuste en weloverwogen studiekeuzes maken (zijn er geen Y's die niet kenmerk Z hebben?). Die zijn er zeker, er zijn genoeg jongeren die op jonge leeftijd verantwoordelijke en goed geïnformeerde keuzes maken over hun educatieve en professionele toekomst, zoals heden ten dage ook gebeurt.

Samenvattend blijkt het argument dat jongeren vanwege hun leeftijd geen weloverwogen studiekeuzes kunnen maken ongegrond, omdat de kritische vragen niet overtuigend worden beantwoord. We hebben deze argumentatie dan ook beschouwd als een kentekendrogreden.

¹² Het *argumentum ad populum* wordt in de lesmethode niet behandeld. Deze drogreden zal ik verder niet bespreken in mijn onderzoek.

6.2.2 Argumentum ad verecundiam

In de debatten hebben de leerlingen diverse bronnen aangehaald om hun argumentatie te ondersteunen. Gezien de beperkte mogelijkheden om elke bron uitvoerig te verifiëren, nemen we aan dat de gebruikte bronnen correct zijn, tenzij er uitzonderlijke uitspraken aan deze bronnen werden verbonden. In de debatten is dat laatste niet voorgekomen, daarom hebben we geen *ad verecundiam*s aangetroffen in de data.

6.2.3 Overhaaste generalisatie

Bij een overhaaste generalisatie wordt uit één voorbeeld een algemene conclusie getrokken. Zowel de leerlingen uit de experimentele groep als de leerlingen uit de controlegroep begingen deze drogreden één keer, wat in totaal neerkomt op 8.4% van alle begane drogredenen.

Een voorbeeld van een overhaaste generalisatie dat is gemaakt door de leerlingen van de experimentele groep is in het debat over de stelling dat ouders volledige inzage moeten hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar (debat 5, zie *figuur 2*). De leerlingen van de experimentele groep waren voor deze stelling en de discussiant presenteerde daarin het volgende argument (33):

(33) Kinderen leven in een bubbel waar ze meestal eigenlijk alleen contact hebben met mensen uit dezelfde leeftijdsgroep. Dus iedereen met wie ze veel contact hebben, ontbreekt er levenservaring.

De discussiant zegt eerst dat kinderen *meestal* alleen met leeftijdsgenoten omgaan. Dit klopt waarschijnlijk niet, aangezien kinderen ook omgaan met docenten, ouders, broers en zussen, coaches van de sport- of muziekvereniging et cetera. Echter, de overhaaste generalisatie zit hem erin dat, door te zeggen dat kinderen *meestal* alleen met leeftijdsgenoten omgaan, de discussiant aangeeft dat dit vaak het geval is, maar niet altijd. Vervolgens trekt de discussiant de conclusie dat *iedereen* met wie kinderen omgaan, weinig levenservaring heeft. Hier wordt onterecht een algemene conclusie getrokken op basis van een beperkte observatie.

6.3 Causale relatie

In deze paragraaf bespreek ik de verschillende drogredenen die onder causale argumentatie vallen, zoals de causaliteitsdrogreden (paragraaf 6.3.1) en de drogreden van het hellend vlak (paragraaf 6.3.2). Ik heb geen voorbeelden van de drogreden *post hoc ergo propter hoc* gevonden in mijn data, dus deze drogreden zal ik verder buiten beschouwing laten.¹³

¹³ Het *argumentum ad consequentiam* wordt in de lesmethode niet behandeld. Deze drogreden zal ik verder niet bespreken in mijn onderzoek.

6.3.1 Causaliteitsdrogreden

Wanneer de leerlingen causale argumentaties gebruiken waarop de bijbehorende kritische vragen niet naar behoren konden worden beantwoord, werden deze argumentaties aangemerkt als causaliteitsdrogreden. Zowel de leerlingen uit de experimentele groep als de leerlingen uit de controlegroep begingen deze drogreden drie keer, wat in totaal neerkomt op 25% van alle begane drogreden.

Een voorbeeld van een dergelijke drogreden is te vinden in het debat over de stelling dat leerlingen die gemiddeld een 7 staan, vrijstelling van de lessen moeten kunnen krijgen (debat 4, zie *figuur 2*). De leerlingen van de experimentele groep waren tegen deze stelling. In dit debat begaan deze leerlingen een causaliteitsdrogreden. De groep bracht het volgende argument in (34):

(34) De AOB-kennisbank zegt dat 70 tot 95 procent van alle jonge leerlingen aan uitstelgedrag doet. Dit betekent dat op het moment dat er geen lessen zijn, leerlingen aan uitstelgedrag gaan doen. In ons huidige schoolsysteem is dit niet mogelijk. Er is namelijk een gecontroleerde omgeving en docenten geven les waardoor leerlingen tijdens de lessen wat opsteken van wat de docent zegt.

In een argumentatieschema ziet dat er als volgt uit (35):

(35) In ons huidige systeem (X) geldt dat uitstelgedrag niet mogelijk is (Y)
want in ons huidige systeem (X) is een gecontroleerde omgeving waarin leerlingen iets opsteken van wat de docent zegt (Z)
en een gecontroleerde omgeving (Z) leidt ertoe dat uitstelgedrag niet mogelijk is (Y)

De eerste kritische vraag die de discussiant kan stellen om de deugdelijkheid van dit argument te toetsen is of een gecontroleerde omgeving (door docenten) (Z) wel tot 'het niet kunnen uitstellen' (Y) leidt. Dat is niet het geval, de docent kan tot op zekere hoogte een bepaalde mate van controle uitoefenen, maar buiten school kunnen leerlingen nog prima uitstelgedrag vertonen (bijvoorbeeld bij het voorbereiden op toetsen of het maken van huiswerk). Vooral intrinsieke motivatie van de leerlingen is nodig om niet uit te stellen en die is zeker niet altijd aanwezig. Een gecontroleerde omgeving geeft dus geen volledige garantie tegen uitstelgedrag en dat maakt dit argument een causaliteitsdrogreden.¹⁴

Interessant is ook dat de leerlingen in de debatten elkaar soms wijzen op causaliteitsdrogreden. Zo schetste een leerling uit de controlegroep onterecht een causaal verband tussen ouderlijk toezicht op internetgebruik van kinderen en problematisch internetgebruik en zelfs internetverslaving (in debat 5, zie *figuur 2*), geïllustreerd in (36):

¹⁴ Dit argument lijkt op een overhaaste generalisatie, omdat het een algemene conclusie trekt over uitstelgedrag op basis van een specifieke situatie binnen de schoolomgeving. Het is echter geen overhaaste generalisatie, omdat het argument gebaseerd is op representatieve gegevens van de AOB-kennisbank.

(36) Livingstone en Helsberg, twee onderzoekers, ontdekten dat ouderlijk toezicht er niet in slaagde riskant onlinegedrag, zoals geweld of het herkennen van privacygevoelige situaties bij kinderen van 9 tot 16 jaar te verminderen. Sterker nog, meerdere wetenschappelijke studies die tussen 2020 en 2023 zijn gepubliceerd laten zien dat ouderlijk toezicht problematisch internetgebruik van kinderen en de internetverslaving van adolescenten positief voorspelt. Dat betekent dat hoe meer ouders hun kinderen in de gaten houden, hoe meer kinderen problematisch internetgebruik vertoonden en hoe meer adolescenten verslaafd zijn aan internet en online communicatie.

De discussiant in (36) trekt aan het einde van de argumentatie een causaal verband, terwijl ze daarvoor aangaf dat uit onderzoek is gebleken dat het een positief verband 'voorspelt', wat ook enkel kan duiden op een correlatie tussen ouderlijk toezicht en problematisch internetgebruik. De leerlingen uit de experimentele groep weerlegden dit argument dan ook door de leerlingen van de controlegroep te wijzen op het twijfelachtige causale verband: meer ouderlijk toezicht hoeft niet per se te *leiden* tot problematisch internetgebruik; problematisch internetgebruik zou ook ervoor kunnen zorgen dat ouderlijk toezicht toeneemt. Hiermee toonden de leerlingen van de experimentele groep aan dat ze de causaliteitsdrogreden doorzagen.

6.3.2 Drogreden van het hellend vlak

De drogreden van het hellend vlak komt het vaakst voor bij de leerlingen uit zowel de experimentele groep als de controlegroep. Er zat wel een opmerkelijk verschil in de mate waarin deze drogreden door elk van deze groepen werd begaan: de leerlingen uit de controlegroep begingen deze drogreden vier keer (16.7% van alle begane drogredenen) tegenover negen keer (37.5% van alle begane drogredenen) door de leerlingen uit de experimentele groep. Wat dit verschil betekent zal nader worden besproken in de discussiesectie.

Het veelvoudig begaan van de drogreden van het hellend vlak door alle leerlingen op zich is niet per se opmerkelijk, aangezien het gedeeltelijk is te verklaren door de prescriptieve aard van de stellingen waarover de leerlingen moesten debatteren. Deze prescriptieve standpunten betekenen dat er wordt gediscussieerd over of een bepaalde handelswijze, beleidsmaatregel of gedragsverandering wordt aanbevolen of juist afgeraden wordt. Het ligt daarom voor de hand dat leerlingen veelvuldig pragmatische argumentatie gebruiken, en de drogreden van het hellend vlak wordt begaan als het met dat type argumentatie misgaat.

Dat gezegd hebbende zal ik in deze paragraaf eerst twee duidelijke voorbeelden van hellende vlakken toelichten. Vervolgens zal ik twee mogelijke voorbeelden van deze drogreden behandelen die twijfelachtig waren.

Een helder voorbeeld van een hellend vlak werd gepresenteerd in een debat over het actief volgen van het zonder toestemming downloaden van muziek en films (debat 6, zie *figuur 2*). De leerlingen uit de experimentele groep waren tegen deze stelling en brachten het 'Educatieargument' in (37):

(37) Nogmaals kan niet iedereen zich de abonnementen op de legale platforms veroorloven. Dus voor degene met beperkte financiële middelen kan het zonder toestemming downloaden van muziek en films toch een manier zijn om makkelijk Engels te leren. En als we dat actief gaan vervolgen, dan zal dat ertoe leiden dat mensen met beperkte financiële middelen geen Engels meer kunnen leren. Dat zou niet eerlijk zijn, vooral omdat Engels zo belangrijk is geworden. Laten we ervoor zorgen dat de kansen voor iedereen behouden worden, zonder onnodige beperkingen.

In een argumentatieschema ziet dat er als volgt uit (38):

(38) Het zonder toestemming downloaden van muziek en films moet niet actief worden vervolgd (X)
want dit (X) leidt ertoe dat degenen met beperkte financiële middelen geen Engels meer kunnen leren (Y)
en dat gevolg is onwenselijk
en als het zonder toestemming downloaden van muziek en films wordt vervolgd (X) ertoe leidt dat mensen geen Engels meer kunnen leren (Y), dan is dat onwenselijk

In dit argument (37) wordt betoogd dat het actief vervolgen van het zonder toestemming van downloaden van muziek en films ertoe zal leiden dat mensen met beperkte financiële middelen geen Engels meer kunnen leren. De eerste kritische vraag is of het actief vervolgen van illegaal downloaden inderdaad zal leiden tot het onwenselijke gevolg dat mensen met beperkte financiële middelen geen Engels meer kunnen leren. Hoewel het mogelijk is dat sommige mensen afhankelijk zijn van illegaal gedownloade content voor hun taalstudie, is het een forse stap om te concluderen dat dit de enige manier is waarop zij Engels kunnen leren. Er zijn tal van andere middelen en methoden beschikbaar, zoals gratis educatieve websites, openbare bibliotheken en taalprogramma's die niet afhankelijk zijn van illegaal downloaden. Bovendien hoeft de illegaal gedownloade content niet per se Engelstalig te zijn.

Net als bij de causaliteitsdrogreden in (36) had ook hier de tegenpartij (in dit geval de leerlingen uit de controlegroep) door dat er sprake is van een onjuiste toepassing van pragmatische argumentatie en zij weerlegden het bovenstaande argument als volgt (39):

(39) In dit argument werd gezegd dat films en muziek taalverwervingsmiddelen zijn, dat is misschien zo, maar dat is niet het enige middel om een taal te leren. Er zijn genoeg andere manieren om een taal te leren en daarvoor zijn niet per se films of muziek nodig.

Wat in voorbeeld (38) opvalt is dat de leerlingen uit de experimentele groep in de presentatie ervan nauwelijks gebruikmaakt van nuanceringen, wat het tot een helder voorbeeld van een hellend vlak maakt. Het zou anders zijn geweest als de discussiant in (38) had gezegd 'En als we dat actief gaan vervolgen, dan *kan* dat er *wellicht* toe leiden dat mensen met beperkte financiële middelen *minder goed* Engels meer kunnen leren' (in plaats van 'En als we dat actief gaan

vervolgen, dan zal dat ertoe leiden dat mensen met beperkte financiële middelen geen Engels meer kunnen leren’).

In het tweede voorbeeld van een hellend vlak dat ik hier zal bespreken, is al iets genuanceerder gebracht door de leerling. Het volgende voorbeeld komt uit het debat over dat leerlingen die gemiddeld een 7 staan, vrijstelling moeten kunnen krijgen (debat 4, zie *figuur 2*). De leerlingen uit de experimentele groep waren tegen deze stelling. Een leerling uit die groep beging met zijn weerlegging de drogreden van het hellend vlak (40):

(40) De propositie heeft gezegd dat je mensen stimuleert door een 7 als doel te stellen en dit klopt ook wel, maar wat gebeurt er op het moment dat er leerlingen zijn die geen 7 kunnen halen, dat zij zeg maar nog steeds in de les zitten? Dit zou betekenen dat deze leerlingen minder gestimuleerd zouden zijn, omdat hun vrienden hen verlaten. Dit zou betekenen dat zij misschien wel gedeprimeerd kunnen worden en dit is natuurlijk niet fijn voor iedereen.

In een argumentatieschema wordt dit argument als volgt weergegeven (41):

(41) Leerlingen die gemiddeld een 7 staan, moeten geen vrijstelling krijgen (X)
want dit kan mogelijk tot een depressie leiden bij de leerlingen die achterblijven in de les (Y)
en een depressie (Y) is onwenselijk
en als leerlingen die gemiddeld een 7 staan vrijstelling krijgen (X) leidt tot een mogelijk depressie bij de leerlingen die achterblijven in de les (Y), dan is dit onwenselijk

In deze argumentatie (40) wordt betoogd dat het vrijstellen van leerlingen die gemiddeld een 7 staan, kan leiden tot minder sociale interactie in de klas, wat mogelijk tot een depressie kan leiden bij de leerlingen die achterblijven in de les. De eerste kritische vraag is of een vrijstelling van de les inderdaad leidt tot mogelijk een depressie. Ondanks dat het mogelijk is dat leerlingen zich minder gestimuleerd voelen zonder hun vrienden in de klas, is het een forse stap om te concluderen dat dit tot een mogelijke depressie leidt. Hoewel in dit argument enkele nuancerings worden gebruikt, zoals het modale bijwoord ‘misschien’ en het modale werkwoord ‘zouden’, blijft het een incorrecte toepassing van het argumentatieschema van pragmatische argumentatie; het realiteitsgehalte is simpelweg niet hoog genoeg in dit argument.

Ook hier helpen de leerlingen uit de controlegroep de juryleden bij het doorzien van deze drogredelijke argumentatie (42):

(42) Er werd gezegd dat leerlingen zonder vrienden depressief kunnen worden en dat ze zich alleen kunnen gaan voelen. Depressiviteit is een ernstig mentale aandoening en zonder duidelijke bronnen zeggen dat leerlingen dit ook daadwerkelijk worden zonder vrienden, in de les, vind ik niet dat je zomaar mag zeggen dat leerlingen hierdoor depressief kunnen raken.

In de volgende twee voorbeelden neigen de argumentaties naar een hellende vlakken, maar ik heb ze uiteindelijk toch niet als zodanig aangemerkt. Het eerste argument (43) komt uit het debat waarin de leerlingen debatteerden over of alle leerlingen na hun eindexamen verplicht een tussenjaar moeten nemen (debat 2, zie *figuur 2*). De leerlingen uit de experimentele groep waren tegen deze stelling en zij brachten het volgende argument in (43):

(43) Hoewel voor sommige leerlingen prestaties kunnen verbeteren met een tussenjaar, kunnen voor veel leerlingen ook essentiële kennis van de middelbare school vervagen en zullen zij tijdens hun opleiding meer moeite hebben om deze kennis weer op te halen en bij te spijkeren. Dit kan juist een negatieve invloed hebben op hun prestaties.

Binnen een argumentatieschema ziet dit argument er als volgt uit (44):

(44) Een verplicht tussenjaar nemen (X) moet niet worden uitgevoerd
want dit kan leiden tot een het vervagen van kennis die nodig is voor de vervolgopleiding (Y)
en het vervagen van kennis die nodig is voor de vervolgopleiding (Y) is onwenselijk
en als een verplicht tussenjaar nemen (X) kan leiden tot het vervagen van kennis die nodig is voor de vervolgopleiding (Y), dan is dit (X) onwenselijk.

Het tweede twijfelgeval komt uit het debat waarin de leerlingen debatteerden over of ouders volledige inzage moeten hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar (debat 5, zie *figuur 2*). Een leerling uit de experimentele groep, die voor de stelling was, repareerde hun argument als volgt (45):

(45) De oppositie zei dat kinderen bepaalde fouten mogen maken. Nu is het waar dat kinderen fouten mogen maken, maar één keer misgaan van iets, kan vooral op sociale media zorgen voor levenslange trauma's. Als iets echt flink misgaat, kan een kind daar voor altijd last van hebben. Dat is heel gevaarlijk, dat is absoluut niet wat je wilt.

In een argumentatieschema ziet dit argument er als volgt uit (46):

(46) Ouders moeten volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar (X)
want een volledige inzage hebben in de communicatie van kinderen tot 16 jaar (X) voorkomt dat kinderen fouten maken die voor levenslange trauma's kunnen zorgen (Y)
en het voorkomen van levenslange trauma's bij kinderen (Y) is wenselijk
en als een volledige inzage in de communicatie van kinderen tot 16 jaar (X) leidt tot het voorkomen van levenslange trauma's bij kinderen (Y), dan is dit (X) wenselijk

In beide argumentaties valt op dat de leerlingen modale werkwoorden en genuanceerde formuleringen gebruiken om hun standpunten te onderbouwen. Door woorden als 'kunnen', 'zullen' en 'kan leiden tot' te gebruiken, geven ze aan dat de gevolgen die ze beschrijven niet per definitie zullen plaatsvinden, maar mogelijke uitkomsten zijn. De afzwakkingsstrategieën zorgen ervoor dat de argumentaties niet vervallen in directe absolute beweringen, maar juist ruimte laten voor onzekerheid in de uitkomsten.

Naast de nuance waarmee het (on)wenselijke gevolg wordt gepresenteerd, is het voor het beantwoorden van de tweede kritische vraag bij pragmatische argumentatie ('Leidt datgene wat als oorzaak wordt genoemd inderdaad tot het genoemde (on)wenselijke gevolg?') belangrijk om ook het realiteitsgehalte van de (on)wenselijke gevolgen in ogenschouw te nemen. Dit hebben mijn collega en ik dan ook gedaan bij het beoordelen van dit type drogredenen. Voor het eerste voorbeeld is het argument dat kennis kan vervagen realistisch, ondanks dat het niet gegarandeerd is dat dit altijd optreedt of negatieve gevolgen heeft voor de leerlingen. Het tweede voorbeeld benoemt reële risico's van sociale media, maar impliceert niet dat *alle* kinderen *altijd* ernstige trauma's zullen oplopen.

Doordat de gepresenteerde gevolgtrekkingen in principe zouden kunnen voorkomen en doordat ze niet stellig zijn gepresenteerd, heb ik er uiteindelijk voor gekozen om deze argumentaties toch niet op te nemen als voorbeelden van de drogredenen van het hellende vlak.

6.4 Drogredenen van de verkeerde vergelijking

In de debatten hebben de leerlingen van de experimentele groep één keer de drogredenen van de verkeerde vergelijking begaan (4.2% van alle begane drogredenen) terwijl de leerlingen uit de controlegroep deze drogredenen nul keer begingen.

In het debat over de stelling dat middelbare scholen in het eindexamenjaar geen enkele les verplicht meer hoeven te stellen (debat 1, zie *figuur 2*) waren de leerlingen uit de controlegroep tegen deze stelling. Zij vonden dat school gelijke kansen moet bieden aan elke leerling en dat dit met een vrijstelling van lessen dit niet meer zou gebeuren. De leerlingen van de experimentele groep, die voor de stelling waren, weerlegden dit argument als volgt (47):

(47) In dit argument werd gezegd dat als je niet naar de les komt en als de lessen niet verplicht zijn, dat de kansen dan niet gelijk zijn [hier bedoelde de oppositie mee dat iedereen gelijke onderwijskansen moet krijgen voor het eindexamen]. Maar dit [niet naar de lessen komen] is dezelfde verantwoordelijkheid als je moet leren voor een toets.

De discussiant in (47) maakt dus gebruik van vergelijkingsargumentatie, zoals gereconstrueerd in (48):

(48) Voor het niet komen naar de les (X) geldt dat onderwijskansen gelijk zijn (Y) want voor het leren van een toets (Z) geldt dat onderwijskansen gelijk zijn (Y) en het leren van een toets (Z) is vergelijkbaar met het niet naar de les komen (X)

Bij deze reconstructie moet worden opgemerkt dat de leerling in (47) ook een argument geeft ter ondersteuning voor waarom de vergelijking opgaat: 'dit is dezelfde verantwoordelijkheid'.

De kritische vragen bij een vergelijkingsargumentatie zijn ten eerste of (Z), het leren van een toets, wel vergelijkbaar is met (X), het niet komen naar de les, en ten tweede of er significante verschillen zijn tussen (Z), het leren van een toets, en (X), het niet komen naar de les. Deze vragen moeten ontkennend beantwoord worden, omdat deze twee zaken niet vergelijkbaar zijn en er wel significante verschillen zijn. De leerlingen krijgen een cijfer voor hun toets en alle cijfers bepalen met welk eindcijfer de leerlingen hun eindexamen ingaan en dat draagt bij aan het slagen voor hun middelbareschooldiploma. Het leren (en dus halen) van een toets weegt dus vele malen zwaarder dan niet naar de les komen. Dit maakt dat deze argumentatie gezien mag worden als een drogreden van de verkeerde vergelijking.

6.5 Afzwakkingsstrategieën bij de begaande drogredenen

In de vorige paragrafen is hier en daar al kort stilgestaan bij het gebruik van nuanceringsen in de besproken drogredenen. In deze paragraaf zal ik de wijzen waarop de leerlingen drogredenen afzwakten nader bespreken. Ik heb gelet op het gebruik van vraagvormen, zoals de retorische vraag, modaliteit, onpersoonlijke en passieve zinsconstructies.

De leerlingen uit de experimentele groep hebben één keer een retorische vraag gebruikt bij het begaan van drogredenen, de leerlingen van de controlegroep hebben dit niet gedaan. Beide groepen hebben overigens geen andere vraagvormen gebruikt om hun drogredenen af te zwakken. De leerlingen van de experimentele groep hebben de retorische vraag gebruikt bij het begaan van de drogreden van het hellend vlak bij het debat dat leerlingen die gemiddeld een 7 staan, vrijstelling van de lessen moeten kunnen krijgen (debat 4, zie *figuur 2*), zoals in (49). De leerlingen uit de experimentele groep waren tegen deze stelling.

(49) Ik zal nog een keer herhalen wat onze eerste spreker zei: 'Leerlingen die geen vrijstelling krijgen, worden juist gedemotiveerd, omdat ze juist graag vrij willen'. De leerlingen die niet vrij zullen krijgen, gaan meer werken en dat leidt uiteindelijk tot stress en uitputting. Is dit serieus een omgeving dat wij willen bieden aan onze leerlingen?

In dit voorbeeld (49) is het gebruik van de retorische vraag geen afzwakkingsstrategie. In dit voorbeeld onderstreept de discussiant juist dat de leerlingen uiteindelijk gestrest en uitgeput raken, wat dit argument tot een drogreden van het hellend vlak maakt. De retorische vraag zorgt er dus voor dat de begaande drogreden duidelijker gepresenteerd wordt.

Bij het analyseren van de afzwakkingsstrategieën van zowel de leerlingen uit de controlegroep als de experimentele groep viel het op dat bij de drogreden van het hellend vlak de leerlingen regelmatig gebruikmaakten van modaliteit. Dat is ook logisch, gezien de prescriptieve aard van de stellingen. Een beleidsvoorstel moet worden goed- of afgekeurd, waardoor de leerlingen *mogelijke* voor- en nadelen presenteerden. De leerlingen uit de experimentele groep deden dit zes keer en de leerlingen uit de controlegroep drie keer van de in totaal dertien hellende vlakken.

Bij de drogreden van het hellend vlak is het juist opvallend dat de leerlingen van de experimentele groep hun pragmatische argumenten uitgebreider verpakken met modale woorden, als 'waarschijnlijk', 'misschien', 'kunnen' en 'zullen', zoals ik ook in de voorbeelden van de drogreden van het hellend vlak in paragraaf 6.3.3 heb laten zien. Het is echter niet mogelijk om hier een eenduidige conclusie uit te concluderen dat er significante verschillen zijn, omdat de groepen deze drogreden niet evenredig hebben begaan.

De leerlingen uit de experimentele groep hebben bij het begaan van de drogredenen van het hellend vlak in het debat over het actief vervolgen van mensen die illegaal downloaden (debat 6, zie *figuur 2*) ook de afzwakkingsstrategie van het gebruik van onpersoonlijke constructies gebruikt, zoals in voorbeeld (50). De leerlingen uit de controlegroep hebben deze strategie voor het maskeren van hun drogreden niet gebruikt. Verder hebben de leerlingen geen passieve zinsconstructies gebruikt.

(50) De propositie kwam ook met het beschikbaarheidsargument en zei dat films en muziek ook beschikbaar zijn via andere platforms. Hierbij is het van belang om ook te kijken naar mensen die deze legale platforms niet kunnen betalen. *Er zou dan een potentiële kloof kunnen ontstaan tussen de mensen die wel voor films en muziek kunnen betalen en voor de mensen die dit niet kunnen.* Dat kan resulteren in een beperkt culturele uitwisseling.

De gecursiveerde onpersoonlijke constructie in dit voorbeeld maakt de gebondenheid van de spreker minder stellig, omdat het de focus verlegt van de spreker naar een algemene situatie: dat er een potentiële kloof zal ontstaan. Echter, door wie dat precies geclaimd wordt, is vaag. Indien de spreker zegt: 'Wij denken dat er een potentiële kloof zal ontstaan' wordt zijn gebondenheid aan de uitspraak duidelijker. Overigens is ook het gebruik van het woord 'potentiële' opvallend. Dit zorgt er ook voor dat de discussiant enigszins afstand neemt van de claim dat er een kloof kan ontstaan.

Opvallend is dat de leerlingen in sommige gevallen hun drogredenen niet hebben afgezwakt, maar juist hebben versterkt. Een voorbeeld van een versterkte drogreden is te vinden in het debat over het verplicht stellen van lessen in het eindexamenjaar (debat 1, zie *figuur 2*). Hierin begaan de leerlingen uit de controlegroep een overhaaste generalisatie (51):

(51) De realiteit is dat veel leerlingen school niet zien als een motivering om te gaan leren, dat is niet de motivatie van de leerlingen. *In feite willen alle* leerlingen minder school hebben.

Met deze argumentatie begaan de leerlingen uit de controlegroep op onverbloemde wijze een overhaaste generalisatie, omdat de discussiant gaat van 'veel leerlingen' naar 'alle leerlingen'. Deze drogreden begaat de leerling zonder afzwakkingen door 'in feite' te gebruiken, wat ervoor zorgt dat hij meer gebonden is aan zijn uitspraak, omdat hij geen ruimte laat voor interpretatie.

Verder viel het op dat zowel de leerlingen uit de controlegroep als de experimentele groep bij het begaan van drogredenen soms expliciet het causale verband aangaven met behulp van indicatoren van causaliteit, zoals 'dit zorgt ervoor' en 'dus dat zorgt', zoals in voorbeeld (52) door de leerlingen van de experimentele groep en voorbeeld (53) door de leerlingen van de controlegroep:

(52) Ook werken jongeren erg veel in een tussenjaar, *dit zorgt ervoor* dat ze gewend raken aan een bepaald inkomen en ze niet bereid zijn niet dit inkomen aan de kant te zetten om weer terug naar school te gaan.

(53) Je wordt juist gemotiveerd *doordat* je vrienden ook beter hun best doen en *daardoor* vrijstelling krijgen. Dus *dat zorgt ook weer* voor sterkere banden dat iedereen elkaar aanmoedigt om beter hun best te doen, omdat je daarvoor beloond wordt.

Deze bevindingen illustreren de variatie in het gebruik van afzwakkingsstrategieën door beide groepen bij het begaan van de drogredenen.

7 Conclusie en discussie

In dit onderzoek stond de volgende vraag centraal: 'In hoeverre heeft het geven van instructie gebaseerd op de lesmethode 'Op niveau tweede fase 5/6 vwo' (2018) invloed op het overtreden van de argumentatieschemaregel in een parlementair schooldebat?' Om antwoord te geven op deze hoofdvraag heb ik een experiment in twee 5-vwo-klassen uitgevoerd waarbij de leerlingen van de experimentele groep instructie ontvingen over de argumentatieschemadrogredenen en de leerlingen van de controlegroep niet.

Mijn verwachting was dat leerlingen uit experimentele groep door de instructie minder vaak de argumentatieschemadrogredenen zouden begaan dan de leerlingen uit de controlegroep. Uit het onderzoek is echter gebleken dat dit niet het geval is; het omgekeerde lijkt het geval: de leerlingen uit experimentele groep hebben zestien keer argumentatieschemadrogredenen begaan tegenover acht keer door leerlingen uit de controlegroep. Belangrijk om hierbij op te merken is dat dit verschil hem voornamelijk zit in het begaan van de drogreden van het hellend vlak. De leerlingen uit de experimentele groep hebben deze drogreden negen keer begaan tegenover vier keer door leerlingen uit de controlegroep. De andere argumentatieschemadrogredenen zijn ongeveer even vaak begaan door de leerlingen uit beide groepen.

Verder waren tussen beide groepen ook nauwelijks verschillen op te merken in de manier waarop de leerlingen de argumentatieschemadrogredenen begingen. Opgemerkt moet wel worden dat de leerlingen uit de experimentele groep bij het begaan van de drogreden van het hellend vlak vaker gebruik hebben gemaakt van modale bijwoorden en werkwoorden als afzwakkingsstrategieën. Het is echter mogelijk dat deze observatie deels te wijten is aan het feit dat leerlingen uit de experimentele groep deze drogreden vaker begingen, waardoor de afzwakkingsstrategieën ook vaker voorkomen.

Bovenstaande bevinden wijzen erop dat de instructie niet het verwachte effect had op het verminderen van argumentatieschemadrogredenen. Echter, om dit met zekerheid te concluderen moet ik eerst ook factoren en beperkingen bespreken die van invloed kunnen zijn geweest op de uitkomsten van dit onderzoek.

Het eerste aandachtspunt is het niveauverschil tussen de leerlingen uit de experimentele groep en de controlegroep. Uit de behaalde resultaten van de leerlingen bleek dat de leerlingen in de controlegroep gemiddeld beter presteerden dan de leerlingen in de experimentele groep. Bovendien volgden zes leerlingen uit de controlegroep het gymnasium, waardoor zij al gedeeltelijk instructie hadden gekregen over argumentatieschemadrogredenen, wat hen een extra voordeel kan hebben gegeven. Dit kan deels verklaren waarom de leerlingen uit de controlegroep, ondanks het ontbreken van specifieke instructie binnen dit experiment, minder argumentatieschemadrogredenen hebben begaan.

Hoewel de leerlingen uit de controlegroep geen specifieke instructie over de argumentatieschemadrogredenen kregen, hadden zij wél toegang tot de theoretische kennis via de lesmethode 'Op niveau tweede fase 5/6 vwo' (2018). Het is daarom onduidelijk in hoeverre de leerlingen uit de controlegroep al op de hoogte waren over de argumentatieschemadrogredenen dan de leerlingen uit de experimentele groep. Voor vervolgonderzoek zou gekeken kunnen

worden naar het effect van alleen instructie over drogredenen (zonder een bijbehorend lesboek) op het begaan van drogredenen. Vanuit praktisch en ethisch oogpunt is hier in het huidige onderzoek niet voor gekozen (de leerlingen gebruikten nu eenmaal het lesboek al en bovendien zou het onethisch zijn om dit boek niet beschikbaar te maken voor een deel van de leerlingen die over een jaar wel aan dezelfde eindtermen moeten voldoen).

Een verdere mogelijke tekortkoming van dit onderzoek is dat we de *argumentum ad verecundiam* drogreden, waarbij een beroep wordt gedaan op een onjuiste autoriteit, niet nader hebben kunnen controleren. De leerlingen hebben na afloop van de debatten de bronnen van hun argumenten niet schriftelijk ingeleverd, waardoor we de aangehaalde autoriteiten niet konden controleren op deugdelijkheid. Deze drogreden heb ik daarom niet expliciet in de analyse mee kunnen nemen wat mogelijk de onderzoeksresultaten heeft kunnen beïnvloeden.

Daarnaast is het opvallend dat de leerlingen in de controlegroep, ondanks dat zij qua tijd langer hebben gedebatteerd, minder argumentatieschemadrogredenen hebben begaan. Dit resultaat roept vragen op over hoe effectief de instructie in de experimentele groep was. De les ging niet alleen over de argumentatieschemadrogredenen, maar ook over drogredenen die onder andere discussieregels vallen. Bovendien omvatte de instructie in de experimentele groep ook aspecten van retorica. Hierdoor kan de aandacht van de leerlingen verspreid zijn geweest, waardoor ze minder gefocust waren op de argumentatieschemadrogredenen. Het zou dus qua onderzoeksopzet beter en effectiever zijn geweest om deze regel en de bijbehorende drogredenen duidelijk en apart uit te leggen. Door de lessen te richten op één specifiek onderdeel van argumentatie, zouden de leerlingen gericht met de argumentatieschemadrogredenen bezig zijn geweest wat wellicht een andere uitkomst had geboden.

In toekomstig onderzoek naar de invloed van instructie op het begaan van argumentatieschemadrogredenen is het belangrijk om ten eerste een goed ontworpen les- of lessenserie te gebruiken die zich specifiek richt op het uitleggen van de verschillende drogredenen die onder de argumentatieschemaregel vallen. Deze lessenserie zal een duidelijke instructie moeten bevatten zodat alle leerlingen van dezelfde kwaliteit onderwijs krijgen.

Ten tweede dient toekomstig onderzoek naar de invloed van instructie op het begaan van argumentatieschemadrogredenen op grotere schaal te worden uitgevoerd. Het is positief dat in mijn onderzoek de leerlingen in ongeveer 8. van alle gegeven argumenten argumentatieschemadrogredenen hebben begaan. Met maar 24 verschillende begaande argumentatieschemadrogredenen heb ik echter niet genoeg data om een eenduidige conclusie te trekken, wat ik van tevoren niet had voorzien. In toekomstig onderzoek zouden dan ook minimaal acht klassen van gemiddeld 20 leerlingen onderzocht moeten worden om een goede dataset (minimaal 200) van argumentatieschemadrogredenen te verkrijgen die vervolgens statistisch getoetst kan worden.

Verder is het belangrijk om de leerlingen uit de experimentele groep en de controlegroep enigszins evenwichtig samen te stellen. Dit betekent dat er rekening gehouden moet worden met het bestaande kennisniveau en de prestaties van de leerlingen.

Bovendien zou in toekomstig onderzoek ook met een nulmeting gewerkt kunnen worden. Alle leerlingen zouden dan een debat moeten uitvoeren zonder enige instructie over drogredenen en retorica. Vervolgens zouden de leerlingen uit de experimentele groep wél instructie moeten krijgen en de leerlingen uit de controlegroep niet om vervolgens weer een debat te voeren om te analyseren. Op deze manier kan het effect van de instructie nauwkeuriger gemeten kunnen worden.

De stilistische afzwakkingsstrategieën zijn binnen het kader van dit onderzoek niet volledig onderzocht, gezien de beperkte omvang van deze studie. Voor een uitgebreidere analyse van stilistische keuzes is vervolgonderzoek nodig. Hierbij kan een checklistbenadering, zoals beschreven door Van Leeuwen (2015), als systematische analysemethode worden toegepast.

Ten slotte heb ik bij het analyseren van de begaande argumentatieschemadrogredenen, omwille van de omvang van dit onderzoek, niet gekeken naar of de drogredenen in de argumentatiestructuur op hoofdniveau worden begaan of dat ze in een lager niveau in de structuur zitten waardoor ze minder opvallen. Voor vervolgonderzoek zou het goed zijn om te bepalen waar de drogredenen in de argumentatiestructuur van het betoog zitten en hoe fundamenteel dat is voor het oplossen van het verschil van mening.

Bibliografie

- Alers, R., Merckx, P., & Flier, E. (2018). *Op niveau tweede fase 5/6 vwo Leeropdrachtenboek* (3de editie). ThiemeMeulenhoff bv.
- e-ANS. (z.d.). <https://e-ans.ivdnt.org/>
- Eemeren, F.H. van (2010). *Strategic Maneuvering in Argumentative Discourse: Extending the Pragma-dialectical Theory of Argumentation*. Amsterdam: John Benjamins
- Eemeren, F. H. van, & Garssen, B. (2014). Analogie-argumentatie in stereotiepe argumentatieve patronen. *Tijdschrift Voor Taalbeheersing*, 36(1), 31–50. <https://doi.org/10.5117/tvt2014.1.eeme>
- Eemeren, F.H. van, Garssen, B., & Meuffels, B. (2003). De pragma-dialectische argumentatieschemaregel empirisch onderzocht. *Tijdschrift Voor Taalbeheersing*, 25(2), 158–180.
- Eemeren, F. H. van, Garssen, B., & Meuffels, B. (2003). Oordelen over de drogreden van het ontduiken van de bewijslast. *Studies in de Taalbeheersing*, 1, 124–133.
- Eemeren, F. H. van, Garssen, B., & Meuffels, B. (2015). De vermomde ad baculum drogreden empirisch onderzocht. *Tijdschrift Voor Taalbeheersing*, 37(1), 79–96. <https://doi.org/10.5117/tvt2015.1.eeme>
- Eemeren, F.H. van, & Garssen, B. (2019). En dan zit je met de gebakken peren! *Tijdschrift Voor Taalbeheersing*, 41(1), 47–60. <https://doi.org/10.5117/tvt2019.1.004.eeme>
- Eemeren, F.H. van, & Grootendorst, R. (1992). *Argumentation, communication and fallacies. A pragma-dialectical perspective*. Hillsdale, New Jersey: Lawrence Erlbaum
- Eemeren, F.H. van, & Grootendorst, R. (2004). *A systematic theory of argumentation: The pragma-dialectical approach*. Cambridge: Cambridge University Press
- Eemeren, F. H. van, & Snoeck-Henkemans, A. F. (2021). *Argumentatie* (6de editie). Groningen/Utrecht: Noordhoff.
- Gallant, E. E., Reeve, K. F., Reeve, S. A., Vladescu, J. C., & Kisamore, A. N. (2021). Comparing two equivalence-based instruction protocols and self-study for teaching logical fallacies to college students. *Behavioral Interventions*, 36(2), 434–456. <https://doi.org/10.1002/bin.1772>
- Garssen, B. (1997). *Argumentatieschema's in pragma-dialectisch perspectief: een theoretisch en empirisch onderzoek*. Amsterdam: IFOTT.
- Hastings, A.C. (1962). *A reformulation of the modes of reasoning in argumentation*. Ongepubliceerd proefschrift. Evanston, IL: Northwestern University.
- Hyland, K. (1998). Hedging in scientific research articles. In *Pragmatics & beyond. New series*. <https://doi.org/10.1075/pbns.54>
- Kienpointner, M. (1992). *Alltagslogik: Struktur und Funktion von Argumentationsmustern*. Stuttgart / Bad Cannstatt: Frommann-Holzboog.
- Leeuwen, M. van (2015). *Stijl en politiek: Een taalkundig-stilistische benadering van Nederlandse parlementaire toespraken*. Utrecht: LOT.

- Ong, T., Normand, M. P., & Schenk, M. J. (2018). Using equivalence-based instruction to teach college students to identify logical fallacies. *Behavioral Interventions*, 33(2), 122–135. <https://doi.org/10.1002/bin.1512>
- Perelman, Ch., & Olbrechts-Tyteca, L. (1969). *The new rhetoric: A treatise on argumentation*. Vertaald door John Wilkinson en Purcell Weaver. Notre Dame, IN: University of Notre Dame Press.
- Pilgram, R. (2012). Strategisch manoeuvreren in medische consultatie - Een pragma-dialectische analyse van autoriteitsargumentatie van de arts. *Tijdschrift Voor Taalbeheersing*, 34(2), 168–181. <https://doi.org/10.5117/tvt2012.2.stra425>
- Plug, H.J. (2006). *Ad hominem-argumentatie in parlementaire debatten*. Universiteit Van Amsterdam. <https://hdl.handle.net/11245/1.270619>
- Poppel, L. van (2010). De strategische functie van varianten van pragmatische argumentatie in gezondheidsbrochures. *Tijdschrift Voor Taalbeheersing*, 32(3), 214–227. https://doi.org/10.5117/tvt2010.3.de_s386
- Poppel, L. van (2015). De analyse van strategisch manoeuvreren met pragmatische argumenten. *Tijdschrift Voor Taalbeheersing*, 37(1), 5–31. <https://doi.org/10.5117/tvt2015.1.popp>
- Projectgroep Nederlands V.O. (2002). *Nederlands in de tweede fase: Een praktische didactiek*. Bussum: Coutinho
- Schellens, P.J. (1985). *Redelijke argumenten: Een onderzoek naar normen voor kritische lezers*. Dordrecht: Foris.
- Slot, P. (1993). *How can you say that? Rhetorical questions in argumentative texts*. Amsterdam: IFOTT.
- Slot, P. (1995). *Vroeg ik jou wat? Retorische vragen in alledaags taalgebruik*. Amsterdam: IFOTT
- Stichting Nederlands Debat Instituut. (2024, 19 januari). *Schooldebatteren - debatteren voor basisschool, vmbo, havo/vwo en mbo!* Schooldebatteren. <https://www.schooldebatteren.nl/>
- Walton, D.N., Reed, C., & Macagno, F. (2008). *Argumentation schemes*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wierda, R. (2015). *Experience-based authority argumentation in direct-to-consumer medical advertisements: An analytical and empirical study concerning the strategic anticipation of critical questions*. Universiteit Van Amsterdam. <https://hdl.handle.net/11245/1.495141>

Bijlagen

- I Overzicht van de behandelde drogreden
- II Deel Powerpoint drogredenen
- III Beoordelingsrubric debatteren Havo & VWO
- IV Analyses van de debatten
- V Overzicht van de begane drogredenen en afzwakkingsstrategieën

I Methodeoverzicht van de behandelde drogredenen

[71] Drogredenen

Als je gelijk hebt, wil je gelijk krijgen! In een betoog, discussie of debat worden vaak redeneerfouten gemaakt. Het kan om een denkfout gaan, om eigenwijsheid, gebrekkig of foutief taalgebruik, maar ook kan het (boze) opzet zijn, bewust gebruikt om te manipuleren. Foute argumenten of schijnargumenten heten **drogredenen**.

Als je deelneemt aan een discussie of debat, moet je vooral luisteren. Dat stelt je in staat tegen de drogredenen of foute argumenten in te gaan met het doel deze te ontmaskeren. Je kunt de fout in de redenering benoemen of je kunt een tegenargument geven. Het bezwaar is dat je dan eigenlijk mee gaat in de onjuiste redenering en al gauw in 'welles-nietes' terecht kunt komen. Een manier om wel goed op drogredenen te reageren, is het stellen van kritische vragen, gericht op de inhoud van de argumentatie. [61]

De meest voorkomende drogredenen vind je in het volgende schema.

Drogreden	Toelichting	Voorbeeld
Onjuiste oorzaak-gevolgrelatie	De oorzaak leidt niet tot het genoemde gevolg, of het gevolg komt niet voort uit de genoemde oorzaak.	Geweld onder jonge kinderen neemt snel toe. Dat komt door de gewelddadige games op computers.

Drogreden	Toelichting	Voorbeeld
Onjuist beroep op kenmerk of eigenschap	Een bepaald kenmerk wordt naar voren gebracht, terwijl andere relevante kenmerken niet worden genoemd.	Tessa is niet goed in sport, want ze heeft heel slechte ogen.
Overdrijven van voor- of nadelen	Het belang van bepaalde voor- of nadelen wordt erg overdreven.	Als we niet snel iets doen aan die druppende kraan, zal het hele huis onder water komen te staan.
Hellend vlak	Een onwenselijke situatie leidt tot (een) nog erger(e) gevolg(en). Verwant aan vorige drogredenen.	Als we softdrugs blijven tolereren, zal het gebruik van harddrugs zienderogen toenemen, met alle gevolgen voor onze volksgezondheid van dien.
Vals dilemma	Er wordt gesuggereerd dat je moet kiezen tussen twee mogelijkheden, terwijl er meerdere zijn.	Of je voedt kinderen streng op met het gevolg dat ze gefrustreerd raken, of je laat ze vrij met het gevolg dat ze volledig ontsporen.
Overhaaste generalisatie	Er worden te weinig of niet-representatieve voorbeelden gegeven om het standpunt te onderbouwen.	Mevrouw Heinrichs had een fout antwoord goed gerekend. Zie je nou wel dat leraren altijd slordig nakijken!
Verkeerde vergelijking	De vergeleken situaties verschillen op relevante punten van elkaar.	Het geschiedenisonderwijs kan beter worden afgeschaft. Wat gebeurd is, is gebeurd. Oude schoenen gooi je toch ook weg?
Onjuist beroep op autoriteit	Er wordt een beroep gedaan op een bron die ondeskundig is, zichzelf tegensprekt of een belang heeft in de kwestie (en dus wellicht niet objectief is).	De scheidsrechter van de waterpolowedstrijd heeft enkele verkeerde beslissingen genomen. Dat vond Jos Verstappen trouwens ook. (Jos Verstappen is Formule 1-expert; geen waterpolokenner.)

Persoonlijke aanval (op de man spelen)	Er wordt geen inhoudelijk argument gegeven, maar eigenschappen van de persoon naar voren gehaald die niet relevant zijn.	Wat weet jij nou van gezondheid en sport? Je bent zelf veel te dik!
Ontduiken van de bewijslast	Ervan uitgaan dat iedereen het met je eens is, zonder dat je bewijs levert.	<ul style="list-style-type: none"> • Iedereen zal het met mij eens zijn dat de toestroom van vluchtelingen moet worden beperkt. • Het klopt gewoon wat ik zeg. Lees de kranten maar!
Cirkelredenering	Het standpunt en het argument zijn inhoudelijk hetzelfde, ze worden alleen anders geformuleerd.	<ul style="list-style-type: none"> • <i>(Waarom is Nils de baas?)</i> Nils is de baas, want hij zegt wat er moet gebeuren. • <i>(Waarom zegt Nils wat er moet gebeuren?)</i> Nils zegt wat er moet gebeuren, omdat hij de baas is.

Drogreden	Toelichting	Voorbeeld
Vertekenen van een standpunt	Iemand woorden in de mond leggen.	Ga jij niet naar de verjaardag van Zahra? Dus je gaat lekker in je eentje zitten kniezen?
Bespelen van het publiek	Voorkómen van een afwijkende mening door op het gevoel te spelen.	'Alleen een idioot vindt het prettig om in een dictatoriaal land te leven', aldus de gefrustreerde politicus.
Verschuiven van de bewijslast	Zelf geen bewijs leveren, maar dat wel van de ander eisen.	Bewijst u dan zelf maar dat u niet door het rode licht reed!
Stok achter de deur	Het standpunt wordt niet ondersteund door argumenten, maar door onaangename gevolgen.	Als je bij je volgende rapport niet minimaal een 7,5 gemiddeld staat, krijg je geen nieuwe fiets!
Beroep op traditie	Een vergelijking trekken met vroeger, maar geen rekening houden met veranderende omstandigheden.	Waarom zou ik nu ineens via de e-mail gaan solliciteren? Ik schreef vroeger toch ook mijn brieven met de hand en toen ging het ook goed.

voorbeeld van een aantal drogredenen

Het was een zonnige dinsdagmiddag. Zeven leerlingen uit 5H2 (een havo 5-klas) besloten niet naar de les te gaan. Het is veel te mooi weer, en daarmee was de kous af. *Bij heel mooi weer ga je gewoon niet naar de les!* (ontduiken bewijslast/onjuiste oorzaak-gevolgrelatie) 'Ho ho', riep de rector, 'dat gaat zo maar niet! Jullie moeten gewoon naar de les. In sommige landen is het altijd mooi weer, dan gaan de mensen toch ook gewoon naar hun werk?' 'Echt niet', riep Willemijn, *'in Afrika hebben de mensen niet eens werk, dus zij zitten lekker in het zonnetje!'* (verkeerde vergelijking/overhaaste generalisatie) 'Hoe weet jij dat?', vroeg Brian. *'Jij bent nog nooit verder dan naar de Veluwe op vakantie geweest, dus hoe weet jij nou hoe het in Afrika gaat?'* (persoonlijke aanval) *'Ik heb dat laatst mevrouw Kraaijvanger horen vertellen en als zij dat zegt, dan is dat zo!'*, legde Willemijn uit. (onjuist beroep op autoriteit)

II Deel Powerpoint drogredenen

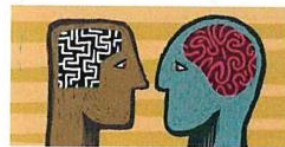
Drogredenen

- Argumenten hebben overtuigingskracht
- Drogredenen ook
- Ze zijn op een vervelende manier persuasief
- Een drogreden is geen argument (geen onderdeel van logos)
- Een drogreden is een foutieve zet in een argumentatieve situatie

Oorzaken drogredenen

- (Intellectuele) luiheid
- Oneindige regressie
 - Verlies geduld/zelfbeheersing
- Verkeerde afslag in de retorische gereedschapskist
 - Indirecte manipulatie met niet-argumentatieve middelen
 - Alsof je opeens een mes pakt tussen de hamer, zaag en beitel
- Kwaadaardigheid

'Soortelijk gewicht'

- Argumenten hebben een duidelijk soortelijk gewicht
 - Een voorbeeld is minder overtuigend dan de feiten in een onderzoeksrapport
- Bij drogredenen is dit minder makkelijk vast te stellen
 - Een lijntje in het donker om over te struikelen is even effectief als een grote vent die je omver duwt

Omgaan met drogredenen

- Het blijft altijd lastig drogredenen te herkennen en te benoemen
- Kritisch luisteren of je wel echt argumenten hoort die een stelling of standpunt verdedigen
- Benoemen (pas op voor een fout!) wanneer dit niet het geval is, is de enige manier om je tegen dit soort argumentatiefouten te verweren.
- Ga niet met modder terug smijten!
 - Negeer of blijf inhoudelijk argumenteren!

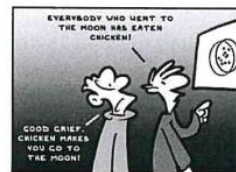

Soorten drogredenen

De onjuiste oorzaak-gevolgrelatie

- Causaliteit in het geding
- 'Post hoc ergo propter hoc'
- Vuistregel: causaliteit tussen twee zaken aantonen is heel moeilijk
- Eerder correlatie of (bijna) geen verband
- Menselijke geest heeft een 'causale bril' op, maar dat is vaak een illusie

Voorbeeld

- Er wordt gedaan alsof er een verband is tussen de oorzaak en het gevolg van iets, terwijl dit verband niet bestaat of niet bewezen is. Voorbeeld:
- *Sinds het verboden is om te appen op de fiets, zijn er minder dodelijke verkeersongevallen geweest. Appen op de fiets zorgt dus voor veel doden.*
- Het kan ook toeval zijn dat er minder dodelijke verkeersongevallen zijn geweest. Het is niet bewezen dat appen op de fiets zorgt voor veel doden, dus dit is geen sterk argument.

De verkeerde vergelijking

- Sommige vergelijkingen zijn terecht: de analogie
- Meestal gaat de vergelijking mank/niet op
 - beroep op ons gevoel van rechtvaardigheid
- 'Geen appels met peren vergelijken'
- 'Jongens zijn beter dan meisjes'
- Goede vergelijking berust op (zoveel mogelijk) gelijkgestemdheid

Voorbeeld

- Er worden twee zaken onterecht met elkaar vergeleken. Dit zijn dus zaken die eigenlijk niet te vergelijken zijn. Voorbeeld:
- *Geschiedenislessen zijn helemaal niet belangrijk. Oude kleren gooi je toch ook gewoon weg?*
- In dit voorbeeld worden geschiedenislessen vergeleken met oude kleren. Dit is geen sterk argument, omdat het een onlogische en irrelevante vergelijking is.

De overhaaste generalisatie

- Het probleem van inductie
- Generaliseren hoort bij het leven, zelfs bij de wetenschap
- We kunnen niet alles deductief gaan 'tellen'
 - 1, 2, 3: alle zwanen zijn wit
- Maar we kunnen wel overhaast te werk gaan

Voorbeeld

- Er wordt uit een enkel geval of een enkele situatie een conclusie getrokken die voor alle gevallen geldt. Voorbeeld:
- *Mijn oma dronk elke dag 3 glazen cola en zij is 92 jaar oud geworden. Het drinken van cola is dus gezond.*
- Het feit dat één persoon toevallig cola dronk en oud werd, is geen bewijs om te kunnen zeggen dat cola gezond is. Misschien zou deze persoon wel 100 zijn geworden als ze geen cola had gedronken.

De cirkelredenering

- We kennen de drogreden van de cirkelredenering ook wel met de Engelse term “begging the question”,
- Of als het principe van de Petitio Principii.
- De cirkelredenering is een discussiefout waarbij iemand een argument opvoert dat gelijk is aan het standpunt

Voorbeeld

- Er wordt eigenlijk helemaal geen argument gegeven, maar het standpunt wordt in andere woorden herhaald. In een cirkelredenering wordt dus geen nieuwe informatie gegeven. Voorbeeld:
- *Ik vind vrijheid van meningsuiting erg belangrijk, omdat ik vind dat iedereen moet kunnen zeggen wat hij of zij denkt.*
- In dit voorbeeld wordt er twee keer hetzelfde gezegd. Je kunt de cirkelredenering omdraaien: *Ik vind dat iedereen moet kunnen zeggen wat hij of zij denkt, omdat ik vrijheid van meningsuiting erg belangrijk vind.* De vraag blijft: waarom vindt deze persoon dit zo belangrijk? Er is dus geen onderbouwing van het standpunt, wat het een zwakke argumentatie maakt.

De persoonlijke aanval ('ad hominem')

- **De persoonlijke aanval: Recht voor z'n raap**
- Als eerste de "recht-voor-z'n-raap" variant. Hierbij val je een tegenstander heel duidelijk aan en speel je het dus niet op de bal, maar op de man of vrouw. De Zwarte Pieten-discussie levert hier helaas veel voorbeelden van op, waar zowel voor- als tegenstanders zich schuldig aan maken:
- *"Ben je tegen Zwarte Piet? Dan ben je geen echte Nederlander! – oh ja, als je voor zwarte Piet bent, dan ben je gewoon een racist!"* Je valt dus iemand direct aan op zijn of haar karakter, of plaatst iemand in of buiten een specifieke groep.

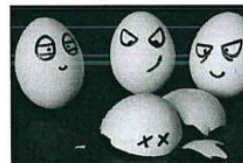
De persoonlijke aanval ('circumstantial')

- **Herken de drogreden: de omstandighedenvariant**
- Als tweede is er de omstandighedenvariant. Doordat je wijst op iemands bijzondere positie of afkomst, probeer je de geloofwaardigheid van je tegenstander aan te vallen. Bijvoorbeeld: "Jij komt oorspronkelijk uit Duitsland, dus wat heb jij nou te zeggen over de oorlog?" Zo insinueer je dat je tegenstander in het debat niets zinnigs te zeggen heeft vanwege zijn of haar achtergrond.

De persoonlijke aanval ('tu quoque')

- **Wat je zegt ben je zelf, oftewel jij-bak**
- De derde variant is de "ook-jij", beter bekend als de jij-bak: een soort volwassen variant van "wat je zegt ben je zelf." Bijvoorbeeld: "Hoe kun jij nu pleiten voor het invoeren van strenge milieuwetgeving? Jij rijdt zelf in een dieselslurpende mercedes uit de jaren '70." Je valt zo een tegenstander aan omdat hij of zij zich niet aan eigen principes houdt. Dit zegt echter niets over het standpunt zelf.

Voorbeeld

- De persoon (de 'tegenstander') wordt aangevallen en niet zijn of haar argumenten. Voorbeeld:
- *Jij weet helemaal niks over gezond en gevarieerd eten, je bent zelf veel te zwaar!*
- Door iemand persoonlijk aan te vallen, trek je zijn of haar geloofwaardigheid in twijfel, terwijl hier geen reden voor is. Iemand die te zwaar is kan best veel weten over gezond en gevarieerd eten. Er wordt hier op de man gespeeld in plaats van op de bal.
- Ad hominem?
- Circumstantial?
- Tu quoque?

Het ontduiken van de bewijslast

- Ouders zijn heel goed in deze drogreden
- 'Dat is nu eenmaal zo'
- 'Omdat ik het zeg'
- 'Doe het nou maar gewoon'
- Alarmbel bij 'gewoon': discussie/debat verloren

Voorbeeld

- Er wordt niks bewezen; er wordt gedaan alsof er geen bewijs nodig is. Voorbeeld:
- *Die voetballer had rood moeten krijgen voor die actie! Iedereen kent toch de regels van voetbal?*
- Soms wordt er bij het ontduiken van bewijslast ook geprobeerd om de ander het tegendeel te laten bewijzen. De bewijslast wordt dus omgedraaid. Voorbeeld:
- *Natuurlijk moeten we meer bewegen, geef me één goede reden om dit niet te doen?!*
- Bij beide voorbeelden geldt dat de standpunten (respectievelijk: *die voetballer had rood moeten krijgen voor die actie* en *natuurlijk moeten we meer bewegen*) niet worden onderbouwd. De bewijslast wordt dus ontdoken of verschoven.

Het vertekenen van het standpunt

- Er worden woorden in de mond van de 'tegenstander' gelegd die hij of zij helemaal niet zo bedoelde.
- Sommige mannen vinden dat vrouwen uitblinken in deze drogredenen...
- Zowel mannen als vrouwen hebben gevoelens/lange tenen of een andere logica...

Voorbeeld

- *Man: Ik vind vrouwen soms erg snel geïrriteerd.*
Vrouw: Dus jij vindt dat ik een kort lontje heb?!
- Misschien vindt deze man helemaal niet dat zijn vrouw snel geïrriteerd is of een kort lontje heeft, maar zij legt hem wel deze woorden in de mond.
- *Man: Ik vind dat die broek je niet zo goed staat.*
Vrouw: Dus jij vindt dat ik een dikke kont heb?!
- Deze drogreden als bron van al het kwaad, alle strijd tussen de seksen?

Het bespelen van het publiek

- Er wordt iets beweerd waar je als publiek niet snel tegenin durft te gaan. Voorbeeld:
- *U bent natuurlijk allemaal slim genoeg om mijn standpunt te begrijpen.*
- Hier zal je niet snel tegenin durven gaan, omdat je dan indirect zegt dat jij niet slim bent. Toch is het juist wél slim om te vragen naar een onderbouwing van het standpunt, omdat deze ontbreekt.

Een onjuist beroep op een autoriteit

- Er wordt een bekend persoon aangehaald om het standpunt mee te onderbouwen, maar deze persoon heeft weinig te maken met de zaak. Voorbeeld:
- *De economie is alleen nog te redden als de Nederlandse staat eigenaar wordt van alle banken. Gordon zei dit gisteren nog op tv!*
- Het feit dat Gordon dit heeft gezegd op tv, wil niet zeggen dat het dan ook waar is. Gordon is immers een zanger en geen econoom.

Een onjuist beroep op een kenmerk of eigenschap

- Er wordt extra nadruk gelegd op minder relevante kenmerken of eigenschappen, terwijl wél relevante kenmerken of eigenschappen juist worden genegeerd. Voorbeeld:
- *Dat meisje draagt alleen maar grijze kleren, zij is vast totaal niet creatief.*
- Bij dit voorbeeld wordt er nadruk gelegd op de grijze kleren van het meisje, terwijl het veel relevanter is om bijvoorbeeld na te gaan of dit meisje goed kan tekenen, schrijven of schilderen.

Het overdrijven van de voor- of nadelen

- De voordelen van een kwestie worden overdreven en de nadelen worden juist niet genoemd, of andersom. Voorbeeld:
 - *Scholen zouden een uur eerder moeten beginnen, omdat zowel de leerlingen als de docenten dan langer van hun middag kunnen genieten, meer tijd hebben voor huiswerk of het nakijken van toetsen en een gezond ochtendritme ontwikkelen.*
- Bij dit voorbeeld worden meerdere voordelen gegeven van het vroeger beginnen van scholen. Nadelen (niet iedereen is een ochtendmens, leerlingen en docenten voelen zich niet uitgeslapen, et cetera) worden genegeerd.
- Apart soort drogreden, verstoep
- Typisch voorbeeld van een uit de hand gelopen retorische strategie!

Een vals dilemma ('false dilemma')

- Er wordt gedaan alsof er slechts een keuze is tussen twee mogelijkheden, terwijl er in werkelijkheid veel meer mogelijkheden zijn. Voorbeeld:
 - *De wetenschap kan het ontstaan van graancirkels niet goed verklaren, dus graancirkels zijn het werk van aliens.*
- Optie A of B (geen C).

"You are either
with us, or
against us."

III Beoordelingsrubric debatteren Havo & VWO

Inhoudelijk

Onderdeel	Beginner					Gevorderde
<i>Argumentatie</i>	Het betoog wordt ontsierd door drogredenen.	0	1	2	3	Ik gebruik diverse soorten (objectieve en subjectieve) argumenten en werk die goed uit.
<i>Diversiteit</i>	Er wordt slechts één argument gebruikt dat niet wordt uitgewerkt	0	1	2	3	Er worden meerdere, goed inhoudelijk uitgewerkte argumenten gebruikt
<i>Bronnen</i>	Ik vertel een verhaal op basis van mijn eigen gevoel.	0	1	2	3	Ik laat zien dat ik goed belezen ben en verwijst naar relevante bronnen.
<i>Rolvervulling</i>	Ik reageer niet op wat de andere partij stelt.	0	1	2	3	Ik weerleg op genuanceerde en inhoudelijk juiste manier de argumenten van de opponenten en/of repareer oude argumenten en/of introduceer nieuwe argumenten.
<i>Kwaliteit/ creativiteit</i>	Ik noem een aantal inkoppertjes met volkswijsheden die inhoudelijk onvolledig of fout zijn.	0	1	2	3	Mijn betoog is kwalitatief van hoog niveau en inhoudelijk creatief vormgegeven met logisch beredeneerde conclusies.

Visueel

Onderdeel	Beginner					Gevorderde
<i>Beweeglijkheid</i>	Ik sta als een zoutzak voor de klas OF ik ben hyperactief voor de klas.	0	1	2	3	Ik straal een bepaalde rust uit voor de klas en mijn bewegingen zijn functioneel en doordacht.
<i>Houding</i>	Ik oog onrustig	0	1	2	3	Ik zit/sta rechtop en ik oog ontspannen
<i>Handgebaren</i>	Ik sta te zwaaien als een windmolen met niet-functionele gebaren	0	1	2	3	Mijn handgebaren zijn kort, zakelijk en functioneel en ondersteunen mijn verhaal.
<i>Mimiek</i>	Ik vertel mijn verhaal emotie- en expressieloos.	0	1	2	3	Ik maak een levendige indruk met mijn gezicht tijdens mijn presentatie.
<i>Oogcontact + ondersteuning</i>	Ik kijk het publiek niet aan en/of lees alles voor	0	1	2	3	Ik kijk het publiek aan en/of gebruik slechts steekwoorden tijdens mijn presentatie

Verbaal en Vocaal

Onderdeel	Beginner					Gevorderde
<i>Volume</i>	Ik praat zacht en binnensmonds	0	1	2	3	Ik spreek luid genoeg en breng variatie in hard en zacht aan
<i>Tempo</i>	Ik praat veel te snel of te langzaam	0	1	2	3	Ik praat op een aangenaam tempo en breng enige variatie in mijn spreektempo aan.
<i>Intonatie</i>	Ik praat vreselijk monotoon	0	1	2	3	Ik breng variatie aan in de toonhoogte van mijn stem
<i>Vloeiendheid</i>	Ik onderbreek mijn zinnen voortdurend Mijn verhaal vertel ik moeizaam. Mijn verhaal	0	1	2	3	Ik spreek vloeiend en gebruik geen stopwoordjes

	is doorspekt met stopwoordjes: zeg maar, eh, hè, dus, nou, ofzo.					
<i>Verstaanbaarheid</i>	Ik ben zeer slecht te verstaan en/of praat richting een klein deel van het publiek	0	1	2	3	Ik ben overal goed verstaanbaar voor iedereen, ook achterin de klas
<i>Woordkeuze</i>	Ik gebruik andermans zinnen en ben beperkt in mijn woordenschat. Ik verspreek me nogal eens	0	1	2	3	Ik formuleer goede, creatieve eigen zinnen.

Structuur

Onderdeel	Beginner					Gevorderde
<i>Aankondigingen/overzicht</i>	Ik begin meteen met het middenstuk en val met de deur in huis. Ik kom op geen enkele wijze terug op wat ik heb gezegd en wijs ook helemaal niet vooruit.	0	1	2	3	In de inleiding label ik kort wat ik ga zeggen; ik zeg het in het middenstuk; in het slot zeg ik wat ik gedaan heb.
<i>Overgang</i>	Mijn presentatie bestaat uit losse, onsamenvangende stukken zonder logische (expliciete) structuur.	0	1	2	3	Mijn presentatie bestaat uit verschillende onderdelen in een logische volgorde en duidelijk met elkaar verbonden. Ik gebruik signaalwoorden/zinnen met verwijswaarden
<i>Rustpunten</i>	Het is een ademloos verhaal om naar te luisteren.	0	1	2	3	Ik gebruik stiltes of varieer mijn spreektempo om rustpunten in de presentatie te laten vallen.
<i>Indeling</i>	Mijn presentatie is een onsamenvangend geheel. Ik sla de inleiding over en eindig zonder afronding.	0	1	2	3	Ik introduceer het onderwerp. Ik wek de belangstelling voor het onderwerp. Ik vertel de opbouw (en evt. de taakverdeling) van de presentatie. Ik geef een samenvatting / conclusie / advies / aansporing / oproep ... Ik sluit af met een uitsmijter

IV Analyses van de debatten

Debat 1: Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar geen enkele les meer verplicht stellen.

Debat 2: Alle leerlingen moeten na hun eindexamen verplicht een tussenjaar nemen.

Debat 3: Het voortgezet onderwijs zou op ieder niveau (vmbo, havo, vwo) 5 jaar moeten duren.

Debat 4: Leerlingen die gemiddeld een 7 staan, moeten vrijstelling van lessen kunnen krijgen.

Debat 5: Ouders moeten volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar.

Debat 6: Het zonder toestemming downloaden van muziek en films moet actief worden vervolgd.

Debat 1: Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar geen enkele les meer verplicht stellen.

Wel instructie over drogredeven (experimentele groep)	Geen instructie over drogredeven (controlegroep)
---	--

Propositie					
Nr.	Spr.	Arg. A	Zelfstandigheidsargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
1	1 ^e pro	Basis-argument	Doordat geen enkele les meer verplicht is, heb je de keuze om naar een les te gaan of niet. Zo kan je je eigen ritme vinden en heb je de controle over je eigen proces van leren.	Pragmatische argumentatie Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar geen enkele les meer verplicht stellen (X), want dit leidt tot de wenselijke gevolgen dat je je eigen ritme vindt (Y) en als geen enkele les meer verplicht wordt in het eindexamenjaar (X) leidt tot het wenselijke gevolg dat je de controle hebt over je eigen proces van leren (Y) moet je dat doen.	Geen drogredeven
			Er is een onderzoek gedaan door Barbara Gallant dat ging of een vroege starttijd op school de meest effectieve tijd was om te leren. Wat bleek? Een latere starttijd is veel effectiever. Zo kan je dus zelf je eigen ritme bepalen en kijken welke tijd voor jou zelf het effectiefst is om te leren.	Kentekenargumentatie Voor leerlingen die zelf mogen kiezen of ze naar de lessen komen (X) geldt dat ze effectiever zijn (Y) want voor deze leerlingen (X) geldt dat ze hun eigen ritme en leerproces kunnen bepalen, zoals het onderzoek ook zegt (Z) en het zelf kunnen bepalen van je eigen ritme en leerproces (Z) is een teken van effectiever zijn (Y).	Geen drogredeven
			Stel je hebt vragen over de stof, of je snapt dingen niet, kan je die alsnog altijd vragen aan de vakdocenten. Ook is het goed als voorbereiding op het hoger onderwijs. In het hoger onderwijs is het sowieso allemaal zelfstandiger. Je hebt bijvoorbeeld maar gemiddeld tussen de 15 en 20 uur per week les op de universiteit. De rest doe je allemaal zelfstandig. Als je al leert op de middelbare school hoe je zelfstandig moet werken, heeft dat een groot voordeel voor de vervolgopleiding.	Pragmatische argumentatie Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar geen enkele les meer verplicht stellen (X), want dit leidt tot het wenselijke gevolg dat de leerlingen zelfstandiger worden en dit zal voordeel opleveren op de hogeschool en universiteit (Y) en als het niet meer verplicht stellen van lessen (X) leidt tot zelfstandigheid (Y) moet je dat doen.	Geen drogredeven
2	1 ^e opp	Weerlegging	Als ze zelf kunnen kiezen wanneer ze gaan leren voor het eindexamen, dan gaan ze waarschijnlijk te laat beginnen en zijn ze niet meer voorbereid voor het eindexamen. <i>Tijd was op.</i>	Pragmatische argumentatie Het niet meer verplichten van lessen in het examenjaar (X) moet niet worden uitgevoerd want dit leidt tot het onwenselijk gevolg dat de leerlingen zelf kunnen kiezen wanneer ze beginnen voor hun eindexamen en	Klein beetje hellend vlak

					dat dan te laat gaan doen, waardoor ze waarschijnlijk niet voorbereid zijn voor het examen (Y) en als het niet meer verplichten van lessen in het examenjaar (X) leidt tot onvoorbereid zijn voor het examen (Y) moet je dat niet doen.	
3	2 ^e pro	Reparatie	<i>Geen reparatie, geen tijd meer.</i>			
4	2 ^e opp	Weerlegging	Leerlingen zijn niet zo erg betrouwbaar, in het vwo hebben ze wel discipline, voor havo wordt dat minder en voor mavo, dan oké, dat gaat niet meer gebeuren. De realiteit is dat veel leerlingen school niet zien als een motivering om te gaan leren, dat is niet de motivatie van de leerlingen. In feite willen alle leerlingen minder school hebben. Uiteindelijk zal het zelfstandigheidsargument zichzelf niet meer omhooghouden.		Kentekenargumentatie Mavoleerlingen (X) willen minder school hebben (Y) want mavoleerlingen (X) zijn onbetrouwbaar en ongemotiveerd voor school (Z) En onbetrouwbaarheid en ongemotiveerd zijn (Z) is kenmerkend voor minder school willen hebben.	Overhaaste generalisatie Van veel leerlingen → naar alle leerlingen
5	3 ^e pro	Reparatie	<i>vervolg na reparatie C): je krijgt dus zelfstandigheid om prioriteiten te stellen voor vakken die belangrijk zijn.</i>		Pragmatische argumentatie Het niet meer verplichten van lessen in het examenjaar (X) moet wel worden uitgevoerd want dit leidt tot het wenselijke gevolg dat leerlingen zelfstandiger worden (Y) en als het niet meer verplichten van lessen in het examenjaar (X) leidt tot zelfstandigheid (Y) moet je dat doen.	Geen drogreden
6	3 ^e opp	Weerlegging	Ten eerste blijkt uit cijfers van het CBS, dat slechts 34% van de havo- en vwo-leerlingen naar het hbo of de universiteit gaan. De leerlingen van de mavo en het vmbo die naar het mbo gaan, zijn helemaal niet zo zelfstandig als jullie zeggen. Het mbo lijkt veel meer op een middelbare school.		Kentekenargumentatie Voor leerlingen van de havo en het vwo (X) geldt dat slechts 34% naar het hbo of de universiteit gaat (Y), want dat blijkt uit cijfers van het CBS (Z), en omdat de cijfers van het CBS dit uitwijzen (Z) is dat een teken dat dit percentage klopt (Y). Kentekenargumentatie Voor leerlingen van de mavo en het vmbo die naar het mbo gaan (X) geldt dat ze niet zo zelfstandig zijn (Y), want voor leerlingen van de mavo en het vmbo die naar het mbo gaan (X) geldt dat het mbo veel meer lijkt op een middelbare school (Z), en het mbo dat veel meer lijkt op een middelbare school (Z) is een voorbeeld van dat de leerlingen van de mavo en het vmbo niet zo zelfstandig hoeven te zijn (Y).	Geen drogreden Geen drogreden

		<p>Wat hebben we de afgelopen jaren gezien tijdens de coronapandemie? Dat heel veel leerlingen thuis verplicht zelf moesten leren. Maar wat blijkt nu uit de cijfers van de NOS? Zij zeggen dat 40% van de leerlingen tijdens de coronapandemie een leerachterstand hebben opgelopen.</p> <p>Als dit weer gebeurt, als weer 40% van de leerlingen een leerachterstand oplopen en dat doordat vitale informatie die nodig is voor het eindexamen niet begrijpen, niet kennen en daardoor zijn ze niet goed voorbereid zijn op het eindexamen.</p> <p>Bij het zakken moeten de leerlingen dan verplicht een jaar overdoen, waardoor ze wéér niet naar school komen en daardoor blijven we in een soort cyclus zitten dat leerlingen minder goed zijn voorbereid.</p> <p>Jullie zeggen ook dat schooldagen korter moeten zijn en dus later moeten beginnen, naar aanleiding van een onderzoek dat jullie hebben aangehaald. Dit onderzoek past helemaal niet bij deze stelling. Eigenlijk zeggen jullie dat schooldagen korter moeten zijn wat iets anders is.</p>	<p>Kentekenargumentatie Voor leerlingen die thuis verplicht zelf moesten leren tijdens de coronapandemie (X) geldt dat 40% een leerachterstand heeft opgelopen (Y), want dat zeggen de cijfers van de NOS (Z), en omdat de cijfers van de NOS (Z) dit (X) zeggen, is het een teken dat deze cijfers kloppen.</p> <p>Causale argumentatie Als weer 40% van de leerlingen een achterstand oploopt (X) zullen ze niet goed voorbereid zijn voor het examen (Y), want als 40 % van de leerlingen (X) mist vitale informatie door het thuiswerken die nodig is voor het eindexamen (Z), en vitale informatie missen (Z) leidt tot onvoorbereid zijn voor het examen (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Het niet meer verplichten van lessen in het examenjaar (X) moet niet worden uitgevoerd, want dit leidt ertoe dat gezakte leerlingen wéér niet naar school komen (Y), en dit leidt ertoe dat we in een soort cyclus blijven zitten dat leerlingen minder goed zijn voorbereid (Y), en als dit (X) leidt tot ongewenste gevolgen (Y) dan moeten we dat niet doen.</p> <p>Kentekenargumentatie Jullie argument dat schooldagen eerder moeten beginnen n.a.v. een onderzoek (X) klopt niet (Y), want dit argument (X) past niet bij deze stelling (Z), en als een argument niet bij de stelling past (Z) is een teken dat het argument niet klopt (Y).</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Hellend vlak</p> <p>Geen drogreden</p>
--	--	---	---	---

Nr.	Spr.	Arg. B	Werkgelegenheidsargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
7	1 ^e pro	Basis-argument	Als de lessen niet meer verplicht zijn, kiezen veel leerlingen er waarschijnlijk voor om niet naar de lessen te gaan. Dan zijn er dus ook minder docenten nodig. En omdat er al een	Pragmatische argumentatie Het niet verplichten van de lessen in het eindexamenjaar (X) moet worden uitgevoerd,	Hellend vlak

			<p>groot lerarentekort is, kunnen de docenten nu die lesgeven aan een examenjaar, deze tekorten opvullen. Neem als voorbeeld een 5-havo klas van het HVC <i>legt hier met cijfers uit hoe dit argument in elkaar zit.</i></p> <p>Ook vallen er tegenwoordig veel meer docenten uit wegens een te hoge werkdruk. Deze werkdruk zou ook omlaag gaan als er minder leerlingen naar de lessen gaan, dat vermindert dus ook het tekort aan docenten.</p>	<p>want dit leidt ertoe dat er minder leerlingen in de lessen zijn wat het lerarentekort helpt (Y), en als dit (X) leidt tot wenselijke gevolgen (Y) dan moeten we dat doen.</p> <p>Pragmatische argumentatie Het niet verplichten van de lessen in het eindexamenjaar (X) moet worden uitgevoerd, want dit leidt ertoe dat de werkdruk van docenten omlaag gaat (Y) en dit leidt tot een minder tekort aan docenten (Y), en als dit (X) leidt tot wenselijke gevolgen (Y) dan moeten we dat doen.</p>	Hellend vlak
8	1 ^e opp	Weerlegging	<i>Geen weerlegging, tijd was op.</i>		
9	2 ^e pro	Reparatie	<i>De oppositie had geen tijd om te weerleggen, dus geen reparatie.</i>		
10	2 ^e opp	Weerlegging	<p>De lessen zijn facultatief, dus de docenten geven de lessen nog. Dus het feit dat er minder leerlingen naartoe gaan betekent niet dat de lessen uitvallen, ze moeten nog steeds gegeven worden.</p> <p>Ook zijn docenten opgeleid hiervoor om zoveel mogelijk aanwezig te zijn, dus ze horen met deze druk om te kunnen gaan.</p>	<p>Kentekenargumentatie Voor facultatieve lessen (X) geldt dat de docenten nog steeds aanwezig moeten zijn (Y), want voor facultatieve lessen (X) geldt dat ze nog steeds gegeven moeten worden (Z), en het geven van lessen (Z) is een teken dat de docenten nog steeds aanwezig moeten zijn (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie (impliciet) Het niet verplicht stellen van lessen in het eindexamenjaar moet niet worden uitgevoerd (X) want dit leidt tot het onwenselijke gevolg dat de docenten moeten ondanks dat de lessen facultatief zijn nog steeds de lessen geven (Y) en als het niet verplicht stellen van lessen in het eindexamenjaar (X) voor het onwenselijke gevolg zorgt dat docenten de lessen alsnog moeten geven (Y) moet dit niet worden uitgevoerd.</p> <p>Kentekenargumentatie Voor docenten met een opleiding (X) geldt dat ze zoveel mogelijk in de lessen aanwezig kunnen zijn (Y), want deze docenten (X) hebben geleerd om met deze werkdruk om te gaan (Z),</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>

					en het kunnen omgaan met werkdruk (Z) is eigen van docenten om zoveel mogelijk in de lessen aanwezig te zijn.	
11	3 ^e pro	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>			
12	3 ^e opp	Weerlegging	<i>Geen weerlegging.</i>			

Nr.	Spr.	Arg. C	Individuele voorkeursargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
13	2 ^e pro	Basisargument	<p>Als alle leerlingen de keuze zouden krijgen of ze wel of niet naar de les komen, zouden de leerlingen die goed zijn in het vak dus niet komen. Maar dit zorgt er dus voor dat de leerlingen die niet goed zijn in het vak, extra aandacht krijgen. En dit zorgt dus voor dat iedereen hulp kan krijgen die hij nodig heeft en dus zorgt het dus voor gelijke kansen.</p> <p>De leerlingen die dus niet naar de les komen, kunnen nu hun extra tijd spenderen in de vakken die ze moeilijk vinden of andere interesses.</p>	<p>Pragmatische argumentatie Het niet meer verplichten van de lessen in het eindexamenjaar moet worden uitgevoerd (X), want dit leidt tot het wenselijke gevolg dat alleen zwakkere leerlingen in de les zijn (Y), en dit leidt tot het wenselijke gevolg dat zij dan extra hulp krijgen (Y), en dit leidt tot gelijkere kansen tussen sterke en zwakke leerlingen (Y), en als dit (X) leidt tot wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.</p> <p>Pragmatische argumentatie Het niet meer verplichten van de lessen in het eindexamenjaar moet worden uitgevoerd (X), want dit leidt tot het wenselijke gevolg dat leerlingen extra tijd kunnen spenderen aan vakken die ze moeilijk vinden of de tijd kunnen ze besteden aan andere interesses (Y), en als dit (X) leidt tot wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>
14	2 ^e opp	Weerlegging	<i>Geen weerlegging</i>		
15	3 ^e pro	Reparatie	Hierin werd genoemd dat je zelf kan kiezen voor je eigen methodes en tijden. Het komt vaak voor dat leerlingen na lange schooldagen zich niet meer kunnen focussen, zo ook vroeg in de ochtend. Dat zou er dus voor kunnen zorgen dat leerlingen niet gefocust zijn bij sommige lessen. Ik kan uit ervaring spreken dat ik na een lange schooldag niet meer	<p>Causale argumentatie Voor leerlingen (X) geldt dat ze zich (vaak) niet meer kunnen focussen bij lange lesdagen (Y), want voor leerlingen (X) geldt dat ze (vaak) lange schooldagen hebben (Z) en lange schooldagen (Z) leidt tot een verminderde focus (Y).</p>	Geen drogreden

			heel gefocust ben. Elke leerling heeft dus z'n eigen methode van leren. Sommige willen video's kijken, andere willen naar de docent luisteren. Sommigen vinden het fijn om met hun ouders te werken. Als de lessen facultatief worden, dan wordt die gelegenheid gegeven om te leren op je eigen manier. Stel dat je goed bent in Duits en niet goed in wiskunde, dan zou het overbodig zijn om die leerlingen wel naar Duits te sturen, terwijl hij die tijd ook aan wiskunde kan werken. Dit gaat ook weer terug naar ons zelfstandigheidsargument.	<p>Pragmatische argumentatie Het niet meer verplichten van de lessen in het eindexamenjaar (X) moet worden uitgevoerd, want dat leidt tot het wenselijke gevolg dat leerlingen hun eigen tijd en leermethode kunnen bepalen (Y), en het leidt tot meer focus, (zoals in bovenstaand argument aangegeven is (Y). en als het niet meer verplichten van de lessen in het eindexamenjaar (X) leidt tot bovenstaande wenselijke gevolgen (Y) moet het worden uitgevoerd.</p>	Geen drogrede
16	3 ^e opp	Weerlegging	Als leerlingen niet gefocust zijn op school, zullen ze dat wel thuis zijn? Ze moeten nog steeds dezelfde stof herhalen, ze moeten nog steeds even veel tijd in school steken als op school.	<p>Vergelijkingsargumentatie Als leerlingen niet gefocust zijn op school (X) geldt dat ze waarschijnlijk ook niet gefocust zijn thuis (Y), want thuis (Z) geldt dat ze waarschijnlijk ook niet gefocust zijn (Y) en de thuissituatie (X) is vergelijkbaar met de schoolsituatie (Y).</p>	Geen drogrede

Oppositie					
Nr.	Spr.	Arg. X	Ervaringsargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
17	1 ^e opp	Basisargument	Leraren hebben geleerd om leerlingen te helpen en te begeleiden. Door lessen niet meer verplicht te stellen, gaan sommige leerlingen niet meer naar die lessen en dan missen ze begeleiding naar het examen toe. Hierdoor kunnen examenprestaties gaan tegenvallen. Door bepaalde vakken krijg je fundamentele basiskennis over de wereld en maatschappij. Zonder deze kennis wordt het later moeilijker om zelf je eigen leven te beginnen als je bijvoorbeeld economie mist.	<p>Pragmatische argumentatie Het niet meer verplicht stellen van de lessen in het examenjaar (X) moet niet worden uitgevoerd, want dat leidt tot het onwenselijke gevolg dat er minder leerlingen in de les zijn (Y), en dat leidt tot het onwenselijke gevolg dat ze minder kennis van de wereld en maatschappij hebben (Y), en dat leidt tot het onwenselijke gevolg van tegenvallende examenprestaties (Y). En het minder kennis hebben van de kennis van de wereld en maatschappij leidt tot het onwenselijke gevolg dat het moeilijker wordt om je eigen leven te beginnen (Y). En als het niet meer verplichten van de lessen in het eindexamenjaar (X) leidt tot bovenstaande onwenselijke gevolgen (Y) moet dit worden uitgevoerd.</p>	Hellend vlak
18	2 ^e pro	Weerlegging	Wij vinden juist dat je juist meer ervaring opbouwt wanneer je de keuze hebt om naar de lessen te komen. Zodra je meer	<p>Causale argumentatie</p>	Geen drogrede

			thuis werkt, word je zelfstandiger en dan bereid je jezelf goed voor op de universiteit, waarbij het noodzakelijk is dat je goed zelfstandig kan werken.	Voor leerlingen (X) geldt dat ze dan zelfstandiger worden (Y), want voor leerlingen (X) geldt dat ze meer ervaring opbouwen wanneer je de keuze hebt om naar de les te komen en thuis kunt werken (Z), en de keuze hebben om thuis te werken (Z) leidt tot zelfstandigheid (Y). Pragmatische argumentatie Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar geen enkele les meer verplicht stellen (X), want dit leidt tot het wenselijke gevolg dat de leerlingen zelfstandiger worden en dit zal voordeel opleveren op de hogeschool en universiteit (Y) en als het niet meer verplicht stellen van lessen (X) leidt tot zelfstandigheid (Y) moet je dat doen.	Geen drogreden
19	2 ^e opp	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>		
20	3 ^e pro	Weerlegging	<i>Geen weerlegging</i>		
21	3 ^e opp	Reparatie	<i>Geen reparatie.</i>		

Nr.	Spr.	Arg. Y	Eerlijke-kansen-argument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
22	1 ^e opp	Basis-argument	School is er om gelijke kansen te bieden aan iedereen. Dat gebeurt tijdens de lessen waarbij iedereen aandacht nodig heeft, deze aandacht ook krijgt. Iedereen heeft gelijke kansen voor het eindexamen. Als de lessen niet meer verplicht worden gesteld, vallen de gelijke kansen weg. En de leerlingen die wel eigen initiatief nemen en wel naar de lessen gaan, hebben er heel veel voordeel bij. En de leerlingen die wat pessimistischer tegen school aankijken, die zullen sneller niet naar de lessen gaan en die hebben dan een grotere kans om te zakken voor hun eindexamen.	Pragmatische argumentatie Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar de lessen verplicht stellen (X), want dit leidt tot het wenselijke gevolg dat iedereen eerlijke kansen krijgt (Y), en als het verplichten van de lessen in het eindexamenjaar (X) leidt tot bovenstaand wenselijke gevolg (Y) moet dit worden uitgevoerd. Pragmatische argumentatie Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar de lessen verplicht stellen (X), want dit leidt tot het wenselijke gevolg dat <i>alle</i> leerlingen naar school gaan (Y), en dit leidt tot meer geslaagden voor het eindexamen (Y),	Geen drogreden Geen drogreden

					en als dit (X) leidt tot wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.	
23	2 ^e pro	Weerlegging	<i>Geen weerlegging.</i>			
24	2 ^e opp	Reparatie	<p>School is gemaakt voor een gelijke kans voor iedereen en dat zou het ook moeten zijn. Dus als lessen facultatief worden, dan zal dit uiteindelijk een beetje uit elkaar vallen, want leerlingen die hier niet voor kiezen, gaan niet naar de les en zoals we in ons eerste argument zeggen. En ze zullen bij verplichte lessen geen begeleiding missen.</p> <p>En ook zullen ze herhalen wat ze al hebben geleerd. Dit is goed voor hun, want er zijn onderzoeken die aangeven dat kinderen en tieners heel goed kunnen leren wanneer dingen herhaald worden. Dat is het principe van repetitie.</p>	<p>Pragmatische argumentatie Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar de lessen verplicht stellen (X), want dit leidt tot gelijke kansen (door begeleiding en herhaling) (Y), en als dit (X) leidt tot wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dat doen.</p> <p>Kentekenargumentatie Voor verplichte lessen (X) geldt dat leerlingen goed kunnen leren door herhaling (Y), want dit zeggen onderzoeken (Z), en als een onderzoek (Z) aangeeft dat leerlingen goed leerling door herhaling (Y), dan is dat zo.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>	
25	3 ^e pro	Weerlegging	<p>In dit argument werd gezegd dat als je niet naar de les komt en als de lessen niet verplicht zijn, dat de onderwijskansen dan niet gelijk zijn. Maar dit is dezelfde verantwoordelijkheid als je moet leren voor een toets. Ik zou naar een toets gaan en niet kunnen leren, maar dat is een verantwoordelijkheid.</p> <p>Daarnaast heeft iedereen dezelfde kans om naar een les toe te gaan, alleen kunnen sommigen ervoor kiezen om er niet naartoe te gaan en zou je kunnen zeggen dat de thuissituatie ingewikkeld is en dat iemand die niet meer thuis werkt dat niet kan. Daarvoor is op school een gelegenheid om daar zelfstandig te werken. Als dat er niet is, dan zouden hier ruimtes beschikbaar voor moeten worden gesteld.</p>	<p>Vergelijkingsargumentatie Voor het leren van een toets (Z) geldt dat leerlingen eigen verantwoordelijkheid moeten nemen (Y), want voor het komen naar de les (X) geldt dat leerlingen een eigen verantwoordelijkheid moeten nemen (Y), en de verantwoordelijkheid voor naar de les komen (X) is hetzelfde als de verantwoordelijkheid om te leren voor een toets (Z).</p> <p>Pragmatische argumentatie Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar de lessen verplicht stellen (X), want dit leidt tot het wenselijke gevolg dat iedereen eerlijke kansen krijgt (Y), en dit leidt tot het wenselijke gevolg dat meerdere leerlingen slagen voor het examen (Y). En als het verplichten van de lessen in het eindexamenjaar (X) leidt tot bovenstaande wenselijke gevolgen (Y) moet dit worden uitgevoerd.</p>	<p>Verkeerde vergelijking</p> <p>Geen drogreden</p>	
26	3 ^e opp	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>			

Nr.	Spr.	Arg. Z		Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
27	2 ^e opp	Basis-argument	De wet schrijft voor dat leerlingen een X-aantal uur op school moeten zijn, er is een leerplicht onder de 18. <i>Er is geen tijd meer.</i>	Kentekenargumentatie Voor leerlingen onder de 18 (X) geldt dat ze naar school moeten komen (Y), want voor leerlingen onder de 18 (X) geldt de leerplichtwet (Z), en de leerplichtwet (Z) stelt dat leerlingen onder de 18 naar school moeten gaan.	Geen drogreden
28	3 ^e pro	Weerlegging	In dit argument wordt gezegd dat er een wet is dat je naar de les moet komen, maar wij vinden dus dat daar verandering in moet komen voor de examenjaren, waar dit debat ook over gaat.		
29	3 ^e opp	Reparatie	De wet waar wij het over hebben is tegenstrijdig met artikel 23 van de grondwet, namelijk de leerplichtwet. Dit zou dus een gigantische verandering teweeg moeten brengen, een grondwet pas je niet zomaar aan.	Kentekenargumentatie Voor kinderen onder de 18 jaar (X) geldt de leerplichtwet (Y), want voor kinderen onder de 18 jaar (X) geldt dat ze naar school moeten (Z), en naar school moeten (Z) is een kenmerk van de leerplichtwet (Y).	Geen drogreden

Debat 2: Alle leerlingen moeten na hun eindexamen verplicht een tussenjaar nemen.

Wel instructie over drogredenen (experimentele groep)	Geen instructie over drogredenen (controlegroep)
---	--

Propositie					
Nr.	Spr.	Arg. A	Ontwikkelingsargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogredenen?
1	1 ^e pro	Basis-argument	Vergelijk scholieren die net hun middelbareschooldiploma hebben gehaald als zaadjes die nog niet volledig zijn ontkiemd.	Vergelijkingsargumentatie Voor scholieren (X) geldt dat ze nog niet volledig ontkiemd zijn (Y), want voor zaadjes geldt dat ze niet volledig ontkiemd zijn (Y), en zaadjes (Z) zijn vergelijkbaar met scholieren (X).	Geen drogredenen
			Na de middelbare school zullen deze leerlingen in verschillende aspecten van het leven flink zijn ontwikkeld, maar dit is allemaal binnen de grenzen en regels van het schoolgebeuren. Er zijn nog veel dingen waarvan leerlingen nog geen kennis hebben in het leven, vooral dingen in de praktijk.	Kentekenargumentatie Voor de ontwikkeling van leerlingen na de middelbare school (X) geldt dat deze ontwikkeling binnen de grenzen van het schoolgebeuren is (Y), want voor de ontwikkeling van leerlingen na de middelbare school (X) geldt dat er nog veel praktische zaken zijn waar ze geen kennis van hebben (Z), en geen kennis van praktische zaken hebben (Z) is kenmerkend voor de ontwikkeling binnen de grenzen van het schoolgebeuren (Y).	Geen drogredenen
			Door een tussenjaar te nemen zullen leerlingen zich ontwikkelen buiten het onderwijs en meer praktijkervaring opdoen. Ze kunnen bijvoorbeeld gaan reizen, werken, stagelopen, vrijwilligerswerk doen of dingen doen waar ze tijdens de studie geen tijd voor hebben, zoals een nieuwe taal leren. Dit zijn allemaal dingen die de ontwikkeling en levenservaring toevoegen aan een volwassene.	Pragmatische argumentatie Een verplicht tussenjaar nemen (X) moet worden uitgevoerd, want dit leidt tot meer ontwikkeling buiten het onderwijs, zoals praktijkervaring (bijvoorbeeld reizen, werken, stagelopen enzovoorts) (Y), en als een verplicht tussenjaar nemen (X) dit (Y) stimuleert, moet dat beleid worden uitgevoerd.	Geen drogredenen
2	1 ^e opp	Weerlegging	Wij denken dat het ontwikkelen van interesses en werkervaring averechts kan werken, omdat de leerlingen dan zien dat er meer is buiten school én dus minder snel teruggaan naar school.	Pragmatische argumentatie Een verplichte tussenjaar nemen (X) moet niet worden uitgevoerd, want dit leidt tot het onwenselijke gevolg dat het averechts kan werken, want leerlingen zien dat er meer is buiten school en dan zullen ze niet snel teruggaan naar school (Y),	Geen drogredenen

				en als een verplicht tussenjaar nemen (X) leidt tot minder snel teruggaan naar school (Y), dan moet dit niet worden uitgevoerd.	
3	2 ^e pro	Reparatie	De oppositie zei dat het averechts zou kunnen werken om je te ontwikkelen tijdens je studiejaar. Zoals ik net al heb uitgelegd is dat minder naar school gaan niet per se een negatief dingetje en als je je persoonlijk ontwikkelt kan je ook heel veel dingen leren die je de rest van je leven bijblijven, ook in je werkende baan, dus dat is nog niet zo slecht.	Pragmatische argumentatie Minder naar school gaan hoeft niet per se vermeden te worden (X), want dit leidt tot persoonlijke ontwikkeling en het leren van belangrijke vaardigheden (Y), en als niet naar school gaan (X) leidt tot deze ontwikkeling en vaardigheden (Y) dan moet het beleid (een verplicht tussenjaar nemen) worden uitgevoerd.	Geen drogreden
4	2 ^e opp	Weerlegging	Een tussenjaar na het eindexamen wordt meestal genomen om de wereld te ontdekken, nieuwe talen te leren en cursussen te volgen. Dit is niet voor iedereen vanzelfsprekend, want veel mensen kunnen dit niet betalen. Leerlingen die dit allemaal niet kunnen betalen, worden dan beperkt tot de activiteiten die ze kunnen doen. Je kan je voorstellen dat dit voor ongelijkheid kan zorgen. Dit kan zorgen voor verdeeldheid.	Kentekenargumentatie Voor mensen met financiële beperkingen (X) geldt dat ze zich geen tussenjaar kunnen veroorloven (Y), want mensen met financiële beperkingen (X) hebben onvoldoende financiële middelen (Z), en onvoldoende financiële middelen hebben (Z) is kenmerkend voor het niet kunnen veroorloven van een tussenjaar (Y). Pragmatische argumentatie Een verplicht tussenjaar nemen (X) moet niet worden uitgevoerd, want dit (X) leidt tot het gevolg dat het voor verdeeldheid en ongelijkheid kan zorgen (Y), en als dit (X) leidt tot ongewenst gevolg (Y) dan moeten we dit niet doen.	Geen drogreden Geen drogreden
5	3 ^e pro	Reparatie	Sommige mensen hebben inderdaad meer geld dan anderen, dat klopt. Maar dat dat voor ongelijkheid zal zorgen, daar zijn wij het niet mee eens. Ongelijkheid neemt juist toe wanneer je gaat studeren. Studeren in Amsterdam kost zo'n 1400 euro per maand. Voor een negentienjarige student betekent dat hij 122 uur zal moeten werken wil hij deze kosten betalen en ja, natuurlijk bestaat er DUO, maar 950 euro zal wel door de student zelf betaald moeten worden, dat is schandalig, maar ook de harde realiteit. Daarbij zal een tussenjaar juist helpen, zodat ze in het studiejaar extra kunnen werken om geld te sparen wanneer ze gaan studeren. De financiële achterstanden kunnen dan juist opgehaald worden, waardoor er geen ongelijkheid ontstaat.	Causale argumentatie Voor studeren (X) geldt dat de ongelijkheid toeneemt (Y), want voor studeren (X) geldt dat het duur is (zoals het voorbeeld illustreert) (Z), en dat iets duur is / veel geld kost (Z) leidt tot ongelijkheid (Y). Pragmatische argumentatie Een verplicht tussenjaar nemen (X) moet worden uitgevoerd, want dat leidt tot minder ongelijkheid, vanwege de studenten die kunnen werken (Y),	Geen drogreden Geen drogreden

			De academische prestaties zullen dan ook toenemen, omdat ze minder hoeven te werken naast hun studie.	<p>en als een verplicht tussenjaar nemen (X) leidt tot al deze wenselijke gevolgen (Y), dan moet dit worden uitgevoerd.</p> <p>Causale argumentatie Voor een verplicht studiejaar nemen (X) geldt dat de academische prestaties zullen toenemen (Y), want bij een verplicht studiejaar nemen (X) geldt dat studenten minder hoeven te werken naast hun studie (Z), en minder hoeven werken naast de studie (Z) leidt tot een toename van academische prestaties (Y).</p>	Geen drogreden
6	3 ^e opp	Weerlegging	<i>Geen weerlegging</i>		

Nr.	Spr.	Arg. B	Studiekeuzeargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
7	1 ^e pro	Basisargument	<p>Uit onderzoek van Eénvandaag blijkt dat 1 op de 3 leerlingen spijt heeft van zijn of haar studiekeuze en 1 op de 5 leerlingen wisselt hier ook van opleiding. Als een tussenjaar verplicht zou zijn, zou dit percentage flink kunnen dalen.</p> <p>Onderzoek wijst uit dat studie-uitval significant lager is bij studenten die een tussenjaar hebben genomen. De reden hiervoor is dat deze studenten een bewustere studiekeuze hebben kunnen maken.</p> <p>Deze tussenjaarnemers hebben meer tijd voor het opdoen van werkervaring door bijvoorbeeld stages en ze hebben meer tijd om open dagen te bezoeken en deel te nemen aan meeloopdagen. En ze hebben meer tijd voor het verkennen van hun interesses. Dit lijkt misschien allemaal rooskleurig,</p>	<p>Pragmatische argumentatie Een verplicht tussenjaar nemen (X) moet worden uitgevoerd, want dit leidt tot minder studie-uitval of wisseling van opleiding (Y), zo blijkt uit onderzoek, en als een verplicht tussenjaar nemen (X) tot deze wenselijke gevolgen (Y) leidt, moeten we dit doen.</p> <p>Causale argumentatie Voor studenten die een tussenjaar hebben genomen (X) geldt dat de studie-uitval significant lager is (Y), want voor deze studenten (X) geldt dat ze een bewustere studiekeuze hebben kunnen maken (Z), en een bewustere studiekeuze maken (Z) leidt tot minder studie-uitval (Y).</p> <p>Causale argumentatie Tussenjaarnemers (X) kunnen een bewustere studiekeuze maken en veel over zichzelf leren (Y), want tussenjaarnemers (X) hebben meer tijd voor het opdoen van werkervaring, om open dagen te bezoeken en deel te nemen aan meeloopdagen (Z), en het opdoen van werkervaring, open dagen bezoeken en</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>

			<p>maar ja, niet iedereen wil meer leren kennen van zichzelf, maar uit de voorgenomen onderzoeken blijkt dat 95% van alle tussenjaarnemers dat ze nog nooit zoveel over zichzelf hebben geleerd als tijdens een tussenjaar. Dit alles zorgt voor een veel beter en duidelijker beeld bij het maken van hun studiekeuze.</p> <p>Zonder de tijdsdruk zouden de kinderen zich zekerder en geruster voelen, en dat neemt weer stress weg.</p>	<p>meeloopdagen (Z) leiden tot het maken van een bewustere studiekeuze en meer zelfinzicht(Y).</p> <p>Kentekenargumentatie Voor tussenjaarnemers (X) geldt dat 95% veel over zichzelf heeft geleerd tijdens een tussenjaar (Y), want dit (Y) zeggen voorgenomen onderzoeken (Z), en als voorgenomen onderzoeken (Z) dit (Y) zeggen is het een teken dat het waar is.</p> <p>Pragmatische argumentatie Een verplicht tussenjaar nemen (X) moet worden uitgevoerd, want dit leidt tot het wenselijke gevolg dat kinderen zich zekerder en geruster voelen wat ook weer stress wegneemt (Y), en als dit (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>
8	1 ^e opp	Weerlegging	<p>Wij denken dat dit niet helemaal werkt, omdat je alsnog heel erg jong bent. Dus dat extra jaar maakt volgens ons niet heel erg veel uit.</p>	<p>Kentekenargumentatie Een verplicht studiejaar nemen (X) helpt niet bij het maken van een bewustere studiekeuze (Y), want verplichte studiejaarnemers (X) zijn nog heel jong (Z), en jong zijn (Z) is kenmerkend voor het niet kunnen maken van bewustere studiekeuzes (Y).</p>	<p>Kenteken-drogreden</p>
9	2 ^e pro	Reparatie	<p>De oppositie zei dat als je jong bent je niet per se de beste studiekeuze kan maken in een tussenjaar. Als je kijkt naar de statistieken hierachter is het wel degelijk zo dat mensen die een tussenjaar nemen minder snel van opleiding wisselen en minder snel stoppen met een opleiding.</p> <p>Het is dus juist belangrijk dat je in je tussenjaar jezelf leert kennen en je studiekeuze bevestigt in plaats van dat je maar een opleiding gaat doen wanneer je eigenlijk niet weet wat je wil doen.</p>	<p>Kentekenargumentatie Jonge studenten (X) maken wel een bewustere studiekeuze bij het verplichten van een studiejaar (Y), want jonge studenten (X) wisselen minder snel van opleiding (Z), en het minder snel wisselen van opleiding (Z) is kenmerkend voor het maken van een bewustere studiekeuze (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Een verplicht tussenjaar nemen (X) moet worden uitgevoerd, want dit leidt tot jezelf leren kennen (Y), en het bevestigt je studiekeuze (Y), en als een verplicht tussenjaar nemen (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen (Y) dan moet dat worden gedaan.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>
10	2 ^e opp	Weerlegging	<p>Het stoppen met een opleiding is niet per se iets slechts. Je leert namelijk bepaalde dingen tijdens de opleiding die je</p>	<p>Kentekenargumentatie</p>	<p>Geen drogreden</p>

			kunnen helpen later in het leven en je probeert ook iets nieuws, wat later blijkt dat dit niet bij je past. Hierdoor leer je jezelf ook kennen.		Voor het voortijdig stoppen van je opleiding (X) geldt dat het niet per se iets slechts is (Y), want voor het voortijdig stoppen van je opleiding (X) geldt dat je nieuwe dingen leert en iets nieuws probeert die je later helpen bij het leven en waardoor je jezelf leert kennen (Z), en het opdoen van deze zelfkennis (Z) is een teken dat voortijdig stoppen van je opleiding niet slecht is (Y).	
11	3 ^e pro	Reparatie	Een tussenjaar moet dus helpen met het maken van de juiste studiekeuze, zoals ook uit onderzoek blijkt.		Kentekenargumentatie Voor een tussenjaar nemen (X) geldt dat het helpt bij het maken van een juiste studiekeuze (Y), want dit (Y) blijkt uit een onderzoek (Z), een omdat een onderzoek (Z) dit (Y) zegt, maakt het aannemelijk.	Geen drogreden
12	3 ^e opp	Weerlegging	<i>Geen weerlegging</i>			

Nr.	Spr.	Arg. C	Prestatieargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
13	2 ^e pro	Basisargument	<p>Uit onderzoek blijkt dat leerlingen die een tussenjaar hebben genomen tussen de middelbare school en hun vervolgopleiding hogere scores dan leerlingen die dat niet hebben gedaan.</p> <p>Dit komt bijvoorbeeld, omdat ze beter zijn voorbereid op hun vervolgopleiding zowel academisch als mentaal.</p> <p>En ook zijn ze vaak veel meer gemotiveerd, omdat ze juist zekerder zijn van hun studiekeuze.</p>	<p>Kentekenargumentatie Voor leerlingen die een tussenjaar hebben genomen tussen de middelbare school en hun vervolgopleiding (X) geldt dat ze hogere scores dan leerlingen die dat niet hebben gedaan (Y), want dit (Y) blijkt uit onderzoek (Z), en omdat een onderzoek (Z) dit (Y), is een teken dat het waar is.</p> <p>Causale argumentatie Leerlingen die een tussenjaar hebben genomen (X) hebben hogere scores in hun vervolgopleiding (Y), want deze leerlingen zijn zowel academisch als mentaal beter voorbereid op hun vervolgopleiding (Z), en deze voorbereiding (Z) leidt tot hogere scores in de vervolgopleiding (Y).</p> <p>Causale argumentatie Voor tussenjaarnemers (X) geldt dat ze meer gemotiveerd zijn (Y),</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>

					want ze (X) zijn zekerder van hun studiekeuze (Z), en zekerheid van een studiekeuze (Z) leidt tot meer motivatie (Y).	
14	2 ^e opp	Weerlegging	Hoewel voor sommige leerlingen prestaties kunnen verbeteren met een tussenjaar, kunnen voor veel leerlingen ook essentiële kennis van de middelbare school vervagen en zullen zij tijdens hun opleiding meer moeite hebben om deze kennis weer op te halen en bij te spijkeren. Dit kan juist een negatieve invloed hebben op hun prestaties.		Pragmatische argumentatie Een verplicht tussenjaar nemen (X) moet niet worden uitgevoerd, want dit leidt tot het onwenselijke gevolg van vervaging van de opgedane kennis op de middelbare school (Y), en tot meer moeite om kennis op te halen en bij te spijkeren (Y), en dit leidt tot negatieve invloed op leerprestaties (Y), en als een verplicht tussenjaar nemen (X) tot deze onwenselijke gevolgen (Y) leidt, moet dat niet worden uitgevoerd.	Twijfel hellend vlak
15	3 ^e pro	Reparatie	Uit onderzoek blijkt dat mensen die een tussenjaar hebben genomen, beter gaan presteren en dat komt namelijk omdat ze zichzelf beter kunnen voorbereiden zowel mentaal als academisch.		Kentekenargumentatie Voor leerlingen die een tussenjaar hebben genomen tussen de middelbare school en hun vervolgopleiding (X) geldt dat ze hogere scores dan leerlingen die dat niet hebben gedaan (Y), want dit (Y) blijkt uit onderzoek (Z), en omdat een onderzoek (Z) dit (Y), is een teken dat het waar is. Causale argumentatie Leerlingen die een tussenjaar hebben genomen (X) hebben hogere scores in hun vervolgopleiding (Y), want deze leerlingen zijn zowel academisch als mentaal beter voorbereid op hun vervolgopleiding (Z), en deze voorbereiding (Z) leidt tot hogere scores in de vervolgopleiding (Y).	Geen drogreden Geen drogreden
16	3 ^e opp	Weerlegging	<i>Geen weerlegging.</i>			

Oppositie						
Nr.	Spr.	Arg. X	Kans-kleiner-om-verder-te-studeren argument		Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
17	1 ^e opp	Basisargument	Dit argument houdt in dat door een tussenjaar de kans kleiner wordt dat leerlingen verder gaan studeren.		Pragmatische argumentatie Een verplicht tussenjaar nemen (X) moet niet worden uitgevoerd, want dan wordt de kans om verder te gaan studeren kleiner (Y), en als dit (X) leidt tot onwenselijk gevolg (Y) dan moeten we dit niet doen.	Geen drogreden

			<p>Dit komt omdat leerlingen in een tussenjaar vaak veel persoonlijke activiteiten doen en veel gaan reizen. Dit zorgt ervoor dat leerlingen gewend raken aan een bepaalde levensstijl en minder snel bereid zijn om terug te gaan naar de schoolbanken.</p> <p>Ook werken jongeren erg veel in een tussenjaar, dit zorgt ervoor dat ze gewend raken aan een bepaald inkomen en ze niet bereid zijn dit inkomen aan de kant te zetten om weer terug naar school te gaan.</p> <p>Volgens www.tussenjaarkenniscentrum.nl start 10 tot 15 procent van de jongeren die een tussenjaar hebben genomen ervoor om hierna niet naar het hoger onderwijs te gaan. Sommigen plakken er nog wat tussenjaren aan vast en anderen volgen helemaal geen onderwijs meer.</p> <p>Dit zorgt er uiteindelijk voor dat er minder opgeleide mensen zijn.</p>	<p>Causale argumentatie Voor tussenjaarnemers (X) geldt dat ze minder snel verder gaan studeren (Y), want tussenjaarnemers (X) doen veel persoonlijke activiteiten en reizen (Z), en reizen en veel persoonlijke activiteiten doen (Z) leidt tot minder snel terug gaan naar school (Y).</p> <p>Causale argumentatie Voor tussenjaarnemers (X) geldt dat ze gewend raken aan bepaald inkomen (Y), want tussenjaarnemers (X) werken dan veel (Z), en veel werken (Z) leidt tot een gewinning aan een bepaald inkomen (Y).</p> <p>Causale argumentatie Tussenjaarnemers (X) zijn minder bereid om terug naar school te gaan (Y), want tussenjaarnemers (X) zijn gewend aan een bepaald inkomen (Z), en gewend zijn aan een bepaald inkomen (Z) leidt tot een mindere bereidheid om terug naar school te gaan (Y).</p> <p>Kentekenargumentatie Voor leerlingen die een tussenjaar hebben genomen (X) geldt dat 10 tot 15 procent niet meer teruggaat naar school (Y), want dit (Y) zegt www.tussenjaarkenniscentrum.nl (Z), en als deze bron (Z) dit (Y) bevestigt, dan is dat aanvaardbaar.</p> <p>Pragmatische argumentatie Een verplicht tussenjaar nemen (X) moet niet worden uitgevoerd, want dit leidt tot minder opgeleide mensen (Y), en als dit (X) leidt tot onwenselijk gevolg (Y), dan moeten we dat niet doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Klein causaliteits-drogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Hellend vlak</p>
18	2 ^e pro	Weerlegging	<p>Dit argument hield dat als je een tussenjaar neemt, dat je dan niet verder gaat studeren. Dit geldt maar voor 10 tot 15% van de leerlingen die een tussenjaar nemen. Als je dit</p>	<p>Kentekenargumentatie Voor de 10 tot 15% van de tussenjaarnemers die niet teruggaan naar school (X) geldt dat 60% van de banen beschikbaar voor</p>	<p>Geen drogreden</p>

			vergelijkt met de statistiek, 60% van alle banen in heel Nederland eisen geen hoger opleidingsniveau dan de middelbare school. Dus 60% van alle banen kunnen die 10% die een tussenjaar hebben genomen die niet verder gaan studeren, deze banen alsnog innemen.	ze zijn (Y), want dat (Y) zeggen de statistieken (Z), en als de statistieken (Z), dit (Y) zeggen, is het waar.	
19	2 ^e opp	Reparatie	Geen reparatie		
20	3 ^e pro	Weerlegging	Geen weerlegging		
21	3 ^e opp	Reparatie	Geen reparatie		
Nr.	Spr.	Arg. Y	Slecht-voor-de-economie argument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
22	1 ^e opp	Basis-argument	<p>Dit argument houdt in dat leerlingen dus later uiteindelijk één jaar minder lang werken en dan bedoel ik niet het bijbaantje in het tussenjaar, maar een volwassen baan.</p> <p>Volgens www.intermediair.nl betalen mensen met een inkomen tot 68.547 37.5% belasting. Mensen die meer dan dit bedrag verdienen betalen 49.5% belasting. Best wel veel geld gaat dus naar de overheid en als elke leerling een jaar minder lang werkt, verliest de overheid dus best veel geld.</p>	<p>Causale argumentatie Voor tussenjaarnemers (X) geldt dat ze één jaar minder lang een volwassen baan hebben (Y), want tussenjaarnemers (X) zijn later klaar met studeren (Z) [impliciet], en later klaar zijn met studeren (Z) leidt tot één jaar minder lang een volwassen baan hebben.</p> <p>Pragmatische argumentatie Een verplicht tussenjaar nemen (X) moet niet worden uitgevoerd, want dit leidt tot het onwenselijke gevolg dat mensen een jaar minder lang werken (Y), en dit leidt weer tot het gevolg dat de overheid minder geld binnenkrijgt (Y), en als een verplicht tussenjaar nemen (X) leidt tot deze onwenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dat niet doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>
23	2 ^e pro	Weerlegging	Het klopt inderdaad dat er bij een jaar minder werken er minder belasting naar de overheid gaat, maar in de meeste gevallen heb je een bijbaantje in je tussenjaar.	<p>Causale argumentatie Voor de economie (X) geldt dat het tussenjaarnemers wel kan opvangen (Y), want voor de economie (X) geldt dat mensen in een tussenjaar een bijbaantje hebben (Z), en mensen met een bijbaantje in een tussenjaar (Z) leidt tot dat de economie dat kan opvangen (Y).</p>	Geen drogreden

			En dit soort systematische gevallen waarbij iedereen een tussenjaar neemt, kan de economie dat wel opvangen, want als je de dienstplicht verplicht zou stellen, dan zou het werklevens ook 18 maanden uitgesteld worden en dat kan de economie ook opvangen.	Vergelijkingsargumentatie Voor een tussenjaar nemen (X) geldt dat de economie dat kan opvangen (Y), want voor een dienstplicht van 18 maanden (Z) geldt dat de economie dat ook kan opvangen (Y), en een dienstplicht van 18 maanden (Z) is vergelijkbaar met een tussenjaar (X).	Geen drogreden
24	2 ^e opp	Reparatie	Tijdens je studie doe je ook connecties op, deze mensen hebben dezelfde kennis en interesses, dus deze connecties zijn veel waardevoller. Je hebt veel meer aan deze connecties, dan aan de connecties met mensen die iets totaal anders doen.	Kentekenargumentatie Voor connecties tijdens je studie (X) geldt dat ze waardevoller zijn (Y), want de connecties tijdens je studie (X) hebben dezelfde kennis en interesses (Z), en het hebben van dezelfde kennis en interesses (Z) is kenmerkend voor waardevollere connecties (Y).	Kenteken-drogreden
25	3 ^e pro	Weerlegging	Het is ook zo dat je in een tussenjaar ervaringen opdoet en connecties. Deze connecties kunnen later in de wereld goed van pas komen als je bijvoorbeeld zelf een bedrijf wil starten, maar ook voor als je zelf wilt werken.	Pragmatische argumentatie Een verplicht tussenjaar nemen (X) moet worden uitgevoerd, want dat leidt tot het meer ervaringen opdoen (Y), en het leidt tot meer connecties maken die later van pas kunnen komen (Y), en als een verplicht tussenjaar nemen (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen (Y), dan moet het worden uitgevoerd.	Geen drogreden
26	3 ^e opp	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>		

Nr	Spr	Arg. Z	Toekomstplanargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
27	2 ^e opp	Basisargument	Voor veel leerlingen past een tussenjaar na het eindexamen niet in hun toekomstplan. Er zijn ook meerdere redenen waarom leerlingen dit niet doen. Eén van deze redenen is dat bepaalde studies erg lang duren. Veel leerlingen willen op jongere leeftijd al gaan	Pragmatische argumentatie Een verplicht tussenjaar nemen (X) moet niet worden uitgevoerd, want dit past voor veel leerlingen niet in hun toekomstplan (Y), en als dit (X) leidt tot onwenselijk gevolg (Y) moeten we dit niet doen. Pragmatische argumentatie Een verplicht studiejaar nemen (X) moet niet worden uitgevoerd, want dat kost de studenten meer tijd voordat ze afgestudeerd zijn (Y),	Geen drogreden Geen drogreden

			<p>werken om bijvoorbeeld de studieschuld af te lossen of om te sparen voor de toekomst. Denk bijvoorbeeld aan geneeskundestudenten. Als je van de middelbare school komt en je bent 18, dan ben je als geneeskundestudent 3 jaar bezig met je bachelor, 3 jaar met je master en 3 tot 6 jaar met je specialisatie. Dan ben je al ruim 30 voordat je klaar bent met studeren. Veel leerlingen willen voor deze tijd al bepaalde doelen bereiken, zoals bijvoorbeeld een woonplek vinden of een gezin stichten. Een tussenjaar zorgt hierbij alleen maar voor vertraging bij het behalen van deze doelen.</p> <p>Daarnaast zijn veel leerlingen enthousiast om te beginnen aan een nieuwe opleiding en is een tussenjaar voor hen van geen toevoegde waarde. Ze zouden alleen maar gedemotiveerd raken omdat ze niet kunnen doen wat ze graag willen doen en voor hen kan ook een gevoel van nutteloosheid opspelen.</p>	<p>en het leidt weer tot vertraging van het kunnen realiseren van bepaalde doelen, zoals een gezin stichten of een woonplek vinden (Y), en als een verplicht tussenjaar nemen (X) leidt tot deze onwenselijke gevolgen (Y) moeten we dat niet doen.</p> <p>Pragmatische argumentatie Een verplicht tussenjaar nemen (X) moet niet worden uitgevoerd, want dit leidt tot veel gedemotiveerde leerlingen (Y), en dit leidt weer tot het opspelen van een gevoel van nutteloosheid (Y), en als een verplicht studiejaar nemen (X) leidt tot deze onwenselijke gevolgen (Y), dan moet dat niet worden uitgevoerd.</p>	Geen drogreden
28	3 ^e pro	Weerlegging	<i>Geen weerlegging</i>		
29	3 ^e opp	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>		

Debat 3: Het voortgezet onderwijs zou op ieder niveau (vmbo, havo, vwo) 5 jaar moeten duren.

Wel instructie over drogredenen (experimentele groep)	Geen instructie over drogredenen (controlegroep)
---	--

Propositie					
Nr.	Spr.	Arg. A	Flexibiliteit-en-leertrajectargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogredenen?
1	1 ^e pro	Basis-argument	Als leerlingen vijf jaar op een middelbare school zouden zitten, zouden ze meer flexibiliteit hebben om hun leertraject aan te passen aan hun individuele behoeften en interesses. Zij zouden bijvoorbeeld tijd kunnen besteden aan bepaalde vakken of zich meer kunnen concentreren op buitenschoolse activiteiten, zoals stages of vrijwilligerswerk.	Pragmatische argumentatie Alle niveaus in het VO zouden vijf jaar moeten duren (X), want dat leidt tot dat leerlingen meer flexibiliteit hebben om hun leertraject aan te passen aan hun individuele behoeften en interesses (Y), en als dat (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dat doen.	Geen drogredenen
			Voor het vmbo geldt het dat het traject een jaar langer duurt. Een jaar extra op de middelbare school zouden leerlingen meer tijd kunnen geven om de stof te begrijpen. Dit zou kunnen zorgen voor dieper begrip van de onderwerpen en een betere begeleiding voor vervolgstudies of de arbeidsmarkt.	Pragmatische argumentatie Een vijfjarig VMBO (X) moet uitgevoerd worden, want dat geeft de leerlingen een extra jaar wat leidt tot een beter begrip van de lesstof (Y), en dit leidt tot dieper begrip van de onderwerpen (Y), en dit leidt tot betere begeleiding voor vervolgstudies of de arbeidsmarkt (Y), en als dat (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dat doen.	Geen drogredenen
			Hiernaast zou het extra leerjaar ruimte kunnen geven voor eventuele extra vakken en ze kunnen langer nadenken over hun vervolgvakken wat voor veel leerlingen positief is.	Pragmatische argumentatie Een vijfjarig VMBO (X) moet uitgevoerd worden, want een extra jaar leidt tot dat leerlingen langer kunnen nadenken over extra vakken die ze kunnen volgen (Y), en als dat (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dat doen.	Geen drogredenen
			Als je als vwo'er als vervolgopleiding een hbo-opleiding wil doen, duurt het een jaar langer ten opzichte van de havo voordat je kan aansluiten. Een vijfjarig vwo biedt zo de flexibiliteit om een vervolgstudie te kiezen die je wilt zonder dat het tijdsaspect meespeelt welke vervolgopleiding je wilt kiezen.	Pragmatische argumentatie Een vijfjarig vwo (X) moet uitgevoerd worden, want dat leidt tot de flexibiliteit voor leerlingen om een vervolgstudie te kiezen zonder dat er een tijdsaspect meespeelt (Y), en als dat (X) tot dit wenselijke gevolg (Y) leidt dan moeten we dat doen.	Geen drogredenen
			Ook zorgt een vijfjarig vwo ervoor dat je eventueel eerder kan beginnen met je beroeps carrière.	Pragmatische argumentatie Een vijfjarig vwo (X) moet uitgevoerd worden,	Geen drogredenen

				want dat leidt tot dat leerlingen eventueel eerder kunnen beginnen met hun beroeps carrière (Y), en als dat (X) tot dit wenselijke gevolg (Y) leidt dan moeten we dat doen.	
2	1 ^e opp	Weerlegging	<p>Een extra jaar op het vmbo zou ervoor kunnen zorgen dat leerlingen een jaar extra hebben om zich te kunnen concentreren op bepaalde vakken en dat ze wat meer tijd hebben. Niet iedereen heeft per se moeite met bepaalde vakken. Leerlingen die moeite hebben met bepaalde vakken zouden ook bijles kunnen nemen, zodat niet de hele klas een jaar extra naar school hoeft te gaan.</p> <p>Verder kost een jaar extra onderwijs heel veel geld, waar zouden jullie dat vandaan willen halen? Dat moet wel van belastinggeld komen.</p> <p>Ook zeiden jullie dat het vwo verkort moet worden om, je kan niet zomaar het vwo verkorten, vwo-leerlingen hebben bepaalde kennis nodig om hun vervolgoopleidingen te doen.</p> <p>Door een jaar minder onderwijs te geven, moet er gehaast worden of stof wordt weggehaald, waardoor niet meer aan de vereisten van de universiteiten voldaan kan worden.</p>	<p>Pragmatische argumentatie Een vijfjarig VMBO (X) moet niet uitgevoerd worden, want dat is zonde voor de leerlingen die wel al na vier jaar weten wat ze willen doen (Y), en niet alle leerlingen hebben per se moeten met alle vakken, dus dat zou zonde van de tijd zijn (Y), en als dat (X) leidt tot deze onwenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dat niet doen.</p> <p>Pragmatische argumentatie Een vijfjarig VMBO (X) moet niet uitgevoerd worden, want dat leidt tot hogere onderwijskosten (die waarschijnlijk niet betaald kunnen worden) (Y), en als dit (X) leidt tot hogere kosten (Y), dan moeten we dat niet doen.</p> <p>Causale argumentatie Voor het vwo (X) geldt dat het niet zomaar verkort kan worden (Y), want voor het vwo (X) geldt dat leerlingen bepaalde kennis nodig hebben om hun vervolgoopleiding te doen (Z), en het hebben van bepaalde kennis om een vervolgoopleiding te doen (Z) leidt tot dat het vwo niet zomaar verkort kan worden (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Een vijfjarig vwo (X) moet niet uitgevoerd worden, want dan moet er gehaast worden om stof te behandelen (Y), en dat leidt tot het onwenselijke gevolg dat er niet meer aan de vereisten van de universiteiten voldaan kan worden (Y), en als dit (X) leidt tot onwenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dat niet doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Drogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>
3	2 ^e pro	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>		
4	2 ^e opp	Weerlegging	Ik heb geen reparatie gehoord.		

5	3 ^e pro	Reparatie	Een vijfjarig voortgezet onderwijssysteem biedt meer flexibiliteit en maatwerk voor leerlingen ongeacht hun niveau, zoals ook wel in ons flexibiliteit-en-leertrajectargument is benoemd. Het stelt hen juist in staat hun eigen leerpad te volgen, je hebt meer ruimte voor keuzevakken, verdieping en verbreding van hun kennis en persoonlijke ontwikkeling. Leerlingen krijgen de kans om hun studie te personaliseren en vakken te kiezen die aansluiten bij hun interesses en vervolgstudies.	Pragmatische argumentatie Een vijfjarig voortgezet onderwijssysteem voor elk niveau (X) moet uitgevoerd worden, want dit leidt tot meer flexibiliteit en maatwerk voor leerlingen ongeacht hun niveau (Y), en dit leidt tot het in staat stellen van leerlingen om hun eigen leerpad te volgen (zoals meer ruimte hebben voor keuzevakken, verdieping en verbreding van hun kennis en persoonlijke ontwikkeling) (Y), en dit leidt tot dat leerlingen de kans krijgen om hun studie te personaliseren en vakken te kiezen die aansluiten bij hun interesses en vervolgstudies (Y), en als dit (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.	Geen drogreden
6	3 ^e opp	Weerlegging	<i>Geen weerlegging</i>		

Nr.	Spr.	Arg. B	Gelijkheidsargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
7	1 ^e pro	Basisargument	<p>Als elk niveau van het voortgezet onderwijs vijf jaar zou duren, zouden leerlingen meer gelijke kansen krijgen. Ongeacht hun academische achtergrond of sociaaleconomische status zouden de leerlingen dus gelijke kansen krijgen. Dit zou ervoor zorgen dat alle studenten dezelfde tijd hebben om zich voor te bereiden op hun vervolgstudies of de arbeidsmarkt.</p> <p>Een duur van vijf jaar zou het voortgezet onderwijs makkelijker maken voor alle leerlingen, omdat het vwo dan bijvoorbeeld minder tijd kost om af te maken. Dit kan vooral gunstig zijn voor leerlingen uit achtergestelde gemeenschappen of met beperkte middelen die anders zouden worden ontmoedigd door de duur van het onderwijs.</p>	<p>Pragmatische argumentatie Een vijfjarig voortgezet onderwijssysteem voor elk niveau (X) moet worden uitgevoerd, want dit leidt tot dat leerlingen meer gelijke kansen krijgen ongeacht hun academische achtergrond of sociaaleconomische status (Y), en dit leidt tot dat alle studenten dezelfde tijd hebben om zich voor te bereiden op hun vervolgstudies of op de arbeidsmarkt (Y), en als dit (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.</p> <p>Pragmatische argumentatie Een vijfjarig voortgezet onderwijssysteem voor elk niveau (X) moet worden uitgevoerd, want dit leidt tot dat vwo-leerlingen minder tijd kwijt zijn met het afronden van hun middelbare schooltijd (Y), en dit leidt tot dat leerlingen uit achtergestelde gemeenschappen of leerlingen met beperkte middelen minder worden ontmoedigd door de duur van het onderwijs (Y), en als dit (X) tot deze wenselijke gevolgen leidt (Y), dan moeten we dit doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>

			<p>Ook zal door het standaardiseren van de duur van het voortgezet onderwijs op elk niveau een mogelijkheid komen om alle studenten dezelfde kans te geven om hun academisch succes te behalen. Dit kan bijdragen aan een gelijkere samenleving, waarin individuele prestaties niet worden bepaald door de duur van het onderwijs, maar door inzet en talent.</p> <p>Nu gebeurt het bijvoorbeeld weleens dat mensen havo kiezen in plaats van het vwo vanwege het aantal leerjaren.</p> <p>Dit kan voorkomen worden door alle niveaus gelijk te trekken.</p>	<p>Pragmatische argumentatie Een vijfjarig voortgezet onderwijssysteem voor elk niveau (X) moet worden uitgevoerd, want dit leidt tot dat alle leerlingen dezelfde kans krijgen om hun academisch succes te behalen (Y), en dit leidt weer dat het kan bijdragen aan een gelijkere samenleving waarin individuele prestaties niet worden bepaald door de duur van het onderwijs, maar door inzet en talent (Y), en als dit (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.</p> <p>Causale argumentatie Leerlingen (X) kiezen weleens de havo in plaats van het vwo (Y), want leerlingen (X) willen minder lang op de middelbare school zitten (Z), en de keuze om minder lang op de middelbare school te zitten (Z) leidt tot het kiezen van de havo in plaats van het vwo (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Een vijfjarig voortgezet onderwijssysteem voor elk niveau (X) moet worden uitgevoerd, want dit leidt dat leerlingen hun niveaukeuze niet meer baseren op de duur van het onderwijsniveau (Y), en als dit (X) leidt tot het wenselijke gevolg (Y), dan moeten we dit doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>
8	1 ^e opp	Weerlegging	In het gelijkheidsargument zeiden jullie dat een jaar minder onderwijs goed zou kunnen zijn voor gezinnen met beperkte middelen, maar in Nederland wordt de middelbare school gefinancierd door de overheid, dus elk kind kan gewoon gratis naar school gaan. Of het gezin beperkte middelen heeft of niet, maakt dus helemaal niets uit.	<p>Kentekenargumentatie Voor het Nederlandse onderwijssysteem (X) geldt dat alle kinderen gratis naar school kunnen gaan (Y), want voor het Nederlandse onderwijssysteem (X) geldt dat het gefinancierd wordt door de overheid (Z), en financiering door de overheid is een teken van dat alle kinderen gratis naar school kunnen gaan.</p> <p>Causale argumentatie Voor gezinnen met beperkte middelen (X) maakt de onderwijsduur niet uit (Y), want voor gezinnen met beperkte middelen (X) geldt dat de overheid het onderwijs betaald (Z), en dat de overheid het onderwijs betaald (Z) leidt tot dat de</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>

					onderwijsduur niet uitmaakt voor mensen met beperkte middelen (Y).	
9	2 ^e pro	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>			
10	2 ^e opp	Weerlegging	Ik heb geen reparatie gehoord van het gelijkheidsargument.			
11	3 ^e pro	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>			
12	3 ^e opp	Weerlegging	Met het gelijkheidsargument vinden jullie dat leerlingen beter voorbereid worden op de arbeidsmarkt, terwijl een extra jaar voornamelijk leidt tot vertraging van het toetreden tot de arbeidsmarkt. Met de arbeidstekorten van tegenwoordig is het geen goede oplossing. Ook heb ik E. horen zeggen dat als elk niveau vijf jaar gaat duren iedereen dezelfde kansen heeft op academisch succes, maar uiteindelijk halen de vwo'ers de hogere diploma's, dus zou dat dan ook oneerlijk zijn?		Pragmatische argumentatie Een vijfjarig voortgezet onderwijssysteem voor elk niveau (X) moet niet worden ingevoerd, want het leidt niet tot gelijkheid, het leidt juist tot vertraging van het toetreden van de arbeidsmarkt (Y), en als dit (X) leidt tot een vertraging van de arbeidsmarkt (Y) dan moet dit niet worden uitgevoerd. Kentekenargumentatie Voor het gelijktrekken van de niveaus (X) geldt dat niet iedereen dezelfde kansen heeft op academisch succes (Y), want voor het gelijktrekken van de niveaus (X) geldt dat de vwo'ers hogere diploma's krijgen (Z), en dat vwo'ers hogere diploma's krijgen (Z) is een teken dat niet iedereen dezelfde kansen heeft op academisch succes (Y).	Geen drogreden Geen drogreden

Nr.	Spr.	Arg. C	Ontwikkelings-en-internationale-mobiliteitsargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
13	2 ^e pro	Basis-argument	Een langer voortgezet onderwijs kan leerlingen meer tijd geven om te groeien als individuen en voorbereiden op een succesvolle overgang naar volwassenheid. Een extra jaar biedt ruimte voor persoonlijke ontwikkeling op verschillende gebieden. Ten eerste het zelfbewustzijn (1), studenten kunnen meer tijd krijgen om zich bewust te worden van hun sterke en zwakke kanten, dit zelfinzicht is essentieel in het maken van weloverwogen keuzes voor bijvoorbeeld een vervolgstudie. Het tweede punt is leiderschap en samenwerking (2). Een langer voortgezet onderwijs kan de mogelijkheid bieden om leiderschapsvaardigheden te ontwikkelen en ervaringen op te doen in samenwerkingsprojecten. Hierdoor kunnen studenten	Pragmatische argumentatie Een vijfjarig VMBO (X) moet worden uitgevoerd, want dat leidt tot dat leerlingen meer tijd hebben om te groeien als individuen en ze voor te laten bereiden op een succesvolle overgang naar volwassenheid (Y), en het leidt tot persoonlijke ontwikkeling op verschillende gebieden, zoals zelfbewustzijn (1), leiderschap, samenwerking (2), meer flexibiliteit, praktijkervaringen (4), interesseverkenning (3) en netwerkopbouw (5) (Y), en als dit (X) leidt tot al deze wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dat doen.	Geen drogreden

			<p>leren hoe ze effectief kunnen communiceren, onderhalen en samenwerken met anderen.</p> <p>Het derde voordeel van dit argument is interesseverkenning (3). Met een langere duur kan de student de tijd nemen om verschillende vakgebieden en disciplines te verkennen voordat ze een definitieve keuze maken. Dit kan leiden tot een beter begrip van hun passies en interesses wat ze zal helpen bij het kiezen van een vervolgopleiding die echt bij hen past.</p> <p>Ook kan een extra jaar mavo zorgen om meer flexibiliteit, praktijkervaringen en stage op te doen (4), zodat leerlingen een betere verbinding kunnen maken tussen de theorie en de praktijk.</p> <p>Ook stelt het hen in staat om een netwerk op te bouwen (5) in de professionele werkwereld. Dit ging waarom mavo vijf jaar zou moeten duren in plaats van vier jaar.</p> <p>Het vwo zou vijf jaar moeten duren in plaats van zes jaar. Daarvoor heb je het internationaal-mobiliteitsargument. Het verkorten van het vwo naar vijf jaar kan verschillende voordelen bieden. Een gestandaardiseerd vwo-duur vergemakkelijkt de deelname aan internationale uitwisselingsprogramma's. Studenten kunnen gemakkelijker deelnemen aan programma's in het buitenland, zonder dat ze zich zorgen hoeven maken over grote verschillen in de duur van het onderwijs.</p> <p>Een kortere studieduur stelt de studenten sneller in staat deel te nemen aan internationale competities en uitdagingen. Dit zou hun vaardigheden op de wereldmarkt kunnen vergroten.</p>		
14	2 ^e opp	Weerlegging	<p>Hier zei de propositie dat een jaar minder onderwijs op het vwo ervoor zal zorgen dat ze sneller zullen deelnemen aan internationale activiteiten, wat dus de concurrentiepositie verhoogt. Maar dit klopt niet, want het programma zal moeten worden aangepast waardoor er minder tijd is om wat er in het 'internationale-erkenningargument' is verteld dat het moeilijker gaat worden om te studeren in het buitenland. Ook zal het aanpassen van het examenprogramma ervoor zorgen dat het moeilijk vergelijkbaar is met andere landen, waardoor de concurrentiepositie verlaagd zal worden.</p> <p>In dit argument werd duidelijk gemaakt dat met een extra jaar leerlingen zich beter zouden kunnen ontwikkelen, maar</p>	<p>Pragmatische argumentatie Een vijfjarig vwo (X) moet worden uitgevoerd, want het leidt tot een makkelijkere deelname aan internationale uitwisselingsprogramma's, zonder dat studenten zich zorgen hoeven te maken over de verschillen in de duur van het onderwijs (Y), en het leidt tot dat studenten sneller in staat zijn deel te nemen aan internationale competities en uitdagingen (Y) en dit leidt weer tot een vergroting van hun vaardigheden op de wereldmarkt (Y), en als dit (X) leidt tot al deze wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.</p>	Geen drogreden
				<p>Pragmatische argumentatie Een vijfjarig vwo (X) moet niet worden uitgevoerd, want dat leidt tot een aanpassing van het vwo-programma wat ervoor zorgt het lastiger wordt om te studeren in het buitenland (Y), verder leidt het ook dat het vwo-programma moeilijker vergelijkbaar wordt met andere landen en dat leidt juist tot een verlaging van de concurrentiepositie (Y), en als dit (X) leidt tot al deze onwenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit niet doen.</p> <p>Pragmatische argumentatie</p>	Geen drogreden

			<p>in het huidige systeem zijn er al vmbo-leerlingen die al weten wat hun interesses zijn. Dus als je door een kleine groep een hele klas een jaar extra lang op de middelbare school laat zitten, dan zal dit juist zorgen voor onnodige vertraging.</p> <p>Het zou dus efficiënter zijn om het huidige systeem vast te houden en aan de leerlingen die nog niet weten wat ze willen doen extra hulp te bieden met stages bijvoorbeeld.</p>	<p>Een vijfjarig vmbo (X) moet niet worden uitgevoerd, want veel vmbo-leerlingen weten na vier jaar al wat ze willen en dit leidt dan tot onnodige vertraging (Y), en als dit (X) leidt tot onnodige vertraging (Y) moet we het niet doen.</p> <p>Pragmatische argumentatie We moeten het huidige systeem van vier jaar vmbo vasthouden (X), want leerlingen die dan nog niet weten wat ze willen, kunnen we extra hulp bieden met stages, zodat ze uiteindelijk wel weten wat ze willen (Y), en als dit (X) leidt tot geen vertraging bij de leerlingen en het wel weten wat ze willen (Y), moeten we dat doen.</p>	Geen drogreden
15	3 ^e pro	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>		
16	3 ^e opp	Weerlegging	<i>Geen weerlegging</i>		

Oppositie					
Nr.	Spr.	Arg. X	Lerarentekortargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
17	1 ^e opp	Basisargument	<p>In Nederland is er al een lange tijd een tekort aan leraren. Als je de mavo en het vmbo met één jaar verlengt, moeten er dus veel meer docenten komen om deze lessen te geven. Volgens het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap zijn er veel meer vmbo'ers dan vwo'ers. Dus het aantal lessen extra bij het vmbo is veel groter dan het minderen van de lessen bij het vwo. Kortom, er moet dus veel meer lesgegeven gaan worden, terwijl er al een docententekort is van 3800 voltijdsbanen volgens minister van onderwijs Robbert Dijkgraaf.</p> <p>En ook zorgt het tekort ervoor dat er meer onbevoegde docenten les gaan geven, waardoor de kwaliteit van het onderwijs verslechtert. Het extra jaar bij het vmbo wordt dan teniet gedaan.</p>	<p>Pragmatische argumentatie Een vijfjarig vmbo (X) moet niet worden uitgevoerd, want dit leidt tot dat er meer docenten nodig zijn om dit extra jaar op te vangen en die docenten zijn er niet [uitleg met cijfers] (Y), dus als een vijfjarig vmbo (X) leidt tot een groter docententekort (Y) moeten we dit niet doen.</p> <p>Pragmatische argumentatie Een vijfjarig vmbo (X) moet niet worden uitgevoerd, want dit leidt tot een groter tekort dat weer leidt tot meer onbevoegde docenten voor de klas (Y), en onbevoegde docenten voor de klas leidt tot een slechtere onderwijskwaliteit (Y), en als dit (X) leidt tot deze onwenselijke gevolgen (Y) moeten we het niet doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>

18	2 ^e pro	Weerlegging	<i>Geen weerlegging gehoord.</i>		
19	2 ^e opp	Reparatie	Ik heb geen duidelijke weerlegging gehoord van ons lerarentekortargument.		
20	3 ^e pro	Weerlegging	<p>De oppositie beweert met het lerarentekortargument dat een verlenging van het onderwijs niet mogelijk zou zijn. Echter, kan het probleem aangepakt worden door gerichtere maatregelen te nemen, zoals het aannemen van meer leraren, het verbeteren van arbeidsomstandigheden en het bieden van financiële aanpassingen.</p> <p>Daarnaast kunnen technologische oplossingen worden ingezet zoals online lesmateriaal en virtuele lessen om leraren efficiënter in te zetten.</p> <p>Op de lange termijn draagt het verlengen van het onderwijs zelfs bij aan het verminderen van het lerarentekort door leerlingen meer tijd te geven zich voor te bereiden op hun toekomstige carrière en hun interesse in het onderwijs te vergroten.</p>	<p>Causale argumentatie Het nemen van gerichte maatregelen, zoals het aannemen van meer leraren, het verbeteren van de arbeidsomstandigheden, het bieden van financiële aanpassingen, en het inzetten van technologische oplossingen (X), maakt verlenging van het onderwijs mogelijk (Y), want deze maatregelen (X) zorgen voor een efficiënter gebruik van leraren en verbeteren de arbeidsomstandigheden (Z), en het verbeteren van deze aspecten (Z) leidt tot het aanpakken van het lerarentekort, waardoor verlenging van het onderwijs haalbaar wordt (Y).</p> <p>Causale argumentatie Voor het lerarentekortprobleem (X) geldt dat leraren efficiënter ingezet kunnen worden (Y), want voor het lerarenprobleem (X) geldt dat er technologische oplossingen zijn, zoals online lesmateriaal en virtuele lessen (Z), en deze technologische oplossingen (Z) leiden tot een efficiëntere inzet van docenten (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Een vijfjarig vmbo (X) moet wel worden uitgevoerd, want dit leidt tot het verminderen van het lerarentekort (Y), en leerlingen krijgen zo meer tijd om zich voor te bereiden op hun toekomstige carrière en hun interesse in het onderwijs te vergroten (Y), en als dit (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen (Y) moeten we dit doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Hellend vlak</p>
21	3 ^e opp	Reparatie	Ik heb P. horen zeggen in haar weerlegging dat het handig is om meer docenten aan te nemen, deze zijn er gewoon niet.	<p>Kentekenargumentatie Het argument van P. dat er meer docenten aangenomen moeten worden (X) klopt niet (Y), want er zijn geen docenten (Z), en het feit dat er geen docenten zijn (Z) is een kenmerk voor dat haar argument niet klopt (Y).</p> <p>Causale argumentatie</p>	Geen drogreden

			En ook zou online lesgeven efficiënter zijn omdat er aan meer leerlingen lesgegeven kan worden. Dit is ook niet waar. Uit onderzoek is gebleken dat leerlingen minder informatie opnemen uit online les. Dat is volgens EF (Education Frist).	Voor online lessen (X) geldt dat het niet efficiënt werkt (Y), want voor online lessen (X) geldt dat leerlingen minder informatie opnemen (Z), en minder informatie opnemen (Z) leidt tot inefficiëntie (Y). Kentekenargumentatie Voor leerlingen (X) geldt dat ze online minder informatie opnemen (Y), want dit (Y) zegt Education First (Z), en dat EF dit zegt is een teken dat het waar is (Z).	Geen drogrede Geen drogrede
--	--	--	---	---	------------------------------------

Nr.	Spr.	Arg. Y	Internationale-erkenningsargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
22	1 ^e opp	Basis-argument	<p>Het vwo maakt deel uit van het Nederlandse schoolstelsel dat internationaal erkend wordt. Volgens onderwijsorganisatie Nuffic zorgt het verlengen of verkorting van de duur van het onderwijs, dat het Nederlandse diploma in het buitenland niet meer erkend wordt en dat zou het studeren in het buitenland bemoeilijken.</p> <p>Dit argument gaat vooral over het vwo, maar volgens onderzoek van Nuffic is ook gebleken dat de meeste studenten die naar het buitenland gaan het meeste van het vwo en de havo komen en niet van het vmbo. Dus ook al krijgt het vmbo één jaar extra onderwijs, dan heeft het er niet veel profijt van.</p>	<p>Kentekenargumentatie Voor het Nederlandse diploma (X) geldt dat het bij 5 jaar onderwijs niet meer erkend wordt (Y), want dit zegt Nuffic (Z), en dat onderwijsorganisatie Nuffic dit zegt (Z), maakt het waar (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Een vijfjarig vwo (X) moet niet uitgevoerd worden, want dit leidt tot het onwenselijke gevolg dat studeren in het buitenland bemoeilijkt wordt (Y), en als dit (X) leidt tot onwenselijk gevolg (Y), dan moeten we dit niet doen.</p> <p>Causale argumentatie Voor het vmbo (X) geldt dat het geen profijt heeft van één jaar extra lang onderwijs (Y), want voor het vmbo (X) geldt dat ze toch niet naar het buitenland gaan i.t.t. de leerlingen van het vwo, zoals Nuffic zegt (Z), en niet naar het buitenland gaan (Z) leidt tot geen profijt van een jaar langer onderwijs (Y).</p>	Geen drogrede Geen drogrede Geen drogrede
23	2 ^e pro	Weerlegging	Ten eerste: er zijn landen met een kortere duur van het vwo die nog steeds internationaal erkende en gewaardeerde diploma's uitreiken, bijvoorbeeld Finland, Zweden of Singapore. Het is dus mogelijk dat het leerplan van de school zo te structureren dat het voldoet aan internationale kwaliteitsnormen, zelfs binnen een kortere tijdsperiode.	Vergelijkingsargumentatie Voor Nederland (X) is het mogelijk dat het leerplan van de school zo gestructureerd wordt dat het voldoet aan internationale kwaliteitsnormen (Y), want voor Finland, Zweden en Singapore (Z) geldt dat ze een leerplan hebben van 5 jaar die voldoet aan de internationale kwaliteitsnormen (Y),	Geen drogrede

			Ten tweede: de erkenning van diploma's is niet alleen afhankelijk van de tijdsduur, maar ook van de inhoud en de standaarden van het curriculum. Door de focus te leggen op hoogwaardig en uitdagend onderwijs in een kortere duur, kunnen er nog steeds diploma's uitgereikt worden die internationaal worden geaccepteerd.	en de landen Finland, Zweden en Singapore (Z) zijn vergelijkbaar met Nederland (X). Pragmatische argumentatie Een vijfjarig vwo (X) kan uitgevoerd worden, want dit leidt tot het herzien van een andere inhoud en standaard van het curriculum, wat leidt tot hoogwaardig en uitdagend onderwijs in een kortere duur (Y), wat weer leidt tot diploma's die internationaal worden geaccepteerd (Y), en als dit (X) dit bovenstaande wenselijke gevolgen (Y) kan leiden, moeten we dit doen.	Geen drogreden
24	2 ^e opp	Reparatie	De propositie stelde dat binnen een kortere periode het diploma nog steeds een internationale erkenningspositie zal hebben, maar dit kan toch niet? De leerlingen zullen in een kortere tijd meer stof moeten beheersen, de stof moet nog steeds behandeld worden om de erkenning te krijgen. Hier zal ik zo verder op ingaan bij het uitleggen van ons derde argument.	Pragmatische argumentatie Een vijfjarig vwo (X) moet niet worden uitgevoerd, want dit leidt tot dat leerlingen in een kortere tijd meer stof moeten beheersen (Y), en als dit (X) leidt tot het onwenselijke gevolg (Y) moeten we dit niet doen.	Geen drogreden
25	3 ^e pro	Weerlegging	Een verlenging van het onderwijs naar vijf jaar zal de leerlingen de mogelijkheid bieden om dieper in te gaan op de lesstof én zich grondig voor te bereiden op vervolgstudies of op de arbeidsmarkt, oftewel ons ontwikkelingsargument. Het geeft hen de tijd om complexe onderwerpen te begrijpen en essentiële vaardigheden te ontwikkelen die nodig zijn voor het succes in hun toekomstige carrière.	Pragmatische argumentatie Een vijfjarig vwo (X) moet worden uitgevoerd, want het leidt tot een makkelijkere deelname aan internationale uitwisselingsprogramma's, zonder dat studenten zich zorgen hoeven te maken over de verschillen in de duur van het onderwijs (Y), en het leidt tot dat studenten sneller in staat zijn deel te nemen aan internationale competities en uitdagingen (Y) en dit leidt weer tot een vergroting van hun vaardigheden op de wereldmarkt (Y), en als dit (X) leidt tot al deze wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.	Geen drogreden
26	3 ^e opp	Reparatie	Op de hogeschool of arbeidsmarkt kan je je ook ontwikkelen. L. heeft drie punten genoemd waarop een leerling zich kan ontwikkelen. Het eerste punt was zelfbewustzijn, na de middelbare school kan een leerling een tussenjaar nemen waarin hij of zij zichzelf beter kan leren kennen. Hetzelfde geldt voor interesseverkenning tijdens een tussenjaar. Tijdens een tussenjaar heeft de leerling hier de tijd voor. Naast een tussenjaar kan de leerling ook beginnen met	Vergelijkingsargumentatie Voor leerlingen die extra jaar naar de middelbare school moeten (X) geldt dat ze zich kunnen ontwikkelen wat betreft hun zelfbewustzijn, interesseverkenning en praktijkervaring (Y), want voor leerlingen die studeren, werken of een tussenjaar nemen (Z) geldt dat ze zich kunnen ontwikkelen wat betreft hun zelfbewustzijn, interesseverkenning en praktijkervaring (Y), en leerlingen die studeren, werken of een tussenjaar nemen (Y)	Geen drogreden

		studeren waarin hij of zij daar een stage kan en daar ruimte heeft voor praktijkervaring en stages.		zijn vergelijkbaar met leerlingen die een extra jaar naar de middelbare school moeten (X).	
--	--	---	--	--	--

Nr.	Spr.	Arg. Z	Het slagingsdrukargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
27	2 ^e opp	Basis-argument	<p>Stel nou, Pieter is net klaar met het kiezen van z'n vakkenpakket en hij is net geslaagd om naar 4-vwo te mogen. Eenmaal in 4-vwo zal hij merken dat de docenten nog sneller door de stof heengaan en hij kan het niet bijhouden. Dit komt omdat ineens drie jaar examenstof in twee jaar wordt gepropt. Pieter zal dus in een kortere tijd meer huiswerk moeten maken en meer stof moeten beheersen. Pieter zal door de overspoeling van leerstof en leerwerk veel stress ervaren, maar Pieter zal niet de enige zijn.</p> <p>Volgens het Nederlands Jeugdinstuut is er momenteel 15% van de leerlingen tussen de 10 en 18 jaar die het meest stress ervaren door school. De stress zal ervoor zorgen dat leerlingen zullen lijden aan slechtere schoolprestaties.</p> <p>Aan de slagingspercentages van 2023 is te zien dat vmbo een slagingspercentage heeft van 93.2%, het vwo maar 88,2%. Dit zal betekenen dat het vwo meer moeite heeft met het vwo, dan het vmbo met het vmbo. Dus het zou niet logisch zijn om diegene die meer moeite heeft met het niveau een jaar minder les te geven dan diegene die het wel kan een jaar meer.</p>	<p>Pragmatische argumentatie Een vijfjarig vwo (X) moet niet worden uitgevoerd, want dit leidt tot het onwenselijke gevolg dat een leerling uit 4-vwo nog harder moet werken om de stof te beheersen (Y), en dat leidt tot meer stress (Y), en als dit (X) leidt tot deze onwenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit niet doen.</p> <p>Causale argumentatie Voor leerlingen die stress ervaren door school (X) geldt dat hun schoolprestaties hieronder leiden (Y), want voor leerlingen die stress ervaren door school (X) geldt dat stress negatieve effecten heeft op de concentratie en motivatie (Z), en deze negatieve effecten (Z) leiden tot slechtere schoolprestaties (Y).</p> <p>Kentekenargumentatie Voor vwo-leerlingen (X) geldt dat ze meer moeite hebben met hun niveau dan vmbo-leerlingen (Y), want uit cijfers van het CBS blijkt dit (Z), en als de cijfers van het CBS dit zeggen, is het waar</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>
28	3 ^e pro	Weerlegging	<i>Geen weerlegging</i>		
29	3 ^e opp	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>		

Debat 4: Leerlingen die gemiddeld een 7 staan, moeten vrijstelling van lessen kunnen krijgen.

Wel instructie over drogredenen (experimentele groep)	Geen instructie over drogredenen (controlegroep)
---	--

Propositie					
Nr.	Spr.	Arg. A	Het stimuleringsargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogredenen?
1	1 ^e pro	Basis-argument	<p>Het stimuleringsargument houdt in dat op het moment dat leerlingen deze vrijstelling van lessen kunnen krijgen, dit ervoor zorgt dat zij meer motivatie voor school zullen krijgen.</p> <p>Zo heeft een onderzoek van de OECD laten zien dat op het moment dat deze leerlingen een beloning (in dit geval vrijstelling van lessen) kunnen krijgen zij meer gemotiveerd worden en dus beter hun best gaan doen voor hun studie.</p> <p>Op het moment dat zij meer hun best gaan doen voor hun studie, zullen dus de gehele studieresultaten omhoog gaan.</p> <p>Want zo heeft ook een onderzoek van het Ministerie van Onderwijs laten zien dat het niet alleen invloed kan hebben op een student op zich, maar het kan er ook voor zorgen dat leeftijdsgenoten gestimuleerd worden.</p> <p>Want stelt u zich voor, als we bijvoorbeeld het vak Nederlands nemen dat u ziet dat al uw vrienden een 7 staan voor Nederlands en daardoor hoeven zij niet meer naar de lessen te komen. Dan kan dat er dus voor zorgen dat jij ook extra je best gaat doen en wil gaan doen voor dit vak, waardoor jij dus ook betere studieprestaties gaat halen en</p>	<p>Pragmatische argumentatie Leerlingen die gemiddeld een 7 staan moeten vrijstelling krijgen (X), want dit leidt tot meer motivatie (Y), en als dit (X) leidt tot meer motivatie (Y), dan moeten we dit doen.</p> <p>Causale argumentatie Leerlingen (X) gaan beter hun best doen (door motivatie) (Y), want leerlingen (X) krijgen een beloning bij een gemiddelde van een 7 (Z), en een beloning bij een gemiddelde van een 7 (Z) leidt tot gemotiveerdere leerlingen (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Leerlingen die gemiddeld een 7 staan moeten vrijstelling krijgen (X), want dit leidt door gemotiveerdere leerlingen die beter hun best gaan doen (Y), wat leidt tot hogere studieresultaten (Y), en als dit (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.</p> <p>Causale argumentatie Leerlingen (X) zorgen voor stimulatie bij hun leeftijdsgenoten (Y), want leerlingen (X) krijgen een beloning bij een gemiddelde van een 7 (Z), en een beloning bij een gemiddelde van een 7 (Z) leidt tot meer stimulatie bij leeftijdsgenoten.</p> <p>Pragmatische argumentatie</p>	<p>Geen drogredenen</p> <p>Geen drogredenen</p> <p>Geen drogredenen</p> <p>Geen drogredenen</p> <p>Geen drogredenen</p>

			<p>het gehele gemiddelde omhooggaat van alle scholen.</p> <p>Verder is de 7 ook een goed haalbaar en meetbaar cijfer en het laat dus zien dat je bovengemiddeld staat waardoor je het je kan veroorloven op het moment dat je niet meer naar de les toekomt.</p>	<p>Leerlingen die gemiddeld een 7 staan, moeten vrijstelling van lessen kunnen krijgen (X), want dit leidt tot betere studieprestaties en dus een hoger gemiddelde (Y), en als dit (X) leidt tot een hoger gemiddelde (Y) moeten we dit doen.</p> <p>Kentekenargumentatie Voor het halen van een 7 (X) geldt dat je bovengemiddeld presteert (X), want een 7 (X) wordt als haalbaar en meetbaar cijfer beschouwd (Z), en een haalbaar en meetbaar cijfer, zoals een 7 (Z) is een teken van een bovengemiddelde prestatie.</p>	Geen drogredenen
2	1 ^e opp	Weerlegging	Vrijstellingen zouden ook kunnen leiden tot verminderde motivatie bij andere leerlingen. Leerlingen die zich bijvoorbeeld hard inspannen om net aan een zes te kunnen halen, kunnen ontmoedigd worden zodra ze zien dat andere leerlingen met minder inspanning de 7 halen die vereist is voor de vrijstelling. Dit kan leiden tot een gevoel van oneerlijkheid en verminderde motivatie bij de leerling. Het verlenen van vrijstellingen klinkt als een verleidelijk voorstel, maar belangrijker is om de bredere context en potentiële gevolgen mee te wegen.	<p>Pragmatische argumentatie Leerlingen die gemiddeld een 7 staan moeten geen vrijstelling krijgen (X), want dit leidt tot verminderde motivatie bij andere leerlingen (Y), en dit kan weer leiden tot een gevoel van oneerlijkheid (Y), en als dit (X) leidt tot deze onwenselijke gevolgen (Y) moeten we dat niet doen.</p>	Geen drogredenen
3	2 ^e pro	Reparatie	<p>Er werd gezegd dat het ook andersom kan, dat leerlingen ontmoedigd zullen worden als hun vrienden wel vrij krijgen en zij niet, omdat ze moeite hebben met het vak, ja je kan het omdraaien, maar het gaat erom dat het juist teamspirit veroorzaakt en dat je elkaar aanmoedigt om beter te presteren.</p> <p>Je wordt juist gemotiveerd doordat je vrienden ook beter hun best doen en daardoor vrijstelling krijgen. Dus dat zorgt ook weer voor sterkere banden dat iedereen elkaar aanmoedigt om beter hun best te doen, omdat je daarvoor beloond wordt.</p>	<p>Causale argumentatie Een vrijstelling bij een gemiddelde van een 7 (X) veroorzaakt teamspirit (Y), want voor een vrijstelling bij een gemiddelde van een 7 (X) moedigen vrienden elkaar aan om beter te presteren (Z), en het elkaar aanmoedigen om beter te presteren (Z) veroorzaakt teamspirit (Y).</p> <p>Causale argumentatie Een vrijstelling bij een gemiddelde van een 7 (X) zorgt voor sterkere banden (Y), want voor een vrijstelling bij een gemiddelde van een 7 (X) moedigt iedereen elkaar aan door o.a. de beloning (Z), en deze aanmoediging (Z) leidt tot sterkere banden (Y).</p>	<p>Causaliteitsdrogredenen</p> <p>Causaliteitsdrogredenen</p>

4	2 ^e opp	Weerlegging	De propositie heeft gezegd dat je mensen stimuleert door een 7 als doel te stellen en dit klopt ook wel, maar wat gebeurt er op het moment dat er leerlingen zijn die geen 7 kunnen halen, dat zij zeg maar nog steeds in de les zitten? Dit zou betekenen dat deze leerlingen minder gestimuleerd zouden zijn, omdat hun vrienden hen verlaten. Dit zou betekenen dat zij misschien wel gedeprimeerd kunnen worden en dit is natuurlijk niet fijn voor iedereen.	Pragmatische argumentatie Leerlingen die gemiddeld een 7 staan moeten geen vrijstelling krijgen (X), want dit leidt tot een gevoel van eenzaamheid voor de overige leerlingen (Y), en dit gevoel kan tot een depressie leiden (Y), en als dit (X) leidt tot deze onwenselijke gevolgen (Y) moeten we dit niet doen.	Hellend vlak
5	3 ^e pro	Reparatie	Er werd gezegd dat leerlingen zonder vrienden depressief kunnen worden en dat ze zich alleen kunnen gaan voelen. Depressiviteit is een ernstig mentale aandoening en zonder duidelijke bronnen zeggen dat leerlingen dit ook daadwerkelijk worden zonder vrienden, in de les, vind ik niet dat je zomaar mag zeggen dat leerlingen hierdoor depressief kunnen raken. Ook kunnen mensen die daar zitten zonder hun vrienden nieuwe contacten leggen wat juist ook weer goed is voor de sociale ontwikkeling.	Kentekenargumentatie De claim dat leerlingen zonder vrienden depressief kunnen worden (X) klopt niet (Y), want voor de claim dat leerlingen zonder vrienden depressief kunnen worden (X) moeten duidelijke bronnen zijn (Z), en geen vermelding van duidelijke bronnen (Z) is een teken dat de claim van de oppositie niet klopt (Y). Pragmatische argumentatie Leerlingen die gemiddeld een 7 staan moeten vrijstelling krijgen(X), want dit leidt tot het positieve gevolg dat wanneer ze alleen in de klas zitten, nieuwe contacten kunnen leggen en dus nieuwe vrienden kunnen maken (Y), en dit leidt tot een betere sociale ontwikkeling (Y), en als dit (X) leidt tot gewenste gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.	Geen drogreden Geen drogreden
6	3 ^e opp	Weerlegging	In dit argument werd gezegd dat door leerlingen vrijstelling te geven, ze aangemoedigd worden om verantwoordelijkheid te nemen voor hun eigen leerproces. Uit onderzoek van het CBS blijkt dat leerlingen twee dingen nodig hebben om ze te motiveren, namelijk de structuur van de lessen en autonomie. Laten we beginnen met structuur. Van leraren wordt verwacht dat ze duidelijke communicatie hebben en instructie geven over de lessen, ze leggen uit wat het leerdoel is en wat het nut is van de opdracht in de toekomst. Laten we nu kijken naar autonomie. Autonomie betekent niet dat ze vrij mogen zijn en vrijstelling krijgen. Autonomie houdt in dat ze inspraak krijgen op bijvoorbeeld de opdrachten of bijvoorbeeld voor wanneer de opdracht opgegeven moet worden. Hierbij gaat het dus om <i>alle</i> leerlingen.	Kentekenargumentatie Voor leerlingen (X) geldt dat ze twee dingen nodig hebben om ze te motiveren, namelijk structuur van de lessen en autonomie (Y), want dit (Y) komt uit een onderzoek van het CBS (Z), en als het CBS het zegt (Z) is het waar.	Geen drogreden

			<p>Ik zal nog een keer herhalen wat onze eerste spreker zei: 'Leerlingen die geen vrijstelling krijgen, worden juist gedemotiveerd en omdat ze juist graag vrij willen'. De leerlingen die niet vrij zullen krijgen, gaan meer werken en dat leidt uiteindelijk tot stress en uitputting. Is dit serieus een omgeving dat wij willen bieden aan onze leerlingen?</p> <p>Volgens de Rijksoverheid moeten de ouders en verzorgers hun leerplichtige kinderen inschrijven op scholen, dit betekent dat ze ook daadwerkelijk naar school moeten gaan en naar de lessen moeten gaan. Het idee van de propositie gaat tegen de wet in.</p> <p>Door vrijstelling te verlenen kan dit resulteren in een ongelijke behandeling van leerlingen en hun mogelijkheid ontnemen om te profiteren van dit educatieve systeem wat voor iedereen is opgezet. Door vrijstelling te verlenen kunnen leerlingen ook waardevolle leerkansen missen, zoals discussies, praktijkvoorbeelden van docenten en feedbackmogelijkheden dat niet mogelijk is bij zelfstudie.</p>	<p>Pragmatische argumentatie Leerlingen die een 7 staan moeten geen vrijstelling krijgen (X), want dit leidt tot meer werkdruk (Y), en dat leidt tot stress en uitputting (Y), en als dit (X) leidt tot de onwenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit niet doen.</p> <p>Kentekenargumentatie Voor leerplichtige kinderen (X) geldt dat ze naar school moeten gaan en de lessen moeten bijwonen (Y), want voor leerplichtige kinderen (X) is dit een wettelijke vereiste (Z), en de leerplichtwet (Z) betekent dat de leerlingen naar school moeten gaan en de lessen moeten bijwonen (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Leerlingen die een 7 staan moeten geen vrijstelling krijgen (X), want dit leidt tot ongelijke behandeling van leerlingen (Y), en dit leidt tot het ontnemen van het gelijkwaardige educatieve systeem dat voor iedereen is opgezet (Y), en dit leidt tot dat leerlingen waardevolle leerkansen missen, zoals discussies, praktijkvoorbeelden en feedbackmogelijkheden (Y), en als dit (X) leidt tot bovenstaande onwenselijke gevolgen (Y), moeten we het niet doen.</p>	<p>Hellend vlak</p> <p>Geen drogeden</p> <p>Geen drogeden</p>
--	--	--	---	--	---

Nr.	Spr.	Arg. B	Aandachtsargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
7	1 ^e pro	Basis-argument	Het aandachtsargument houdt in dat, als we weer het vak Nederlands als voorbeeld gebruiken, er verschillende leerlingen met verschillende niveaus in de klas zitten. Sommige leerlingen vinden dit erg makkelijk en hebben daardoor weinig vragen. Maar sommige leerlingen kost dit heel veel moeite en zij willen dus ook meer vragen aan de docent stellen.	Kentekenargumentatie Voor klassen met verschillende niveaus (X) geldt dat er verschillende behoeften zijn onder deze leerlingen (Y), en voor klassen met verschillende niveaus (X) geldt dat sommige leerlingen de stof makkelijk vinden en weinig vragen stellen, terwijl anderen moeite hebben en meer vragen aan de docent stellen (Z), en deze indicatoren (Z) laten zien dat er verschillende behoeften zijn onder de leerlingen (Y).	Geen drogeden

			<p>Een onderzoek van het EOS-wetenschap heeft laten zien dat op het moment dat leerlingen die zich snel gaan vervelen in de les, dit ervoor zorgt dat het psychologische welzijn omlaag gaat en dat zij dus ook sneller voor afleiding kunnen zorgen voor andere studenten die juist hun concentratie heel erg nodig hebben.</p> <p>Op het moment dat leerlingen dus niet meer naar deze les hoeven te komen, kan dat er ten eerste voor zorgen dat het psychologische welzijn omhoog gaat, maar ook dat leerlingen die dus wel moeite hebben met een vak extra vragen kunnen stellen en de docent deze leerlingen dus ook betere lessen kan geven en de vragen beter kan beantwoorden.</p>	<p>Causale argumentatie Voor leerlingen die het niveau aankunnen (X) geldt dat hun psychologisch welzijn omlaag gaat [zoals onderzoek aangeeft] (Y), want voor leerlingen die het niveau aankunnen (X) geldt dat ze zich vervelen in de les (Z), en verveling in de les (Z) leidt tot een verminderd psychologisch welzijn (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Leerlingen die gemiddeld een 7 staan moeten vrijstelling krijgen (X), want dit leidt tot een hoger psychologisch welzijn (Y), en dit leidt tot dat alle leerlingen in hun behoeften worden voorzien (Y), en als dit (X) leidt tot de wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>
8	1 ^e opp	Weerlegging	<i>Geen weerlegging</i>		
9	2 ^e pro	Reparatie	Ik heb geen weerlegging gehoord van ons aandachtsargument, dus ik zal dit ook niet repareren.		
10	2 ^e opp	Weerlegging	<i>Geen weerlegging</i>		
11	3 ^e pro	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>		
12	3 ^e opp	Weerlegging	<i>Geen weerlegging</i>		

Nr.	Spr.	Arg. C	Het vrijetijdsargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
13	2 ^e pro	Basisargument	Dit argument houdt in dat als leerlingen vrijstelling zouden krijgen van de lessen waarvan ze de stof toch al begrijpen, dat ze meer tijd krijgen om aan vakken te werken waar ze meer moeite mee hebben, want een moeilijk vak kost nu eenmaal meer tijd.	<p>Pragmatische argumentatie Leerlingen die gemiddeld een 7 staan moeten vrijstelling krijgen (X), want dit leidt tot het positieve gevolg dat ze meer tijd hebben om aan andere vakken te werken waar ze moeite mee hebben (Y), en als dit (X) leidt tot wenselijk gevolg (Y), dan moeten we dit doen.</p> <p>Kentekenargumentatie Voor een moeilijk vak (X) geldt dat het meer tijd kost (Y), want voor een moeilijk vak (X) geldt dat je er meer moeite mee</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>

			<p>Stel dat je een hele lange schooldag hebt en je komt thuis met een grote berg huiswerk, ja, dan moet je dat wel allemaal afkrijgen, dus dan raffel je het maar af of je maakt het gewoon niet en dan raffel je ook het huiswerk af van de vakken waar je juist je best voor moet doen, waar je juist tijd in moet steken. Een goede tijdsindeling is dus heel belangrijk. Met vrijstelling kunnen de kinderen juist tijd besteden aan de vakken waar ze juist moeite mee hebben. Stel ze hebben een vrij uur, dan kunnen ze dat uur bijvoorbeeld besteden aan wiskunde wat hij of zij moeilijk vindt.</p> <p>Een goede tijdsindeling zorgt volgens bron (niet goed gehoord) voor meer focus, een hogere productiviteit, minder stress en uitstelgedrag.</p>	<p>hebt en je er dus extra hard voor moet werken (Z), en extra hard werken en moeite hebben met een vak (Z) is kenmerkend voor dat het vak meer tijd kost (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Leerlingen die gemiddeld een 7 staan moeten vrijstelling krijgen (X), want dit leidt tot het minder afraffelen van het huiswerk na een lange schooldag (Y), en dit leidt dat leerlingen meer tijd hebben voor vakken waar ze moeite mee hebben (Y).</p> <p>Causale argumentatie Voor een goede tijdsindeling (X) geldt dat de prestaties verbeteren (Y), want voor een goede tijdsindeling (X) geldt dat het voor meer focus, een hogere productiviteit, minder stress en uitstelgedrag zorgt (Z), en meer focus, een hogere productiviteit, minder stress en geen uitstelgedrag (Z) leidt tot betere prestaties (Y).</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>
14	2 ^e opp	Weerlegging	<p>Het vrijetijdsargument bevat helaas geen bronnen, ik heb ook geen feiten gehoord en ik heb ook geen statistieken gehoord. Ook weerlegt ons 'controleargument' (<i>dit argument houdt in dat leerlingen gaan uitstellen zodra er geen controle op ze wordt uitgeoefend</i>) dit argument. Er wordt namelijk gesproken van baseringen die gebaseerd zijn op hun eigen mening. Dit betekent dat op het moment dat ik zeg dat wij als oppositie de enige waren zijn die dit argument kunnen winnen, dat wij dit dan ook gewoon gewonnen hebben. Dit is natuurlijk geen goed onderbouwd argument en daarom is er sprake van 'speculatie'.</p>	<p>Geen argumentatieschemadrogreden (wel andere drogreden)</p>	
15	3 ^e pro	Reparatie	<p>Ook al moet ik toegeven dat Julia dat op het laatste moment zei, maar ze zei dus wel dat onze bron voor dit argument 'bakkerelshuis.nl' is. Dit is een bedrijf dat oplossingen bedenkt om werk- en leeromgevingen te optimaliseren. Het gaat hier om timemanagement, minder uitstelgedrag en minder stress, hogere productiviteit en minder uitstelgedrag.</p>	<p>Kentekenargumentatie Dit argument (X) kan niet zomaar als onweerlegbaar worden beschouwd (Y), want dit argument is goed onderbouwd (Z), en een goede onderbouwing (Z) is kenmerkend voor een sterk en weerlegbaar argument.</p>	<p>Geen drogreden</p>

			Dus om te zeggen dat dit argument niet weerlegd kan worden is zwak gezegd, aangezien wij dit wel onderbouwd hebben.		
16	3 ^e opp	Weerlegging	Geen weerlegging		

Oppositie					
Nr.	Spr.	Arg. X	Interactieargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
17	1 ^e opp	Basisargument	<p>Het leerproces van leerlingen bestaat uit meer dan alleen de inhoud van de lessen, er worden namelijk ook interacties gevoerd.</p> <p>Uit een onderzoek dat gepubliceerd is in <i>The journal of Educational Psychology</i> 2015 blijkt dat groepsinteractie belangrijk is voor het verdiepen van begrip en het versterken van concepten. Ik zal hier een voorbeeld bij geven: Stel je voor dat er een klassendiscussie is waarbij de leerlingen verschillende standpunten aankaarten. Door actief deel te nemen aan deze discussie wordt niet alleen hun eigen begrip verdiept, maar kunnen ze ook hun communicatie- en argumentatievaardigheden verbeteren. Dit zorgt ervoor dat deze interactie het leerproces verrijkt en dat de leerling zich voorbereid op kritisch te moeten denken en efficiënt te moeten communiceren. Dit zijn essentiële vaardigheden voor zowel academische als professionele successen. Vrijstelling van deze lessen kunnen deze interacties beperken, waardoor deze mogelijke kansen gemist kunnen worden.</p>	<p>Kentekenargumentatie Het leerproces van leerlingen (X) bestaat uit meer dan alleen de inhoud van de lessen (Y), want bij het leerproces van de leerlingen (X) worden namelijk ook interacties gevoerd (Z), en het ook voeren van interacties (Z) is een teken van dat het leerproces van leerlingen uit meer bestaat dan alleen de inhoud van de lessen (Y).</p> <p>Kentekenargumentatie Groepsinteractie (X) is belangrijk voor het verdiepen van begrip en het versterken van concepten (Y), want dat zegt het onderzoek in bron <i>The journal of Educational Psychology</i></p> <p>Pragmatische argumentatie Leerlingen die gemiddeld een 7 staan moeten geen vrijstelling krijgen (X), want dit leidt tot het gemis van interacties in de les die voor essentiële academische en professionele vaardigheden zorgen (Y), en als dit (X) leidt tot deze onwenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dat niet doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>
18	2 ^e pro	Weerlegging	Het interactieargument hield in dat groepsinteractie belangrijk zou zijn voor communicatie en dat hierdoor het kritisch denken verbeterd zou worden. Maar het is natuurlijk niet zo dat gelijk de halve klas weg is als leerlingen	Kenmerkargumentatie Voor een vrijstelling bij een 7 (X) geldt dat er nog steeds leerlingen in de klas zijn voor groepsinteractie (Y), want voor een vrijstelling bij een 7 (X) geldt dat niet iedereen	Geen drogreden

			gemiddeld een 7 staan, want gemiddeld een zeven staan is best wel hoog, niet iedereen haalt zomaar gemiddeld een 7, dus de communicatie zal er ook zeker blijven. Er blijven echt nog wel leerlingen over die moeite hebben met het vak.		dat haalt (Z), en dat niet iedereen het haalt (Z) is een teken dat er nog steeds leerlingen in de les zullen zijn voor groepsinteractie.	
19	2 ^e opp	Reparatie	<i>Geen reparatie.</i>			
20	3 ^e pro	Weerlegging	<i>Geen weerlegging</i>			
21	3 ^e opp	Reparatie	<i>Geen reparatie.</i>			

Nr.	Spr.	Arg. Y	Discipline-en-verantwoordelijkheidsargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
22	1 ^e opp	Basis-argument	<p>Een cruciaal aspect van het onderwijs is het aanleren van discipline en verantwoordelijkheid, vaardigheden die essentieel zijn voor zowel in professionele als academische omgevingen. Uit onderzoek dat is uitgevoerd door de Universiteit van Toronto uit 2016 blijkt dat er een positieve correlatie is tussen discipline en schoolprestaties. Dit houdt in: hoe meer gedisciplineerd iemand is, hoe hoger de schoolprestaties waarschijnlijk zullen zijn.</p> <p>Het verlenen van vrijstelling op basis van cijfers kan het belang van discipline verminderen, waardoor er minder een verantwoordelijke houding wordt aangenomen ten opzichte van educatieve verplichtingen.</p> <p>Stel je voor dat een leerling consistent een 7 haalt voor een vak en zich hierdoor niet meer gemotiveerd voelt om zich in te zetten voor dat vak en liever een tussenuur heeft, omdat hij toch al een voldoende staat, dan heeft dit op de lange termijn nadelige gevolgen zowel voor z'n eigen schoolprestaties als het vermogen van de leerling om effectief te kunnen functioneren in professionele omgevingen waar dat wel essentieel is.</p>	<p>Causale argumentatie Voor het aanleren van vaardigheden zoals discipline en verantwoordelijkheid (X) geldt dat ze voor verbeterende academische resultaten zorgen [zoals een onderzoek ook aangeeft] (Y), want voor het aanleren van vaardigheden zoals discipline en verantwoordelijkheid (X) geldt dat onderwijs nodig is (Z), en onderwijs (Z) leidt tot verbeterende academische resultaten (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Leerlingen die gemiddeld een 7 staan moeten geen vrijstelling krijgen (X), want dat leidt tot minder belang van discipline (Y), en dat leidt tot een verminderde verantwoordelijke houding ten opzichte van educatieve verplichtingen (Y), en dat leidt tot nadelige gevolgen op de lange termijn (Y), en als dit (X) leidt tot deze onwenselijke gevolgen, dan moeten we dit niet doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>
23	2 ^e pro	Weerlegging	Er werd gezegd dat het nadelige gevolgen zou hebben als leerlingen een vrij uur zouden krijgen in plaats van les en dat dit slecht zou zijn voor de verantwoordelijkheid, maar dit is	<p>[Vrijtijdsargument] Pragmatische argumentatie Leerlingen die gemiddeld een 7 staan moeten vrijstelling krijgen (X),</p>	Geen drogreden

			<p>goed te weerleggen met ons 'vrijtijdsargument' dat ik straks zal inbrengen.</p> <p>Wat houdt het vrijtijdsargument in? Als leerlingen vrije tijd krijgen, kunnen ze die tijd juist besteden aan vakken waar ze moeite mee hebben. Het feit dat ze 'vrij' zijn, betekent niet meteen dat de leerlingen niks doen en dat het slecht is voor hun verantwoordelijkheid en dat ze gelijk gaan denken van: 'ahhh dat is lekker makkelijk, ik ga dit tussenuurtje niks doen'.</p>	<p>want dit leidt tot een effectieve tijdsbesteding (Y), en als dit (X) leidt tot een effectieve tijdsbesteding (Y), dan moeten we dit doen.</p> <p>Kentekenargumentatie Voor het feit dat leerlingen 'vrij' zijn tijdens hun tussenuur (X) betekent niet dat ze automatisch niets gaan doen of onverantwoordelijk zijn (Y), want voor leerlingen die vrij zijn (X) geldt een bepaalde verantwoordelijkheid (Z), en een bepaalde verantwoordelijkheid (Z) is een teken van dat je niet automatisch niets gaat doen (Y).</p>	Geen drogreden
24	2 ^e opp	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>		
25	3 ^e pro	Weerlegging	<p>Hier heb ik verder geen reparatie van gehoord, maar in het disciplineargument werd gezegd dat de discipline minder zou worden en de verantwoordelijkheid ook en dat leerlingen juist minder effectief zouden worden.</p> <p>Ik heb even de definitie van discipline opgezocht, dat is het opvolgen van regels, afspraken en normen. Het is niet op eens dat als leerlingen niet meer naar school komen vanwege deze vrijstellingen dat ze zich helemaal niet meer aan de regels van school hoeven te houden. Het gaat hier niet om letterlijk een vrijstelling van de hele dag, de leerlingen moeten nog steeds naar school, ze moeten nog steeds schoolafspraken volgen.</p> <p>Bovendien bij het verantwoordelijkheidsargument en tegelijkertijd dus ook ons stimuleringsargument werd gezegd dat leerlingen gedemotiveerd werden en zoals al eerder gezegd is gezegd is dat volgens ons niet waar. Het kan inderdaad zijn dat een leerling niet een 7 kan halen voor een vak, maar het gaat er niet om dat je bij elk vak niet meer aanwezig hoeft te zijn, er zijn bepaalde vakken waar je juist wél naartoe gaat.</p>	<p>Kentekenargumentatie Voor een vrijstelling bij een gemiddelde van een 7 (X) betekent het niet dat de leerlingen helemaal niet meer naar school moeten (Y), want voor een vrijstelling bij een gemiddelde van een 7 (X) betekent dat de leerlingen nog steeds naar school moeten en schoolafspraken moeten volgen (Z), en (Z) nog steeds naar school moeten en schoolafspraken volgen (Z) is een teken dat leerlingen niet helemaal niet meer naar school hoeven te komen (Y).</p>	Geen drogreden
26	3 ^e opp	Reparatie	<p>Uit de CBS bleek dat 50% van de leerlingen in 2022 een gemiddelde had boven de 7. Dat betekent dat je de helft van de klas mist. Stel je voor, in 5V waar misschien 25 leerlingen zijn, heb je misschien nog maar 12 mensen.</p>	<p>Kentekenargumentatie Bij een vrijstelling van een 7 (X) is maar de helft van de klas aanwezig (Y), want 50% van de leerlingen staat een 7 of hoger [volgens het CBS] (Z), en 50 % (Z) is de helft (Y).</p>	Geen drogreden

Interruptie		Is dit voor alle vakken bij elkaar of voor de vakken individueel?		
		Dit is voor de vakken individueel. Concluderend hebben leerling structuur nodig. Waarom zouden we een systeem veranderen die al goed werkt? Het systeem biedt gelijke kansen en biedt iedere leerling tot zijn volle potentie.	Pragmatische argumentatie Leerlingen die gemiddeld een 7 staan moeten geen vrijstelling krijgen (X), want dit leidt tot het onwenselijke gevolg dat ze geen structuur hebben, en als dit (X) leidt tot onwenselijk gevolg (Y), dan moeten we het niet doen.	Geen drogreden

Nr.	Spr.	Arg. Z	Het controleargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
27	2 ^e opp	Basis-argument	<p>ABO-kennisbank zegt dat 70 tot 95 procent van alle jonge leerlingen aan uitstelgedrag doet. Dit betekent dat op het moment dat er geen lessen zijn, leerlingen aan uitstelgedrag gaan doen. In ons huidige schoolsysteem is dit niet mogelijk. Er is namelijk een gecontroleerde omgeving en docenten geven les waardoor leerlingen tijdens de lessen wat opsteken van wat de docent zegt.</p> <p>Onderwijslessen.nl zegt dat op korte termijn en op lange termijn niet op hetzelfde begrip duurt. Op het moment dat leerlingen op de korte termijn gaan leren voor toetsen, betekent dat dat zij op lange termijn deze informatie niet meer in hun hoofd hebben zitten. Dit betekent dat op het moment dat leerlingen een 7 willen halen en ver van tevoren gaan beginnen door naar de lessen te komen, dan komt het in hun langetermijngeheugen. Dit is in ons huidige schoolsysteem.</p> <p>Op het moment dat ons huidige schoolsysteem er niet is, zullen leerlingen op korte termijn gaan leren. Dit betekent dat zij misschien een goed cijfer kunnen halen voor een s.o.'tje waardoor ze niet meer bij de lessen aanwezig</p>	<p>Kentekenargumentatie Voor leerlingen (X) geldt dat 70 – 95% aan uitstelgedrag doet (Y), want dit zegt ABO-kennisbank (Z), en als de ABO-kennisbank dit zegt, klopt het.</p> <p>Causale argumentatie In ons huidige systeem (X) geldt dat uitstelgedrag niet mogelijk is (Y), want in ons huidige systeem (X) is een gecontroleerde omgeving waarin leerlingen iets opsteken van wat de docent zegt (Z), en een gecontroleerde omgeving (Z) leidt tot dat uitstelgedrag niet mogelijk is (Y).</p> <p>Causale argumentatie Voor leerlingen die ver van tevoren beginnen met leren en regelmatig naar de lessen gaan (X) geldt dat ze de informatie beter onthouden op de lange termijn (Y), want voor leerlingen die op tijd beginnen met leren (X) geldt dat ze meer tijd hebben om met de leerstof bezig te zijn (Z), en meer tijd besteden aan de leerstof (Z) leidt tot een beter begrip op de lange termijn (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Leerlingen die gemiddeld een 7 staan moeten geen vrijstelling krijgen (X), want dit leidt tot het niet meer leren op de lange termijn (Y),</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Causaliteits-drogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Hellend vlak</p>

			hoeven te zijn. Op het moment dat er een grote toets komt, zoals een schoolexamen of misschien wel iets anders voor het examenprogramma, dan zou dit betekenen dat leerlingen niet goed genoeg voorbereid kunnen zijn omdat het te veel stof is om binnen een korte tijd te leren.		en dit leidt weer tot leren op de korte termijn (Y), en dit leidt weer tot dat de leerlingen de stof niet meer weten bij een grote toets, zoals een schoolexamen (Y), en als dit (X) tot deze onwenselijke gevolgen leidt (Y), dan moeten we het niet doen.	
28	3 ^e pro	Weer- legging				
29	3 ^e opp	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>			

Debat 5: Ouders moeten volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar.

Wel instructie over drogredenen (experimentele groep)	Geen instructie over drogredenen (controlegroep)
---	--

Propositie					
Nr.	Spr.	Arg. A	Het risico-van-sociale-media argument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogredenen?
1	1 ^e pro	Basis-argument	<p>Sociale media brengt enorm veel risico's met zich mee, zoals bijvoorbeeld cyberpesten en loverboys. Cyberpesten heeft te maken met dat kinderen online getreiterd worden door anderen of dat nu leeftijdsgenoten zijn of niet, dat maakt niet uit.</p> <p>Dit kan leiden tot een laag zelfbeeld hebben of zelfs dat kinderen zelfmoordgedachten kunnen krijgen.</p> <p>Loverboys daarentegen, dat is een heel ander verhaal, dat gaat over voornamelijk mannen boven de 18 jaar die jonge kinderen aanspreken online om bijvoorbeeld naaktfoto's te sturen en dat kan leiden tot online verspreiding van deze foto's. Dit heeft grote gevolgen voor het kind zelf, ook op latere leeftijd.</p>	<p>Kenmerkargumentatie Voor sociale media (X) geldt dat het enorm veel risico's met zich meebrengt (Y), want voor sociale media (X) geldt dat er cybergepest wordt en dat er loverboys zijn (Z), en cyberpesten en loverboys (Z) zijn kenmerkend voor dat sociale media veel risico's met zich meebrengen.</p> <p>Causale argumentatie Voor kinderen (X) geldt dat cyberpesten kan leiden tot een laag zelfbeeld (Y), want voor kinderen (X) geldt dat ze online getreiterd kunnen worden door anderen (Z), en online treiteren (Z) leidt tot een laag zelfbeeld (Y).</p> <p>Causale argumentatie Voor kinderen (X) geldt dat contact met loverboys ernstige gevolgen heeft, ook op latere leeftijd (Y), want ze (X) moeten bijvoorbeeld naaktfoto's sturen die verspreid kunnen worden (Z), en de verspreiding van deze naaktfoto's (Z) leiden tot ernstige gevolgen (Y).</p>	<p>Geen drogredenen</p> <p>Geen drogredenen</p> <p>Geen drogredenen</p>
2	1 ^e opp	Weerlegging	<p>De eerste spreker van de propositie vertelde dat het niet verstandig is om het kind onder de 16 jaar volledig te vertrouwen in online communicatie op het internet. Echter is het juist belangrijk om je kind fouten te laten maken, zodat ze kunnen leren wat goed en fout is. Op deze manier kunnen ze problemen herkennen in de toekomst en met ervaringen hierop beter kunnen inspelen.</p>	<p>Pragmatische argumentatie Ouders moeten geen volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar (X), want dit leidt tot dat kinderen fouten kunnen maken, zodat ze kunnen leren wat goed en fout is (Y), en dan leren kinderen in de toekomst problemen herkennen doordat ze deze ervaringen hebben gehad (Y), en als dit (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dat doen.</p>	<p>Geen drogredenen</p>

			Het klopt dus zeker dat mensen misbruik maken van het internet, maar het is ook goed voor kinderen om het hierover te hebben met hun ouders, vrienden of familie, zodat ze kunnen leren van ervaringen van anderen en zelf hun beeld hierbij kunnen krijgen.	Pragmatische argumentatie Kinderen moeten over internetgebruik praten met hun ouders (X), want hierdoor kunnen ze leren van ervaringen van anderen en een beeld hierbij krijgen (Y), en als dit (X) leidt tot wenselijke gevolgen (Y), dan moeten kinderen dat doen.	Geen drogrede
3	2 ^e pro	Reparatie	<i>Geen reparatie.</i>		
4	2 ^e opp	Weerlegging	Ik zal het heel eerlijk zeggen, ik heb geen herstel gehoord op dat argument, dus ik kan niet per se een weerlegging van het argument geven.		
5	3 ^e pro	Reparatie	De oppositie zei dat kinderen bepaalde fouten mogen maken. Nu is het waar dat kinderen fouten mogen maken, maar één keer mis gaan van iets, kan vooral op sociale media zorgen voor levenslange trauma's. Als iets echt flink misgaat, kan een kind daar voor altijd last van hebben. Dat is heel gevaarlijk, dat is absoluut niet wat je wilt.	Pragmatische argumentatie Ouders moeten volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar (X), want dit voorkomt dat hun kinderen erge fouten maken die voor levenslange trauma's zorgen (Y), en als dit (X) leidt tot voorkoming van levenslange trauma's (Y), dan moeten we dit doen.	Twijfel hellend vlak
6	3 ^e opp	Weerlegging	Bij dit argument werd gezegd dat één fout kan zorgen voor levenslange schade, maar deze fouten gebeuren niet vaak. Hoewel kinderen veel moeten leren, zijn ze niet dom. Dus er is een heel kleine kans dat deze levenstrauma daadwerkelijk plaats gaat vinden. De voordelen zijn veel groter dan de nadelen.	Pragmatische argumentatie Ouders moeten geen volledige inzage in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar (X), want dit zorgt niet voor levenslange trauma's (Y), en als dit (X) zorgt voor het wenselijke gevolg (Y), dan moeten we dit doen. Kentekenargumentatie Voor kinderen (X) geldt dat ze niet dom zijn (Y), want voor kinderen (X) geldt dat ze veel moeten leren (Z), en veel moeten leren (Z) is een kenmerk voor niet dom zijn (Y).	Geen drogrede Geen drogrede

Nr.	Spr.	Arg. B	Mate-van-verantwoordelijkheidsargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
7	1 ^e pro	Basisargument	De ouders hebben een bepaalde verantwoordelijkheid voor hun kind. Zij moeten ervoor zorgen dat hun kind zo veilig mogelijk is in elke situatie mogelijk.	Kentekenargumentatie Voor ouders (X) geldt dat ze hun kinderen zo veilig mogelijk moeten houden in elke situatie (Y), want voor ouders geldt (X) dat ze een bepaalde verantwoordelijkheid hebben voor hun kind (Z),	Geen drogrede

			<p>Zij zijn dus ook veel beter in het herkennen en inschatten van gevaarlijke situaties of dit nu online is of in de echte wereld. Wij denken dat het kind vanaf 16 jaar beter is in het inschatten van deze gevaarlijke situaties aangezien ze in hun vorige jaren van hun ouders al hebben meegekregen van: 'oké, deze situatie is niet goed,' omdat ze op die momenten toezicht gehouden hebben hierop. Vanaf die leeftijd denken wij dat zij klaar zullen zijn om zelf die beslissing te maken van 'oké, dit is een goede situatie en dat is geen goede situatie' en dan kunnen ze vanuit de situatie dan zelf gaan handelen.</p> <p>Kinderen mogen inderdaad fouten maken, dat is zeker belangrijk voor hun ontwikkeling, maar het gaat er wel om hoe groot de fouten zijn en wat zijn de gevolgen van deze fouten. Zelfmoord plegen is best wel een heftige fout die niet zomaar weer opgelost kan worden en als het gaat om het verspreiden van naaktfoto's of sociale media, ja dat blijft gewoon, dat kan je ook niet meer zomaar oplossen en dat kan te maken hebben met het feit dat je later als je voor een baan gaat solliciteren dat ze je niet aan gaan nemen, omdat deze foto's van je online staan. Dit soort dingen moeten de ouders dus tegengaan, dit zijn geen fouten die we maar gewoon kunnen accepteren.</p>	<p>en een verantwoordelijkheid voor een kind (Z) is kenmerkend voor het veilig houden in elke situatie (Y).</p> <p>Kentekenargumentatie Voor ouders (X) geldt dat ze gevaarlijke situaties kunnen inschatten in de online of echte wereld (Y), want voor ouders geldt (X) dat ze verantwoordelijk zijn (Z), en verantwoordelijk zijn (Z) is kenmerkend voor het inschatten van gevaarlijke situaties in de wereld (Y).</p> <p>Kentekenargumentatie Voor kinderen (X) geldt dat ze tot op zekere hoogte fouten mogen maken (Y), want voor kinderen (X) geldt dat het belangrijk is voor hun ontwikkeling (Z), en je ontwikkelen (Z) betekent dat je tot op zekere hoogte fouten mag maken (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Ouders moeten volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar (X), want dit leidt tot het gevolg dat kinderen geen fouten kunnen maken die ernstige gevolgen hebben, zoals zelfmoord of het verspreiden van naaktfoto's (Y), en als dit (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>
8	1 ^e opp	Weerlegging	<p>Er werd door de propositie verteld dat kinderen zogenaamd niet goed genoeg kunnen nadenken om gevolgen in te schatten van bepaalde vormen van communicatie. Hier zijn we het zeker mee eens, want kinderen moeten toch ergens beginnen, want niet iedereen heeft gelijk een brein met alles, dus je moet ergens beginnen, je moet iets leren en vanuit daar wanneer je een basis hebt gelegd, leren hoe je moet communiceren met mensen en wat je het beste kan doen bij bepaalde situaties. En het is ook belangrijk om het hier gewoon over te hebben met je ouders en de mensen om je heen, zodat je ook kan leren van de ervaringen van andere mensen.</p>	<p><i>Dit is geen weerlegging, ze zijn het met elkaar eens.</i></p>	

9	2 ^e pro	Reparatie	Kinderen vanaf 16 jaar zijn voor schades en boetes zelf aansprakelijk en dus niet hun ouders. Daarom is het dus niet meer nodig dat als je als ouder zijnde dan nog volledige inzage hebt in de communicatie van je kind vanaf 16 jaar, want als ouder ben je dus ook niet meer volledig verantwoordelijk voor alles wat je kind doet. Als je kind met een scooter zelf schade rijdt, dan betaalt het kind dat zelf, en dat geldt ook voor als het kind te hard rijdt en een boete krijgt.	<i>Dit argument gaat niet meer over de stelling.</i> Kentekenargumentatie Voor ouders (X) is het niet nodig om volledige inzage te hebben in de communicatie van je kind van 16 jaar (Y), want voor ouders (X) geldt dat ze vanaf een kind met 16 jaar niet meer volledig verantwoordelijk zijn voor alles wat je kind doet (Z), en niet meer volledig verantwoordelijk zijn (Z) is een kenmerk van dat je geen volledige inzage meer nodig hebt (Y).	Geen drogreden
10	2 ^e opp	Weerlegging	Jullie zeiden dat kinderen vanaf 16 jaar verantwoordelijk zijn, maar dat kunnen ze niet, dat hebben ze niet geleerd. Als ze het niet leren, dan kunnen ze die verantwoordelijkheid ook niet op zich nemen.	Causale argumentatie Voor kinderen van 16 jaar (X) geldt dat ze niet verantwoordelijk zijn (Y), want voor kinderen van 16 jaar (X) geldt dat ze niet hebben geleerd [door de ouderlijke inzage] (Z), en het niet leren (Z) leidt tot onverantwoordelijkheid na 16 jaar (Y).	Geen drogreden
11	3 ^e pro	Reparatie	Hierbij gaf de oppositie aan dat kinderen kunnen leren van de ervaringen van anderen. Maar kinderen leven in een bubbel waar ze meestal eigenlijk alleen contact hebben met mensen uit dezelfde leeftijdsgroep. Dus iedereen waarmee zij veel contact hebben, ontbreekt er levenservaring. Dus degenen om hen heen hebben vaak net zoveel levenservaring als zichzelf. Dus het is lastig om daar goed van te leren.	Kentekenargumentatie Kinderen (X) leven in een bubbel (Y), want ze hebben meestal contact met mensen om hen heen (Z), en ze gaan hier van meestal naar iedereen. Causale argumentatie Kinderen (X) kunnen niet leren van de ervaringen van anderen (Y), want kinderen (X) hebben alleen contact met mensen uit dezelfde leeftijdsgroep die dezelfde levenservaring hebben (Z), en contact hebben met mensen uit dezelfde leeftijdsgroep met dezelfde levenservaring (Z) leidt ertoe dat je niet kan leren van anderen (Y).	Overhaaste generalisatie Causaliteitsdrogreden
12	3 ^e opp	Weerlegging	In dit argument werd gezegd dat kinderen leven in een bubbel. Om eerlijk te zijn snap ik niet wat dit heeft te maken met het argument en wat deze bubbel te maken heeft met verantwoordelijkheid.		

Nr.	Spr.	Arg. C	Het juridisch argument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
13	2 ^e pro	Basis-argument	<p>Ouders zijn de wettelijke voogd van de minderjarige kinderen, daarom zijn ze verantwoordelijk voor het gedrag van hun kinderen. Minderjarige kinderen vallen ook onder de verzekering van hun ouders, dat betekent als hun kinderen iets doen waarbij iemand gewond raakt of er schade is, dat ouders verantwoordelijk zijn en het moeten oplossen met de verzekeringen in de ergste gevallen.</p> <p>Als de ouders volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar, kunnen ouders hier op tijd ingrijpen als ze zien dat hun kind op niet goed gedrag uit is. Door ouders op tijd te laten ingrijpen, hoeven ze ook nergens iets op te lossen voor hun kind en worden ze ook niet wettelijk verantwoordelijk gehouden.</p> <p>Het brein van kinderen tot 16 jaar is nog niet volledig gegroeid, dus ze kunnen nog niet even goed nadenken als volwassenen, daardoor kunnen ze domme dingen doen waardoor ze in problemen kunnen komen.</p> <p>Vaak is er ook sprake van groepsdruk of invloed van sociale media. Kinderen tot 16 jaar kunnen onder invloed raken en iets gaan doen waardoor ze problemen krijgen wat eigenlijk dus komt door groepsdruk. Ze waren helemaal niet van plan om iets te doen. Als ouders dan volledige inzage hebben in communicatie van de kinderen tot 16 jaar kunnen ze meekijken naar wie het kind kijkt op sociale media en met wie het kind omgaat en wie wel een goede of slechte invloed heeft.</p>	<p>Kentekenargumentatie Ouders (X) zijn de wettelijke voogd van de minderjarige kinderen (Y), want ouders (X) zijn verantwoordelijk voor het gedrag van hun kinderen (Z), en verantwoordelijk zijn voor het gedrag (Y) is kenmerkend voor wettelijk voogd zijn (Z).</p> <p>Pragmatische argumentatie Ouders moeten volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar (X), want dit leidt tot dat ze op tijd kunnen ingrijpen als ze zien dat hun kind niet op goed gedrag uit is (Y), en dat leidt tot dat ouders niet wettelijk verantwoordelijk worden gehouden voor de misdaden van hun kinderen (Y), en als dit (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen (Y) dan moeten we dat doen.</p> <p>Causale argumentatie Voor kinderen tot 16 jaar (X) geldt dat ze domme dingen kunnen doen waardoor ze in de problemen kunnen komen (Y), want voor kinderen tot 16 jaar (X) geldt dat hun brein nog niet volledig is gegroeid (Z), en een niet volgroeid brein (Z) leidt tot dat kinderen domme dingen kunnen doen en in de problemen komen (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Ouders moeten volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar (X), want dit leidt tot dat ouders kunnen voorkomen dat kinderen iets doms gaan doen (door bijvoorbeeld onder invloed zijn of groepsdruk) waar zij verantwoordelijk voor kunnen worden gehouden (Y), en als dit (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen, dan moeten we dat doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>
14	2 ^e opp	Weerlegging	<p>Hierin hebben jullie beargumenteerd dat ouders kunnen ingrijpen, maar dat ingrijpen, ja, kinderen moeten leren dat ze verantwoordelijk zijn, toch? Op Europa.EU staat het volgende: <i>'Als ouder bent u verantwoordelijk voor de opvoeding, de opleiding en de</i></p>	<p>Dit argument klopt niet.</p>	

			<i>bezittingen van uw kind. U mag uw kind ook in rechtszaken verdedigen.</i> Als je kijkt op juridisch niveau dan is dit niet erg in lijn met de dingen die jullie hebben gezegd.		
15	3 ^e pro	Reparatie	Bij dit argument gaf de oppositie geen duidelijke weerlegging van wat ik heb gehoord, maar het is belangrijk om bij het juridisch argument te zeggen dat het gewoon in de wet staat dat de oudere verantwoordelijk is voor het kind. Het is ontzettend belangrijk dat in noodzakelijke situaties de ouders verantwoordelijkheid nemen voor hun kind. En veiligheid staat altijd op nummer 1.	Kentekenargumentatie Ouders (X) zijn de wettelijke voogd van de minderjarige kinderen (Y), want ouders (X) zijn verantwoordelijk voor het gedrag van hun kinderen (Z), en verantwoordelijk zijn voor het gedrag (Y) is kenmerkend voor wettelijk voogd zijn (Z).	Geen drogreden
16	3 ^e opp	Weerlegging	Eigenlijk werd in dit argument alleen maar herhaald wat de tweede spreker zei en ik zal nog een keer herhalen dat het ingrijpen van ouders kan leiden tot problematisch internetgebruik, zoals in ons 'problematisch-internetgebruik-argument' is genoemd.	Pragmatische argumentatie Ouders moeten geen volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar (X), want dit leidt tot problematisch internetgebruik (Y), en als dit (X) leidt tot problematisch internetgebruik (Y), moeten we dat niet doen.	Geen drogreden

Oppositie					
Nr.	Spr.	Arg. X	Het verbeteringsargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
17	1 ^e opp	Basis-argument	Het verbeteringsargument is gebaseerd op het idee dat kinderen waardevolle lessen leren door fouten te maken en de consequenties daarvan te ervaren. Deze lessen dragen dus bij aan de persoonlijke groei, aan de ontwikkeling van zelfbewustzijn en het verbeteren van besluitvormingsvaardigheden. En centraal staat hierbij het concept van 'trial on error', waarbij kinderen experimenteren, falen en vervolgens leren van hun fouten.	Causale argumentatie Voor kinderen (X) geldt dat ze waardevolle lessen leren die bijdragen aan persoonlijke groei, ontwikkeling van het zelfbewustzijn en het verbeteren van besluitvormingsvaardigheden (Y), want voor kinderen (X) geldt dat ze fouten maken en de consequenties daarvan ervaren, zoals het concept 'trial on error' (Z), en fouten maken en de consequenties daarvan ervaren (trial on error) (Z) leidt tot waardevolle lessen leren (Y).	Geen drogreden
18	2 ^e pro	Weerlegging	Volledige inzage in de communicatie van kinderen tot 16 jaar is niet hetzelfde als je kinderen niet laat experimenteren en geen fouten laat maken, want ouders controleren niet alles wat ze doen, want er zijn genoeg momenten waarop kinderen niet thuis zijn en bijvoorbeeld op school zijn. Het is niet alsof kinderen met een bodycam op school lopen en dat ouders met alles kunnen meekijken.	Kenmerkargumentatie Volledige inzage in de communicatie van kinderen tot 16 jaar (X) is niet hetzelfde als je kinderen niet laat experimenteren en geen fouten laat maken (Y), want ouders controleren niet alles wat ze doen (Z), en geen controle door ouders (Z) is een teken dat kinderen wel kunnen experimenteren en fouten kunnen maken (Y)	Geen drogreden

			Kinderen zullen alsnog fouten maken en dingen ontdekken, alleen ouders kunnen dingen door volledige inzage in de communicatie eerder hun kinderen op het goede pad brengen en ze helpen met het maken van betere keuzes. De volledige inzage in de communicatie is er alleen maar om kinderen te helpen. De scenario's dat kinderen fouten maken zullen er altijd zijn en dat gaat ook nooit weg.	Pragmatische argumentatie Ouders moeten volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar (X), want dat leidt tot dat kinderen nog steeds kunnen leren van hun fouten, zoals 'trial on error' (Y), en dit leidt tot dat ouders hun kinderen kunnen helpen met het op het goede pad brengen en het maken van betere keuzes (Y), en als dit (X) leidt tot deze wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dat doen.	Geen drogreden
19	2 ^e opp	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>		
20	3 ^e pro	Weerlegging	De oppositie noemde het verbeteringsargument en daarmee toonden ze aan dat door te experimenteren kinderen beter de consequenties van hun acties kunnen inschatten. Maar het is belangrijk om te benadrukken dat experimenteren niet altijd goed gaat, sterker nog, het gaat regelmatig fout en dat is heel gevaarlijk, vooral bij kinderen onder de 16 en ook vooral omdat wij in een wereld leven waar sociale media een heel grote rol speelt. En alles wat op sociale media gebeurt, is permanent. Dus fouten die kinderen maken, blijven permanent bestaan. Dat moet niet gebeuren en vooral niet bij kinderen.	Pragmatische argumentatie Ouders moeten volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar (X), want ze kunnen dan voorkomen dat kinderen op een foute manier gaan experimenteren en dat hierdoor iets permanent blijft bestaan (Y), en als dit (X) leidt tot het gewenste gevolg (Y), dan moeten we dit doen.	Geen drogreden
21	3 ^e opp	Reparatie	In dit argument werd gezegd dat kinderen experimenteren en dat het met het experimenteren soms fout gaat, maar wederom: de kans dat dit fout gaat is klein, want kinderen zijn niet dom en vaak zijn er echt wel tekens dat ouders zien dat het de verkeerde kant opgaat. En laten we het vooral nog een keer herhalen dat je van deze fouten juist leert. Kinderen zijn nog jong, hun brein is nog aan het ontwikkelen en daardoor is hun brein als een spons: het neemt alle informatie op, dus het is beter om dit kinderen op jonge leeftijd te laten leren dan later, wanneer hun brein bijna volgroeid is.	Kentekenargumentatie Voor kinderen (X) geldt dat ze niet dom zijn (Y), want voor kinderen (X) geldt dat ze veel moeten leren (Z), en veel moeten leren (Z) is een kenmerk voor niet dom zijn (Y). Causale argumentatie Voor kinderen (X) geldt dat ze waardevolle lessen leren die bijdragen aan persoonlijke groei, ontwikkeling van het zelfbewustzijn en het verbeteren van besluitvormingsvaardigheden(Y), want voor kinderen (X) geldt dat ze fouten maken en de consequenties daarvan ervaren, zoals het concept 'trial on error' (Z), en fouten maken en de consequenties daarvan ervaren (trial on error) (Z) leidt tot waardevolle lessen leren (Y).	Geen drogreden Geen drogreden

					Kentekenargumentatie Voor kinderen (X) geldt dat ze beter leren wanneer hun brein nog aan het ontwikkelen is (Y), want voor kinderen (X) geldt dat ze jong zijn (Z), en jong zijn (Z) is een teken dat hun brein nog aan het ontwikkelen is (Y).	Geen drogrede
--	--	--	--	--	--	---------------

Nr.	Spr.	Arg. Y	Karakterargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
22	1 ^e opp	Basis-argument	<p>Dit argument omvat dat kinderen hun karakter kunnen ontwikkelen door het verkennen van eigen interesses en het nemen van verantwoordelijkheid en het leren omgaan met uitdagingen. Dit is ook gebleken uit een onderzoek van de APA.</p> <p>Volledige ouderlijke inzage in de communicatie van kinderen kan deze ontwikkeling dus belemmeren en het vermogen van het kind om veerkrachtig te zijn ondermijnen. Kinderen moeten dus de kans krijgen om moeilijkheden te overwinnen en te leren van hun eigen ervaringen.</p>	Kentekenargumentatie Voor jonge kinderen (X) geldt dat ze hun karakter ontwikkelen door het verkennen van eigen interesses en het nemen van verantwoordelijkheid en het leren omgaan met uitdagingen (Y), want dit zegt een onderzoek van de APA (Z), en als de APA (Z) dit zegt, is het waar.	Geen drogrede
23	2 ^e pro	Weerlegging	<i>Geen weerlegging.</i>	Pragmatische argumentatie Ouders moeten geen volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar (X), want dit leidt tot het gevolg dat het de karakterontwikkeling van hun kinderen belemmert (Y) en het ondermijnt het vermogen van het kind om veerkrachtig te zijn (Y), en als dit (X) leidt tot de bovenstaande onwenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit niet doen.	Geen drogrede
24	2 ^e opp	Reparatie	Ik heb geen weerlegging gehoord, dus ik ook het argument ook niet herstellen.		
25	3 ^e pro	Weerlegging	Bij dit argument gaf de oppositie aan dat door ervaringen op te doen, kinderen hun karakter kunnen opbouwen en hun eigen imago kunnen opbouwen. Maar daarbij vraag ik me af, karakteropbouw sluit niet uit bij ouderlijke inzage. Kinderen kunnen met ouderlijke inzage nog steeds een karakter opbouwen, dat sluit elkaar absoluut niet uit. Toezicht van de ouders betekent namelijk niet dat niks meer mag. Toezicht van de ouders betekent slechts dat ouders weten wat er gaande is. Als een kind vertelt dat hij naar een feestje wil	Causale argumentatie Voor kinderen (X) geldt dat ze hun karakter en imago kunnen opbouwen zonder ouderlijk toezicht (Y), want voor kinderen (X) geldt dat ze ondanks het toezicht nog wel andere dingen kunnen doen (Z), en andere dingen doen (Z) leidt tot karakter en imago opbouw (Y).	Geen drogrede

			gaan, dan betekent ouderlijk toezicht niet dat het kind niet naar het feestje mag gaan, het betekent alleen dat ouders willen weten waar het feestje is, wie het feestje geeft, wie er aanwezig zullen zijn, et cetera. Puur voor de veiligheid van het kind.	Kentekenargumentatie Voor ouders (X) geldt ouderlijk toezicht (Y), want voor ouders (X) geldt dat ze weten wat er gaande is bij hun kinderen (Z), en weten wat er gaande is (Z) is een teken van ouderlijk toezicht hebben (Y).	Geen drogreden
26	3 ^e opp	Reparatie	Vervolgens hebben we het karakterargument waarin werd gezegd dat inzicht in de communicatie niet uitsluit dat karakter opgebouwd kan worden, maar het kan het wel verhinderen, want als kinderen niet bepaalde dingen kunnen doen zonder dat hun ouders erachter komen, dan kan dit ervoor zorgen dat het kind minder ervaring heeft voor het echte leven en ze kunnen minder veerkrachtig zijn.	Pragmatische argumentatie Ouders moeten geen volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar (X), want dit leidt tot het gevolg dat het de karakterontwikkeling van hun kinderen belemmert (Y) en het ondermijnt het vermogen van het kind om veerkrachtig te zijn (Y), en als dit (X) leidt tot de bovenstaande onwenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit niet doen.	Hellend vlak

Nr.	Spr.	Arg. Z	Het problematisch internetgebruik argument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
27	2 ^e opp	Basis-argument	<p>Dit argument houdt in dat kinderen meer en/of vaker problematisch internetgebruik laten zien wanneer ouders de communicatie, waaronder de online communicatie van de kinderen, in de gaten houden. Het 'in de gaten houden' zal ik in het vervolg 'ouderlijk toezicht' noemen.</p> <p>Problematisch internetgebruik is een vorm van gedragsverslaving waarbij een persoon overmatig gebruik maakt van online en digitale media. Dit kan een reeks negatieve gezondheids- en psychologische gevolgen hebben, zoals slaapproblemen en lichamelijke schade, het vermindert niveau van fysieke activiteit, sociale problemen, eenzaamheid, verminderde levensvreugheid, problemen op school, negatieve emoties, zoals stress, angst en depressie en verminderde empathie.</p>	<p>Causale argumentatie Voor kinderen (X) geldt dat ze vaker problematisch internetgebruik laten zien bij ouderlijk toezicht (Y), want voor kinderen (X) geldt dat ze het gevoel hebben in de gaten gehouden te worden (Z), en het gevoel in de gaten gehouden te worden door ouders (Z) leidt tot vaker problematisch internetgebruik (Y).</p> <p>Kentekenargumentatie Problematisch internetgebruik (X) is een vorm van gedragsverslaving (Y), want problematisch internetgebruik (X) is het overmatig gebruik maken van online en digitale media (Z), en overmatig gebruik maken van online en digitale media (Z) is een kenmerk van een vorm van gedragsverslaving (Y).</p> <p>Causale argumentatie Voor problematisch internetgebruik (X) geldt dat het negatieve gevolgen heeft voor de gezondheid en het psychologisch welzijn (Y), want voor problematisch internetgebruik (X) geldt dat het zorgt voor sociale problemen, eenzaamheid, verminderde</p>	<p>Causaliteitsdrogreden</p> <p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>

			<p>Veel onderzoeken hebben aangetoond dat ouderlijk toezicht niet effectief is bij het verminderen van problematisch internetgedrag van kinderen en adolescenten. Livingstone en Helsberg, twee onderzoekers, ontdekten dat ouderlijk toezicht er niet in slaagde riskant online gedrag, zoals geweld of het herkennen van privacygevoelige situaties bij kinderen van 9 tot 16 jaar te verminderen. Sterker nog, meerdere wetenschappelijke studies die tussen 2020 en 2023 zijn gepubliceerd laten zien dat ouderlijk toezicht problematisch internetgebruik van kinderen en de internetverslaving van adolescenten positief voorspelt. Dat betekent dat hoe meer ouders hun kinderen in de gaten houden, hoe meer kinderen problematisch internetgebruik vertoonden en hoe meer adolescenten verslaafd zijn aan internet en online communicatie.</p> <p>Op basis van de wetenschappelijke inzichten moeten we dus wel concluderen dat ouders geen volledige inzage moeten hebben in de communicatie van kinderen tot 16 jaar, omdat dit juist voor meer problemen kan zorgen voor hun kind.</p>	<p>levenstevredenheid, problemen op school, negatieve emoties en verminderde empathie (Z), en al deze dingen (Z) leiden tot een verminderde gezondheid en psychologisch welzijn (Y).</p> <p>Kentekenargumentatie Ouderlijk toezicht (X) is niet effectief bij het verminderen van problematisch internetgedrag van kinderen en adolescenten (Y), want veel onderzoeken hebben dat aangetoond (Z), en als veel onderzoeken dat aantonen (Z) is het (Y) waar.</p> <p>Causale argumentatie Voor kinderen (X) geldt dat ze vaker problematisch internetgebruik laten zien bij ouderlijk toezicht (Y), want voor kinderen (X) geldt dat ze het gevoel hebben in de gaten gehouden te worden (Z), en het gevoel in de gaten gehouden te worden door ouders (Z) leidt tot vaker problematisch internetgebruik (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Ouders moeten geen volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar (X), want dit leidt dat het voor meer problemen kan zorgen voor hun kind (Y), en als dit (X) leidt tot (Y) dan moeten we dat niet doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Causaliteits-drogreden (dubbel, zie hierboven)</p> <p>Geen drogreden</p>
28	3 ^e pro	Weerlegging	<p>Bij dit argument werd aangegeven dat er onderzoek is gedaan en dat blijkt dat kinderen met veel ouderlijke inzage juist meer internetproblemen vertonen. Maar nu vraag ik mij af of dit een causaal verband is. Is het namelijk niet een omgekeerd causaal verband? Het zou namelijk even goed kunnen zijn dat kinderen die problematisch internetgebruik vertonen sneller ouders hebben die zeggen: 'nu willen we meer inzage hebben'. Dat is een logischer verband dan andersom.</p>	<p>Causale argumentatie Voor kinderen met problematisch internetgebruik (X) geldt dat er een toename is in ouderlijk toezicht (Y), want voor kinderen met problematisch internetgebruik (X) geldt dat ouders bezorgd zijn over het internetgedrag van hun kinderen (Z), en de bezorgdheid van de ouders (Z) leidt tot toename in ouderlijk toezicht (Y).</p>	<p>Geen drogreden</p>
29	3 ^e opp	Reparatie	<p>Hierin werd gezegd dat er sprake zou zijn van een omgekeerd causaal verband dat het problematisch gedrag juist strengere ouders aantrekt, maar in onze ervaring gaat dit heel vaak samen. Dat is ook wat de onderzoekers zeiden, het loopt met elkaar op en dus als je de ene omlaag brengt, dan zou de ander ook omlaag gaan.</p>	<p>Causale argumentatie Voor kinderen (X) geldt dat ze vaker problematisch internetgebruik laten zien bij ouderlijk toezicht (Y), want voor kinderen (X) geldt dat ze het gevoel hebben in de gaten gehouden te worden (Z), en het gevoel in de gaten gehouden te worden door ouders (Z) leidt tot vaker problematisch internetgebruik (Y).</p>	<p>Causaliteits-drogreden (dubbel, zie hierboven)</p>

Debat 6: Het zonder toestemming downloaden van muziek en films moet actief worden vervolgd.

Wel instructie over drogredenen (experimentele groep)	Geen instructie over drogredenen (controlegroep)
---	--

Propositie					
Nr.	Spr.	Arg. A	Auteurbeschermingsargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogredenen?
1	1 ^e pro	Basis-argument	<p>Dit argument houdt in dat de maker in bezit is van zijn werk en dat anderen dit niet zomaar zonder toestemming mogen gebruiken, zoals de overheid aangeeft. Als dit wel gedaan wordt, is dit in principe diefstal.</p> <p>Dus waarom zouden we diefstal wel bestraffen, maar het illegaal downloaden niet?</p> <p>Hiernaast verdient een maker elke keer dat zijn werk legaal gebruikt wordt, een klein beetje geld. Als hun werk dus illegaal gebruikt wordt, loopt de auteur geld mis.</p>	<p>Kentekenargumentatie Voor de maker (X) geldt dat hij in bezit is van zijn werk (Y), want voor de maker (X) geldt dat anderen dit niet zomaar mogen gebruiken (Z), en dat anderen het werk niet mogen gebruiken (Z) is kenmerkend voor het werk in bezit hebben (Y).</p>	Geen drogredenen
				<p>Kentekenargumentatie Voor muziek (X) geldt dat anderen het niet zonder toestemming mogen gebruiken (Z), want voor muziek (X) geldt dat dat diefstal is (Y), en diefstal (Y) is kenmerkend voor dat anderen het niet mogen gebruiken (Z).</p>	Geen drogredenen
				<p>Vergelijkingsargumentatie Voor diefstal (X) geldt dat het strafbaar is, want voor illegaal downloaden (Z) geldt dat het strafbaar is (Y), en illegaal downloaden (Z) is vergelijkbaar met diefstal (X).</p>	Geen drogredenen
2	1 ^e opp	Weerlegging	<p>In dit argument werd gezegd dat de auteur het werk in bezit heeft en dat anderen dit niet zomaar mogen uitgeven. Maar voor een auteur heeft het ook heel veel voordelen als zijn werk beluisterd wordt. Hij kan bekender worden en meer fans krijgen.</p>	<p>Pragmatische argumentatie Het zonder toestemming downloaden van muziek en films moet niet actief worden vervolgd (X), want dit leidt tot dat de auteur meer beluisterd wordt (Y), en dit leidt weer tot meer bekendheid (Y), en dit leidt weer tot meer fans (Y), dus als dit (X) leidt tot wenselijke gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.</p>	Geen drogredenen

			Er werd ook gezegd dat deze auteurs geld mislopen, maar er zijn ook andere manieren om de auteur geld te laten verdienen, door bijvoorbeeld crowdfunding. Dan is er een veel hechtere band tussen de maker en het publiek en zo krijgt de auteur ook geld.	Pragmatische argumentatie Het zonder toestemming downloaden van muziek en films moet niet actief worden vervolgd (X), want dit leidt tot crowdfunding en daarbij ook een sterkere band tussen de maker en het publiek (Y), en dit leidt ook dat de auteur meer geld krijgt (Y), en als dit (X) leidt tot gewenste gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.	Hellend vlak
3	2 ^e pro	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>		
4	2 ^e opp	Weerlegging	Esper Verhoeven pleit net zoals de D66 voor het vergemakkelijken van licenties. Dit kan volgens hem bijvoorbeeld via een radiomodel. Dit houdt in dat er organisaties worden opgericht net als Bumastemla, die een heffing legt op het plaatsen van films of muziek, zodat de opbrengst naar auteurs en naar makers kunnen.	Pragmatische argumentatie Het zonder toestemming downloaden van muziek en films moet niet actief worden vervolgd (X), want dit leidt tot het vergemakkelijken van radiomodellicenties, zodat auteurs en makers toch geld verdienen (Y), en als dit (X) leidt tot het gewenste gevolg (Y), dan moeten we dit doen.	Geen drogreden
5	3 ^e pro	Reparatie	Hierbij stelde de oppositie dat er bijvoorbeeld een heffing kan komen op muziek, waardoor er geld verdient kan worden voor de auteurs en dat dan geen verlies lijden. Dit is echter geen illegale bron, dit zou dan legaal zijn. Ook zeggen ze dat de auteurs dat de auteurs door het illegaal downloaden bekender worden, maar dat is niet per se het geval. De mensen die illegaal downloaden hoeven het niet per se met andere mensen te hebben over hun beluisterde muziek of gekeken films, waardoor de bekendheid niet per se verspreidt.	Kentekenargumentatie Voor een radiolicensie (X) geldt dat het een legale bron is (Y), want voor een radiolicensie (X) geldt dat de maker geld verdient (Z), en een maker die geld verdient (Z) is een teken van een legale bron (Y). Causale argumentatie Voor auteurs (X) geldt dat ze niet per se bekender worden door het illegaal downloaden (Y), want voor auteurs (X) geldt dat de gedownloade nummers of films niet per se met andere mensen gedeeld worden (Z), en het niet verspreiden van gedownloade films of nummers (Z) leidt niet per se tot meer bekendheid (Y).	Geen drogreden Geen drogreden
Interruptie			Waarom worden auteurs niet per se bekender als hun muziek illegaal gedownload wordt? Illegaal zou het juist muziek makkelijker toegankelijk moeten maken.		
<i>Vervolg argumentatiefase 3^e spreker</i>			Muziek is eigenlijk overal gratis te beluisteren, als je het illegaal downloadt heeft dat niet veel verschil met de gratis bronnen, zoals Spotify en YouTube waarop je bijna alles kan	Vergelijkingsargumentatie Voor het illegaal downloaden (X) geldt dat de muziek gratis te beluisteren is (Y), want voor Spotify en YouTube (Z) geldt dat de muziek gratis te	Geen drogreden

			beluisteren. Waarom zou dan het illegaal downloaden dan effect hebben op het bekend worden van de auteurs?		beluisteren is (Y), en Spotify en YouTube (Z) zijn vergelijkbaar met het illegaal downloaden.	
6	3 ^e opp	Weerlegging	De propositie stelde dat anderen niet zomaar het bezit van een auteur mogen gebruiken, waardoor de illegale downloaders vervolgd moeten worden. Er zijn echter al thuishoofheffingen die auteurs ontvangen van bijvoorbeeld Stichting De Thuishoof en deze zijn bedoeld als een vergoeding, omdat er niet gegarandeerd kan worden dat alle consumenten geen thuishoofeën maken en deze vervolgens verspreiden. De auteurs ontvangen dus al compensatie voor het feit dat de auteursrechten geschonden worden.		Kentekenargumentatie Voor auteurs (X) geldt dat ze al compensatie ontvangen voor het illegaal kopiëren en verspreiden van hun werk (Y), want voor auteurs (X) geldt dat er thuishoofheffingen zijn waar ze geld van krijgen (Z), en het ontvangen van geld van deze thuishoofheffingen (Z) is een teken dat de auteurs al compensatie ontvangen (Y).	Geen drogrede

Nr.	Spr.	Arg. B	Beschikbaarheidsargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
7	1 ^e pro	Basisargument	Dit argument houdt in dat films en muziek ook via genoeg begaanbare routes beschikbaar zijn, zoals YouTube, Spotify, Netflix enzovoorts. In veel gevallen moet je voor zo'n platform wel een klein bedrag betalen, maar dan heb je toegang tot heel veel verschillende werken in plaats van maar één. En ja, er zullen altijd mensen zijn die dit geld niet kunnen betalen, maar zou dat hen het recht geven om in principe te stelen? Wij vinden van niet.	Kentekenargumentatie Illegaal downloaden [impliciet] is niet nodig (Y), want er zijn genoeg begaanbare routes beschikbaar waarop je muziek kunt luisteren (Z), en dat er geen begaanbare wegen zijn (Z) is een voorbeeld van dat het niet nodig is (Y).	Geen drogrede
Interruptie			Waarom vind je dat er gestolen wordt, want je neemt het toch niet van diegene af?		
<i>Vervolg argumentatiefase 1^e spreker</i>			Het werk is in bezit van de maker, in principe hebben zij alleen het recht om het te gebruiken. Als een ander dat zou gebruiken zonder dat de maker daar toestemming voor heeft gegeven, dan is dat diefstal.	Kentekenargumentatie Voor de maker (X) geldt dat hij in bezit is van zijn werk (Y), want voor de maker (X) geldt dat anderen dit niet zomaar mogen gebruiken (Z), en dat anderen het werk niet mogen gebruiken (Z) is kenmerkend voor het werk in bezit hebben (Y).	Geen drogrede
8	1 ^e opp	Weerlegging	De propositie kwam net met het beschikbaarheidsargument en zei dat films en muziek ook beschikbaar zijn via andere platforms. Hierbij is het van belang om ook te kijken naar mensen die deze legale platforms niet kunnen betalen. Er zou dan een potentiële kloof kunnen ontstaan tussen de mensen die wel voor films en muziek kunnen betalen en voor	Pragmatische argumentatie Het zonder toestemming downloaden van muziek en films moet niet actief worden vervolgd (X), want dit leidt tot geen potentiële kloof tussen mensen die wel legale muziek kunnen betalen en niet legale muziek kunnen betalen (Y),	Hellend vlak

			de mensen die dit niet kunnen. Dat kan resulteren in een beperkt culturele uitwisseling.		dit leidt tot geen beperking van culturele uitwisseling (Y), en als dit (X) leidt tot gewenste gevolgen (Y), dan moeten we dit doen.	
9	2 ^e pro	Reparatie	Wat betreft het financiële aspect hadden jullie het erover dat sommige mensen deze platforms niet kunnen betalen. Heel veel apps, zoals Spotify zijn gratis en er zijn dus genoeg manieren om deze muziek en films te beluisteren of bekijken.		Causale argumentatie Voor mensen met weinig geld (X) geldt dat ze op een legale manier muziek kunnen beluisteren (Y), want voor mensen met weinig geld (X) geldt dat ze gratis legale platforms kunnen gebruiken (Z), en het gebruik van gratis legale platforms (Z) leidt tot een legale manier van muziek beluisteren (Y).	Geen drogreden
10	2 ^e opp	Weerlegging	De propositie stelde dat ook films en muziek beschikbaar zijn op online platforms. Naast het feit dat het downloaden geld kost, is er nu ook moeilijk om voor illegale bronnen per land licenties te krijgen en wat bedoelen we daar nu precies mee? Dat betekent dat het moeilijk is om films openbaar te stellen in elk land, bijvoorbeeld een Engelse film kan in Engeland wel openbaar staan, maar dan kan het moeilijk zijn voor de auteurs of Netflix om dat dan ook in Nederland te laten zien. Dus als oppositie vinden wij dat het makkelijker moet worden voor aanbieders van films en muziek om licenties te krijgen. Daarvoor pleit ook D66 zij willen het auteursrecht moderniseren in plaats van een downloadverbod.		Pragmatische argumentatie Het moet makkelijker worden voor aanbieders van films en muziek om licenties te krijgen (X), want dit leidt tot het makkelijker verkrijgen van allerlei soorten films en muziek (Y), en als dit (X) leidt tot het gewenste gevolg (Y) dan moeten we dit doen.	Geen drogreden
11	3 ^e pro	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>			
12	3 ^e opp	Weerlegging	<i>Geen weerlegging</i>			

Nr.	Spr.	Arg. C	Downloadargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
13	2 ^e pro	Basisargument	Een aantal jaar geleden heeft het Europese Hof een uitspraak gedaan over het downloaden van illegale bronnen. Ik zal deze uitspraak citeren: <i>Een nationale wettelijke regeling die geen onderscheid maakt tussen geoorloofde en ongeoorloofde reproducties voor privégebruik kan geen correcte toepassing van de thuiskopie verzekeren. De omstandigheid dat er geen één enkele technische voorziening bestaat om de vervaardiging van ongeoorloofde</i>	Kentekenargumentatie Voor auteursrecht (X) geldt dat alleen de auteur kan bepalen of zijn kunst wordt verveelvoudigd (Y), want dat heeft het Europese Hof gezegd / het is een wet (Z), en het feit dat het een wet is door het Europese Hof uitgesproken (Z) maakt dat alleen de auteur kan bepalen of zijn kunst wordt verveelvoudigd (Y).	Geen drogreden

			<p><i>privékopieën te bestrijden, kan aan deze vaststelling geen afbreuk doen.</i></p> <p>Sinds deze uitspraak is gedaan is er een Nederlandse auteurswet ingesteld vanaf april 2014. Deze wet stelt dat het auteursrecht uitsluitend recht van de maker van letterkunde, wetenschap of kunst (waar muziek en films onder vallen) of van diens rechtverkrijgenden om dit openbaar te maken en te verveelvoudigen behoudens de beperkingen bij de wet gesteld. In makkelijkere woorden staat dat een werk, of dat nu kunst, films of muziek is, dat alleen de auteur kan bepalen of dat wordt verveelvoudigd. De auteur moet toestemming hebben gegeven aan andere bronnen voordat zij dat mogen doen. Dit betekent dus dat het downloaden van bronnen via websites die niet toegestaan zijn, eigenlijk gewoon illegaal is volgens de wet.</p>		
14	2 ^e opp	Weerlegging	<p>Afgezien van het feit dat justitie eigenlijk te weinig capaciteit heeft, vragen wij als oppositie ons af hoe jullie het verbod op het illegaal downloaden in de praktijk willen handhaven. Er is namelijk al een verbod, zoals jullie ook al zeiden. De afgelopen jaren is hier niet voldoende op gehandhaafd, anders zouden we hier ook niet over discussiëren. Onze mening is dat het verbod niet te handhaven is, omdat 24.2% van de Nederlanders een VPN heeft. Een VPN houdt in 'Virtual Private Network' en dat is dat je anoniem kunt internetten, dus dan kunnen overheden en andere organisaties niet zien wat je online doet. Al je online data wordt dan via versleutelde verbindingen het internet opgestuurd, zodat eigenlijk alles privé blijft. Dus er kan dan ook niet gezien worden of je illegale films of muziek downloadt. Daarmee wordt de handhaving van het verbod ook erg lastig om te controleren.</p>	<p>Causale argumentatie Het verbod (X) is niet te handhaven (Y), want veel mensen hebben een VPN (Z), en het hebben van een VPN (Z) maakt dat het verbod lastig te handhaven is (Y).</p>	Geen drogreden
15	3 ^e pro	Reparatie	<p>De oppositie vraagt zich af hoe dit gehandhaafd kan worden met bijvoorbeeld VPN. Je kan dit doen door bijvoorbeeld de websites te verwijderen, hiermee ga je niet naar de mensen die illegaal downloaden, maar verwijder je de bron. Hierdoor wordt illegaal downloaden ook moeilijker.</p> <p>Jullie zeggen ook dat VPN geld kost, als mensen die VPN gebruiken, waarom zouden ze dan niet net zo goed voor de betaalde platforms betalen waardoor ze niet illegaal hoeven te downloaden?</p>	<p>Causale argumentatie Illegaal downloaden (X) wordt moeilijker (Y), want je pakt het aan bij de bron (Z), en het aanpakken bij de bron (Z) leidt tot moeilijker illegaal downloaden (Y).</p> <p>Vergelijkingsargumentatie Voor VPN-gebruikers (X) geldt dat ze moeten betalen voor een platform (Y), want voor mensen die betalen voor content (Z) geldt dat ze</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>

					moeten betalen voor een platform (Y), en contentbetalers (Z) zijn vergelijkbaar met VPN-gebruikers (X).	
16	3 ^e opp	Weerlegging	Geen weerlegging			

Oppositie						
Nr.	Spr.	Arg. X	Educatieargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?	
17	1 ^e opp	Basisargument	<p>Muziek en films dienen niet alleen als vormen van vermaak, maar dienen ook als educatiemiddel, met name voor Engels. Engels is een belangrijke taal geworden in onze globaliserende samenleving.</p> <p>Nogmaals kan niet iedereen zich de abonnementen op de legale platforms veroorloven. Dus voor degene met beperkte financiële middelen kan het zonder toestemming downloaden van muziek en films toch een manier zijn om makkelijk Engels te leren. En als we dat actief gaan vervolgen, dan zal dat ertoe leiden dat mensen met beperkte middelen geen Engels meer kunnen leren. Dat zou niet eerlijk zijn, vooral omdat Engels zo belangrijk is geworden. Laten we ervoor zorgen dat de kansen voor iedereen behouden worden, zonder onnodige beperkingen.</p>	<p>Pragmatische argumentatie Het zonder toestemming downloaden van muziek en films moet niet actief worden vervolgd (X), want muziek en films dienen niet alleen als vormen van vermaak, maar dienen ook als educatiemiddel (Y), en als dit (X) leidt tot wenselijk gevolg (Y) dan moeten we dat doen.</p> <p>Pragmatische argumentatie Het zonder toestemming downloaden van muziek en films moet niet actief worden vervolgd (X), want als dit wel gebeurt dan leidt dit tot het onwenselijke gevolg dat degenen met beperkte financiële middelen minder makkelijk Engels kan leren en dat leidt tot oneerlijkheid (Y), En als dit (X) leidt tot onwenselijk gevolg (Y), dan moeten we dat niet doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Hellend vlak</p>	
18	2 ^e pro	Weerlegging	In dit argument werd gezegd dat films en muziek taalverwervingsmiddelen zijn, dat is misschien zo, maar dat is niet het enige middel om een taal te leren. Er zijn genoeg andere manieren om een taal te leren en daarvoor zijn niet per se films of muziek nodig.	<p>Vergelijkingsargumentatie Voor het illegaal downloaden van muziek en films (Y) geldt dat je een taal kunt leren, want voor andere middelen (Z) geldt ook dat je een taal kunt leren (Y), en andere middelen (Z) zijn vergelijkbaar met het illegaal downloaden van muziek en films (Y).</p>	Geen drogreden	
19	2 ^e opp	Reparatie	Graag wil ik de jury wijzen op de economische ongelijkheid. Dit is het gegeven dat niet iedereen zich een betaald abonnement kan veroorloven. Een basisabonnement van Netflix kost namelijk al gauw 95 euro en dit kan je niet van	<p>Pragmatische argumentatie Het zonder toestemming downloaden van muziek en films moet niet actief worden vervolgd (X),</p>	Geen drogreden	

			iedereen verwachten dat die het kan betalen. Het actief vervolgen van individuen voor het downloaden van muziek en films kan dus als oneerlijk worden beschouwd.		want dit leidt tot oneerlijk door mensen die geen platformen kunnen betalen (Y), en als dit (X) leidt tot ongewenst gevolg (Y) dan moeten we dit niet doen.	
20	3 ^e pro	Weerlegging	De oppositie stelde dat alleen betaalde films leerzaam zouden zijn voor de mensen, maar er zijn ook genoeg gratis films te bekijken die legaal zijn, dus die zouden ook kunnen helpen om de taal te leren. Het leren van een taal hoeft niet per se met films die je illegaal downloadt.		Causale argumentatie Voor het leren van een taal (X) geldt dat je niet per se illegaal films hoeft te downloaden (Y), want voor het leren van een taal (X) zijn genoeg gratis legale films te bekijken (Z), en gratis legale films bekijken (Z) leidt tot dat je niet per se illegaal films hoeft te downloaden (Y).	Geen drogreden
21	3 ^e opp	Reparatie	De propositie stelde dat veel filmmateriaal gratis is, maar veel leuke films zijn niet op gratis websites beschikbaar en films kijken is bovendien niet alleen leuk, maar het is ook leerzaam om op een leuke manier een taal te leren zonder dat mensen daar veel moeite voor hoeven te doen.		Kentekenargumentatie Voor veel leuke films (X) geldt dat het leerzaam is (Y), want voor veel leuke films (X) geldt dat je op een leuke manier zonder te veel moeite een taal kunt leren (Z), en op een leuke manier zonder te veel moeite een taal leren (Z) is een voorbeeld van dat het leerzaam is (Y).	Geen drogreden
			Naast dat niet alle mensen een streamingdienst kunnen veroorloven, zijn er ook zoveel verschillende streamingdiensten, dat veel mensen het zonde vinden om voor één film een abonnement te nemen. Ze downloaden dan liever die ene film op een illegale website.		Kentekenargumentatie Voor veel mensen (X) geldt dat ze het zonde vinden om voor één film een abonnement te nemen (Y), want voor veel mensen (X) geldt dat ze dan liever die ene film op een illegale website downloaden (Z), en die ene film op een illegale website downloaden (Z) is kenmerkend voor dat mensen het zonde vinden om voor één film een abonnement te nemen (Y).	Geen drogreden

Nr.	Spr.	Arg. Y	Alternatieve argument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
22	1 ^e opp	Basisargument	Soms zijn er helemaal geen andere alternatieven om een specifieke film of specifiek liedje te bekijken of te beluisteren. Denk dan aan minder populaire of moeilijk verkrijgbare films. Stel je voor dat je wel interesse hebt in een bepaalde film, maar dit nergens kunt vinden vanwege gebrek aan populariteit, in dit geval kan het downloaden zonder toestemming de enige mogelijkheid zijn om toegang te krijgen. Zou het dan rechtvaardig zijn om hiervoor gestraft te worden?	Causale argumentatie Voor bepaalde films en liedjes (X) geldt dat er geen ander alternatief is dan illegaal downloaden om het te bekijken of te beluisteren (Y), want voor bepaalde films en liedjes (X) geldt dat ze onpopulair zijn (Z), En onpopulairiteit (Z) leidt tot het illegaal downloaden (Y).	Geen drogreden

			Bovendien draagt het ook bij aan behoud van cultuur, aangezien het mensen in staat stelt om minder bekende historische werken te verkennen die anders misschien verloren zouden gaan. We zouden dit dus niet moeten vervolgen om mensen de ruimte te geven om cultuur te verkennen en de mogelijkheid aanbieden om toch dit soort specifieke films of muziek te kunnen bekijken of te beluisteren.	<p>Causale argumentatie Voor het illegaal downloaden van films en muziek (X) geldt dat het bijdraagt aan behoud van cultuur (Y), want voor het illegaal downloaden van films en muziek (X) geldt dat het mensen in staat stelt om minder bekende historische werken te verkennen die misschien anders verloren zouden gaan (Z), en het verkennen van minder bekende historische werken die misschien anders verloren zouden gaan (Z) leidt tot een behoud van cultuur (Y).</p> <p>Pragmatische argumentatie Het zonder toestemming downloaden van muziek en films moet niet actief worden vervolgd (X), want het biedt mensen de ruimte om cultuur te verkennen (Y), en als dit (X) leidt tot het wenselijke gevolg (Y), dan moeten we dit doen.</p>	<p>Geen drogreden</p> <p>Geen drogreden</p>
23	2 ^e pro	Weerlegging	Ik begreep hieruit dat het gaat om onpopulaire films en muziek, waarschijnlijk zijn deze films en muziek ergens wel te verkrijgen en hiervoor is dus geen illegale bron nodig.	<p>Kentekenargumentatie Voor het verkrijgen van onpopulaire films en muziek (X) geldt dat er geen illegale bron voor nodig is (Y), want voor het verkrijgen van onpopulaire films en muziek (X) geldt dat het wel ergens te verkrijgen is (Z), en het feit dat het ergens te verkrijgen is (Z) is een teken dat er geen illegale bron voor nodig is (Y).</p>	Geen drogreden
24	2 ^e opp	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>		
25	3 ^e pro	Weerlegging	Hierin werd gezegd dat sommige moeilijk verkrijgbare films niet te bekijken zijn in ons land, dit komt op hetzelfde neer als het beschikbaarheidsargument. Hiermee heb ik dit argument al weerlegd.	<i>Zie beschikbaarheidsargument</i>	Geen drogreden
26	3 ^e opp	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>		

Nr.	Spr.	Arg. Z	Privacyargument	Argumentatieschema	Argumentatieschemadrogreden?
27	2 ^e opp	Basisargument	Het toegankelijk en beschikbaar stellen van open internet is voor iedereen een groot goed en dat zou je niet willen beperken. Vrij verkeer van informatie is namelijk erg	<p>Pragmatische argumentatie Het zonder toestemming downloaden van muziek en films moet niet actief worden vervolgd (X), want vrij verkeer van informatie is erg belangrijk om</p>	Geen drogreden

			belangrijk en zeker om democratische waarden te beschermen.		democratische waarden te beschermen en dat moet dus niet beperkt worden (Y), en als (X) leidt tot wenselijk gevolg (Y) dan moeten we dat doen.	
28	3 ^e pro	Weerlegging	<i>Geen weerlegging</i>			
29	3 ^e opp	Reparatie	<i>Geen reparatie</i>			

V Overzicht drogredenen en analyse van de afzwakkingsstrategieën

Modale bijwoorden = rood

Modale werkwoorden = paars

Passieve en onpersoonlijke zinsconstructies = geel

Vraagvormen = grijs

Experimentele groep (met instructie)	Controlegroep (zonder instructie)
Kentekenargumentatie	
Overhaaste generalisatie	
<p>Debat 5: Ouders moeten volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar</p> <p>Propositie</p>	<p>Debat 1: Middelbare scholen moeten in hun eindexamenjaar geen enkele les meer verplicht stellen</p> <p>Oppositie</p>
<p>(1) Hierbij gaf de oppositie aan dat kinderen kunnen leren van de ervaringen van anderen. Maar kinderen leven in een bubbel waar ze meestal eigenlijk alleen contact hebben met mensen uit dezelfde leeftijdsgroep. Dus iedereen waarmee zij veel contact hebben, ontbreekt er levenservaring. Dus degenen om hen heen hebben vaak net zoveel levenservaring als zichzelf. Dus het is lastig om daar goed van te leren.</p>	<p>(2) Leerlingen zijn niet zo erg betrouwbaar, in het vwo hebben ze wel discipline, voor havo wordt dat minder en voor mavo, dan oké, dat gaat niet meer gebeuren. De realiteit is dat veel leerlingen school niet zien als een motivering om te gaan leren, dat is niet de motivatie van de leerlingen. In feite willen alle leerlingen minder school hebben. Uiteindelijk zal het zelfstandigheidsargument zichzelf niet meer omhooghouden.</p>
Kentekendrogreden	
<p>Debat 2: Alle leerlingen moeten na hun eindexamen verplicht een tussenjaar nemen</p> <p>Oppositie</p>	
<p>(3) Wij denken dat dit niet helemaal werkt, omdat je alsnog heel erg jong bent. Dus dat extra jaar maakt volgens ons niet heel erg veel uit.</p>	
<p>(4) Tijdens je studie doe je ook connecties op, deze mensen hebben dezelfde kennis en interesses, dus deze connecties zijn veel waardevoller. Je hebt veel meer aan deze connecties, dan aan de connecties met mensen die iets totaal anders doen.</p>	

Experimentele groep (met instructie)	Controlegroep (zonder instructie)
Causale argumentatie	
Causaliteitsdrogreden	
<p>Debat 2: Alle leerlingen moeten na hun eindexamen verplicht een tussenjaar nemen</p> <p>Oppositie</p>	<p>Debat 4: Leerlingen die gemiddeld een 7 staan, moeten vrijstelling van lessen kunnen krijgen</p> <p>Propositie</p>
<p>(5) Ook werken jongeren erg veel in een tussenjaar, dit zorgt ervoor dat ze gewend raken aan een bepaald inkomen en ze niet bereid zijn dit inkomen aan de kant te zetten om weer terug naar school te gaan.</p>	<p>(6) Er werd gezegd dat het ook andersom kan, dat leerlingen ontmoedigd zullen worden als hun vrienden wel vrij krijgen en zij niet, omdat ze moeite hebben met het vak, ja je kan het omdraaien, maar het gaat erom dat het juist teamspirit veroorzaakt en dat je elkaar aanmoedigt om beter te presteren.</p>
<p>Debat 4: Leerlingen die gemiddeld een 7 staan, moeten vrijstelling van lessen kunnen krijgen</p> <p>Oppositie</p>	<p>Debat 4: Leerlingen die gemiddeld een 7 staan, moeten vrijstelling van lessen kunnen krijgen</p> <p>Propositie</p>
<p>(7) ABO-kennisbank zegt dat 70 tot 95 procent van alle jonge leerlingen aan uitstelgedrag doet. Dit betekent dat op het moment dat er geen lessen zijn, leerlingen aan uitstelgedrag gaan doen. In ons huidige schoolsysteem is dit niet mogelijk. Er is namelijk een gecontroleerde omgeving en docenten geven les waardoor leerlingen tijdens de lessen wat opsteken van wat de docent zegt.</p>	<p>(8) Je wordt juist gemotiveerd doordat je vrienden ook beter hun best doen en daardoor vrijstelling krijgen. Dus dat zorgt ook weer voor sterkere banden dat iedereen elkaar aanmoedigt om beter hun best te doen, omdat je daarvoor beloond wordt.</p>
<p>Debat 5: Ouders moeten volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar</p> <p>Propositie</p>	<p>Debat 5: Ouders moeten volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar</p> <p>Oppositie</p>
<p>(9) Hierbij gaf de oppositie aan dat kinderen kunnen leren van de ervaringen van anderen. Maar kinderen leven in een bubbel waar ze meestal eigenlijk alleen contact hebben met mensen uit dezelfde leeftijdsgroep. Dus iedereen waarmee zij veel contact hebben, ontbreekt er levenservaring. Dus degenen om hen heen hebben vaak net zoveel levenservaring als zijzelf. Dus het is lastig om daar goed van te leren.</p>	<p>(10) Veel onderzoeken hebben aangetoond dat ouderlijk toezicht niet effectief is bij het verminderen van problematisch internetgedrag van kinderen en adolescenten. Livingstone en Helsberg, twee onderzoekers, ontdekten dat ouderlijk toezicht er niet in slaagde riskant online gedrag, zoals geweld of het herkennen van privacygevoelige situaties bij kinderen van 9 tot 16 jaar te verminderen. Sterker nog, meerdere wetenschappelijke studies die tussen 2020 en 2023 zijn gepubliceerd laten zien dat ouderlijk toezicht problematisch internetgebruik van kinderen en de internetverslaving van adolescenten positief voorspelt. Dat betekent dat hoe meer ouders hun kinderen in de</p>

	<p>gaten houden, hoe meer kinderen problematisch internetgebruik vertoonden en hoe meer adolescenten verslaafd zijn aan internet en online communicatie. Op basis van de wetenschappelijke inzichten moeten we dus wel concluderen dat ouders geen volledige inzage moeten hebben in de communicatie van kinderen tot 16 jaar, omdat dit juist voor meer problemen kan zorgen voor hun kind.</p>
<p>Hellend vlak</p>	
<p>Debat 1: Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar geen enkele les meer verplicht stellen</p> <p>Propositie</p>	<p>Debat 1: Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar geen enkele les meer verplicht stellen</p> <p>Oppositie</p>
<p>(11) Als de lessen niet meer verplicht zijn, kiezen veel leerlingen er waarschijnlijk voor om niet naar de lessen te gaan. Dan zijn er dus ook minder docenten nodig. En omdat er al een groot lerarentekort is, kunnen de docenten nu die lesgeven aan een examenjaar, deze tekorten opvullen. Neem als voorbeeld een 5-havo klas van het HVC <i>legt hier met cijfers uit hoe dit argument in elkaar zit.</i></p>	<p>(12) Als ze zelf kunnen kiezen wanneer ze gaan leren voor het eindexamen, dan gaan ze waarschijnlijk te laat beginnen en zijn ze niet meer voorbereid voor het eindexamen.</p>
<p>Debat 1: Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar geen enkele les meer verplicht stellen</p> <p>Propositie</p>	<p>Debat 1: Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar geen enkele les meer verplicht stellen</p> <p>Oppositie</p>
<p>(13) Ook vallen er tegenwoordig veel meer docenten uit wegens een te hoge werkdruk. Deze werkdruk zou ook omlaag gaan als er minder leerlingen naar de lessen gaan, dat vermindert dus ook het tekort aan docenten.</p>	<p>(14) Bij het zakken moeten de leerlingen dan verplicht een jaar overdoen, waardoor ze wéér niet naar school komen en daardoor blijven we in een soort cyclus zitten dat leerlingen minder goed zijn voorbereid.</p>
<p>Debat 2: Alle leerlingen moeten na hun eindexamen verplicht een tussenjaar nemen</p> <p>Oppositie</p>	<p>Debat 1: Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar geen enkele les meer verplicht stellen</p> <p>Oppositie</p>
<p><i>Twijfel hellend vlakje → niet opgenomen totaal</i></p> <p>Hoewel voor sommige leerlingen prestaties kunnen verbeteren met een tussenjaar, kunnen voor veel leerlingen ook essentiële kennis van de middelbare school vervagen en zullen zij tijdens hun opleiding meer moeite hebben om deze</p>	<p>(15) Leraren hebben geleerd om leerlingen te helpen en te begeleiden. Door lessen niet meer verplicht te stellen, gaan sommige leerlingen niet meer naar die lessen en dan missen ze begeleiding naar het examen toe. Hierdoor kunnen examenprestaties gaan tegenvallen. Door bepaalde vakken krijg je fundamentele basiskennis over de wereld</p>

kennis weer op te halen en bij te spijkeren. Dit kan juist een negatieve invloed hebben op hun prestaties.	en maatschappij. Zonder deze kennis wordt het later moeilijker om zelf je eigen leven te beginnen als je bijvoorbeeld economie mist.
Debat 2: Alle leerlingen moeten na hun eindexamen verplicht een tussenjaar nemen Oppositie	Debat 5: Ouders moeten volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar Oppositie
Volgens www.tussenjaarkenniscentrum.nl start 10 tot 15 procent van de jongeren die een tussenjaar hebben genomen ervoor om hierna niet naar het hoger onderwijs te gaan. Sommigen plakken er nog wat tussenjaren aan vast en anderen volgen helemaal geen onderwijs meer. (16) Dit zorgt er uiteindelijk voor dat er minder opgeleide mensen zijn.	(17) Vervolgens hebben we het karakterargument waarin werd gezegd dat inzicht in de communicatie niet uitsluit dat karakter opgebouwd kan worden, maar het kan het wel verhinderen, want als kinderen niet bepaalde dingen kunnen doen zonder dat hun ouders erachter komen, dan kan dit ervoor zorgen dat het kind minder ervaring heeft voor het echte leven en ze kunnen minder veerkrachtig zijn.
Debat 3: Het voortgezet onderwijs zou op ieder niveau (vmbo, havo, vwo) 5 jaar moeten duren Propositie	
(18) Op de lange termijn draagt het verlengen van het onderwijs zelfs bij aan het verminderen van het lerarentekort door leerlingen meer tijd te geven zich voor te bereiden op hun toekomstige carrière en hun interesse in het onderwijs te vergroten.	
Debat 4: Leerlingen die gemiddeld een 7 staan, moeten vrijstelling van lessen kunnen krijgen Oppositie	
(19) De propositie heeft gezegd dat je mensen stimuleert door een 7 als doel te stellen en dit klopt ook wel, maar wat gebeurt er op het moment dat er leerlingen zijn die geen 7 kunnen halen, dat zij zeg maar nog steeds in de les zitten? Dit zou betekenen dat deze leerlingen minder gestimuleerd zouden zijn, omdat hun vrienden hen verlaten. Dit zou betekenen dat zij misschien wel gedeprimeerd kunnen worden en dit is natuurlijk niet fijn voor iedereen.	
Debat 4: Leerlingen die gemiddeld een 7 staan, moeten vrijstelling van lessen kunnen krijgen Oppositie	

<p>(20) Op het moment dat ons huidige schoolsysteem er niet is, zullen leerlingen op korte termijn gaan leren. Dit betekent dat zij misschien een goed cijfer kunnen halen voor een s.o.'tje waardoor ze niet meer bij de lessen aanwezig hoeven te zijn. Op het moment dat er een grote toets komt, zoals een schoolexamen of misschien wel iets anders voor het examenprogramma, dan zou dit betekenen dat leerlingen niet goed genoeg voorbereid kunnen zijn omdat het te veel stof is om binnen een korte tijd te leren.</p>	
<p>Debat 4: Leerlingen die gemiddeld een 7 staan, moeten vrijstelling van lessen kunnen krijgen</p> <p>Oppositie</p>	
<p>(21) Ik zal nog een keer herhalen wat onze eerste spreker zei: 'Leerlingen die geen vrijstelling krijgen, worden juist gedemotiveerd en omdat ze juist graag vrij willen'. De leerlingen die niet vrij zullen krijgen, gaan meer werken en dat leidt uiteindelijk tot stress en uitputting. Is dit serieus een omgeving dat wij willen bieden aan onze leerlingen?</p>	
<p>Debat 5: Ouders moeten volledige inzage hebben in de communicatie van hun kinderen tot 16 jaar</p> <p>Propositie</p> <p><i>Twijfel hellend vlak → niet opgenomen totalen.</i></p>	
<p>De oppositie zei dat kinderen bepaalde fouten mogen maken. Nu is het waar dat kinderen fouten mogen maken, maar één keer mis gaan van iets, kan vooral op sociale media zorgen voor levenslange trauma's. Als iets echt flink misgaat, kan een kind daar voor altijd last van hebben. Dat is heel gevaarlijk, dat is absoluut niet wat je wilt.</p>	
<p>Debat 6: Het zonder toestemming downloaden van muziek en films moet actief worden vervolgd</p> <p>Oppositie</p>	
<p>Positief</p> <p>(22) Er werd ook gezegd dat deze auteurs geld mislopen, maar er zijn ook andere manieren om de auteur geld te laten verdienen, door</p>	

bijvoorbeeld crowdfunding. Dan is er een veel hechtere band tussen de maker en het publiek en zo krijgt de auteur ook geld.	
Debat 6: Het zonder toestemming downloaden van muziek en films moet actief worden vervolgd Oppositie	
(23) De propositie kwam net met het beschikbaarheidsargument en zei dat films en muziek ook beschikbaar zijn via andere platforms. Hierbij is het van belang om ook te kijken naar mensen die deze legale platforms niet kunnen betalen. Er zou dan een potentiële kloof kunnen ontstaan tussen de mensen die wel voor films en muziek kunnen betalen en voor de mensen die dit niet kunnen. Dat kan resulteren in een beperkt culturele uitwisseling.	

Experimentele groep (met instructie)	Controlegroep (zonder instructie)
Vergelijkingsargumentatie	
Debat 1: Middelbare scholen moeten in het eindexamenjaar geen enkele les meer verplicht stellen Propositie	
(24) In dit argument werd gezegd dat als je niet naar de les komt en als de lessen niet verplicht zijn, dat de onderwijskansen dan niet gelijk zijn. Maar dit is dezelfde verantwoordelijkheid als je moet leren voor een toets. Ik zou naar een toets gaan en niet kunnen leren, maar dat is een verantwoordelijkheid.	

Totaal aantal begane drogredenen is 24 keer	
Experimentele groep (met instructie)	Controlegroep (zonder instructie)
16	8